

คู่มือ

การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำนำ้า

และ

การขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

*** รักษ์น้ำ ***

น้ำ คือทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อมวลมนุษยชาติและสรรสิ่งมีชีวิตในโลก น้ำมีคุณอนันต์มหาศาลต่อการดำรงชีพของมนุษย์ กล่าวคือ น้ำเป็นปัจจัยสำคัญของร่างกาย น้ำเป็นเส้นทาง คมนาคม สัญจร น้ำเป็นบ่อเกิดพลังงานไฟฟ้า น้ำเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำ น้ำเป็นหัวใจของเกษตรกรรม แหล่งน้ำธรรมชาติของประเทศไทยมีมากมาย ซึ่งต่อมาสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรม เป็นอุตสาหกรรม และทำให้ต้องนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างมากมายและส่งผลกระทบต่อทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม อันก่อให้เกิดปัญหามลภาวะต่าง ๆ เช่น การทิ้งสิ่งปฏิกูลในลำน้ำ น้ำเสีย การตื้นเขินของ ร่องน้ำทางเดินเรือ การพังทลายของคลื่น การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำลำน้ำ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรง darüberว่า “น้ำคือชีวิต” และทรงปลูกจิตสำนึกให้ชาวไทย ตระหนักถึงคุณค่าของน้ำ และทรงเป็นผู้เริ่มการอนุรักษ์และสร้างระบบการจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งในพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ 50 ปี พนธน์รัฐมนตรีได้ทูลเกล้าถวายพญาไทเจ้าเดิรทองคำ อันเป็นสัญญาลักษณ์แห่งความสมบูรณ์ของน้ำ และถวายสมัญญานามแด่พระองค์ว่า “บิดาแห่งการจัดการทรัพยากรน้ำ” ซึ่งพระองค์พระราชทานกระสภาพราชธรรมดำรัสที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำคัญของน้ำ ว่า “หลักสำคัญว่า ต้องมีน้ำบริโภค น้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูก เพราะว่าชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้าไม่ไฟฟ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้” โดยพระองค์ได้พระราชทาน โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริทั่วทุกภูมิภาค เพื่อการจัดการน้ำให้กับ ประชาชน เพราะน้ำเป็นสิ่งกำเนิดสรรสิ่งมีชีวิตบนโลก หากไม่มีแหล่งน้ำ สิ่งมีชีวิตไม่สามารถดำรงชีพ อยู่ได้ น้ำจึงเป็นปัจจัยสำคัญของสิ่งมีชีวิต

ดังนั้น การอนุรักษ์ ระวังรักษา ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ ต้นน้ำ ลำคลอง แม่น้ำ ให้เป็นไป ตามระบบนิเวศ ซึ่งรวมทั้งการระวังรักษาปลูกป่า โดยเฉพาะบริเวณต้นน้ำ แหล่งน้ำ เพื่อเป็นการดูดซับ ความชื้นและกักเก็บน้ำ อันเป็นการป้องกันน้ำท่วมและบรรเทาภัยแล้ง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกองค์กรและ ชุมชนในท้องถิ่นต้องให้ความร่วมมืออย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ ลำคลอง แม่น้ำ ทะเล อันเป็นประโยชน์ต่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร การคมนาคมทางน้ำ การป้องกันอุทกภัย และ ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำต่อไป

คำนำ

การพัฒนาประเทศเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้ประชากรในท้องถิ่นนี้ๆ มีความเป็นอยู่ดีจากการประกอบสัมมาอาชีพเป็นผลทำให้ประเทศชาติมีความมั่นคงตามไปด้วย กรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งมีภารกิจในการสนับสนุนพัฒนาการuhnส่งทางน้ำในด้านการขุดลอกและบำรุงรักษาเรื่องน้ำทางเดินเรือ และควบคุมสิ่งล่วงลำลำน้ำเพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการuhnส่งทางน้ำ ตลอดจนการประกอบอาชีพประมงให้สามารถใช้ร่องน้ำทางเรือเดินได้สะดวกและปลอดภัย

ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี จึงได้จัดทำเอกสารคู่มือการปฏิบัติงาน เล่มนี้ขึ้นเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลทางด้านการปฏิบัติงาน ไม่ว่าจะเป็นการใช้งบประมาณ ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กฎหมายการอนุญาตให้ก่อสร้างสิ่งล่วงลำลำน้ำ การขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน การซ่อมบำรุงปั้นหายาและอุปสรรค ซึ่งคู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้ผู้มีความสนใจเกี่ยวกับงานที่กรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีปฏิบัติได้ทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในคู่มือฉบับนี้ และอุปสรรคข้อขัดข้องต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

กรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

กรกฎาคม 2548

**การถ่ายโอนภารกิจ
กรมการขনส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 มาตรา 78 และ มาตรา 284 กำหนดให้มีการกระจายอำนาจของหน่วยงานรัฐให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้ถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจเป็นพี่เลี้ยงและสนับสนุนแนะนำด้านบริหารและเทคนิควิชาการ

การกิจที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การดูแลรักษาทางน้ำ การก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำลำน้ำ การดูแลการใช้ท่าเรือ และอื่น ๆ

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับภารกิจที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปทิศทางเดียวกันอย่างถูกต้อง จึงได้จัดทำคู่มือฉบับนี้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เกิดความเข้าใจ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้มแข็ง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อซักซ้อมความเข้าใจ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาทางเทคนิคและวิชาการ ให้ความรู้ด้านกฎหมาย กฎกระทรวง พระราชบัญญัติ อำนาจหน้าที่ การอนุญาต การอนุมัติ และภารกิจต่าง ๆ ที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นคู่มือและแนวทางในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำล้ำน้ำ และการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เสริมสร้างความเข้าใจอันดีที่จะก่อให้เกิดความหวงแหน แม่น้ำ ลำคลอง ใน การช่วยสอดส่องคุ้มครอง ตลอดจนเฝ้าระวัง ตรวจตรา การอนุญาตของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นการรักษาสภาพธรรมชาติให้อยู่ในสภาพสมดุล

สารบัญ

หน้า	
คำนำ	ก
เหตุผลความเป็นมา	ค
วัตถุประสงค์	ง

ภาคที่ 1 การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้ำลำน้ำ

(โรงสูบน้ำ, การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ, เขื่อนกันน้ำฯ)

▶ หลักการ	1
▶ คำจำกัดความ	1
▶ ลักษณะของสิ่งล่วงถ้ำลำน้ำที่พึงอนุญาต	1
▶ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้ำลำน้ำ	5
▶ ขั้นตอนการพิจารณา	6
▶ ค่าธรรมเนียม	6
▶ ค่าตอบแทนสิ่งล่วงถ้ำลำน้ำ	7
▶ เอกสารประกอบการยื่นเรื่องขออนุญาต	7
▶ กำหนดในการขออนุญาต	8
▶ ขั้นตอนการดำเนินการอนุญาต	9
▶ แนวทางการตรวจสภาพไปเที่ยบเรือ	10

การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำ

(ท่าเที่ยนเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส, โป๊ะเที่ยบเรือและสะพานปรับระดับ, สะพานข้ามคลอง, คานเรือ

▶ บทนำ	11
▶ หลักการ	11
▶ คำจำกัดความ	12
▶ หลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้าง	
อาคารหรือสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำ	13
▶ ลักษณะของสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำที่พึงอนุญาตได้	14
▶ เอกสารและหลักฐานประกอบคำขออนุญาต	26
▶ ตัวอย่างการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำ	
ทางระบบคอมพิวเตอร์ในเว็บไซต์ของ	
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี	29

ภาคที่ 2 การบุคลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

▶ การบุคลอกร่องน้ำ	35
▶ การขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อบุคลอกหน้าท่าเที่ยบเรือ	35
▶ การขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ	
การระบายน้ำ ป้องกันอุทกภัย รักษาสภาพแนว浪สำหรับน้ำ และอื่น ๆ	36
▶ การขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบ	
การพิจารณาอนุญาต ดูดทรัพยาจากทางจังหวัด	37
▶ การบุคลอกร่องน้ำขนาดเล็ก	39
▶ หลักเกณฑ์การบุคลอก	
▶ การสำรวจออกแบบบร่องน้ำ	42
▶ การสำรวจก่อนงานบุคลอก	44

▶ เครื่องจักรอุปกรณ์การขุด	55
▶ การปฏิบัติงานขุดลอก	56
▶ การสำรวจหลังการขุดลอก	66
▶ ปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา	68
▶ การจัดทำงานประมาณ	73
▶ การก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพังในทางน้ำขนาดเล็ก	74
▶ หลักเกณฑ์การก่อสร้าง	75
▶ การควบคุมงานก่อสร้าง	79
▶ แนวทางการพิจารณาการขออนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพัง	79
▶ สรุปข้อพิจารณาในการขุดลอกดำเนิน การสร้างเขื่อนป้องกันคลื่น และการณ์ดำเนิน	80
ภาคที่ 3 การบริหารสถานีขนส่งทางน้ำ ท่าเที่ยนเรือ ท่าเที่ยนเรือสาธารณะ	
▶ ดักษณะของท่าเรือ	87
▶ หลักเกณฑ์การพิจารณา	88
▶ ประเภทการบริหารจัดการ	88
▶ เงื่อนไขในการบริหารจัดการ	90
▶ การจัดเก็บรายได้จากการบริหารท่าเรือ	91
▶ ข้อตกลงในการเข้าเป็นผู้บริหารจัดการ	91
▶ เงื่อนไขการอนุญาตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลการใช้ประโยชน์ท่าเรือสาธารณะ	91
▶ เงื่อนไขการอนุญาตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลการใช้ประโยชน์ท่าเรือเชิงพาณิชย์	92

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 โรงสูบน้ำ	1
2 การวางท่อและการปักเสาไฟฟ้าในน้ำ	2
3 การวางท่อไปกับสะพาน	2
4 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ	3
5 เขื่อนกันน้ำชาะ	4
6 ภาพตัดขวางเขื่อนกันน้ำชาะ (ความลาดชันไม่เกิน 1 : 2.5)	5
7 ภาพร่องน้ำธรรมชาติ และร่องน้ำบุคลอก	14
8 ภาพตัดขวางของแม่น้ำ แสดงพื้นที่หน้าตัดของแม่น้ำที่ลดลงเนื่องจากสิ่งล่วงลำด้วยแม่น้ำทำให้ความสามารถในการรับน้ำของแม่น้ำลดลง	14
9 ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส พร้อมขนาดที่สำคัญในการพิจารณา	16
10 แสดงโครงสร้างของท่าเทียบเรือด้านข้างทิศทางการไหลกระแสน้ำมีช่องโถร่วงระหว่างเสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร	16
11 ท่าเทียบเรือ แสดงรูปแบบการใช้พื้นที่ก่อสร้าง ท่าเทียบเรือ ยาวยืนล้ำลงไปในแม่น้ำเพื่อให้เกณฑ์ความลึกของน้ำจากระดับน้ำลงต่ำสุด เพียงพอ กับอัตรากินน้ำลึกของเรือที่จะเข้าเทียบท่า	17
12 ท่าเทียบเรือ แสดงรูปแบบการใช้พื้นที่ก่อสร้างท่าเทียบเรือ ในบริเวณที่มีเกณฑ์ความลึกของน้ำเพียงพอให้เรือเข้า-ออกจากเทียบ จากระดับน้ำลงต่ำสุด ท่าเทียบเรือ ก่อสร้างยาวนาน และชิดกับแนวตั้ง	17
13 แบบแสดงตัวอย่าง โป๊ะเทียบเรือ	19
14 แบบแสดงตัวอย่าง โป๊ะเทียบเรือและสะพานปรับระดับ	19
15 สะพานข้ามคลองลักษณะมาตรฐานแสดงขนาดที่สำคัญ ระยะระหว่างเสาต่ำ ความสูง ระดับน้ำสูงสุด แนวขอบตั้ง	21

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
16 เสาตอม่อและกระแสน้ำ ลักษณะการกีดขวางกระแสน้ำ	22
17 แสดงองค์ประกอบของงานเรือ การวางร่าง	24
18 แสดงรายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไปของงานเรือ	24
19 แผนที่ร่องน้ำ	25
20 ภาพการขุดลอกกลางน้ำ	39
21 ภาพสิ่งกีดขวางที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายฯ ที่เกี่ยวข้อง	39
22 การตรวจสอบการพังทลายของตลิ่งในรัศมี 100 เมตร	40
23 ภาพบริเวณที่ทิ้งวัสดุที่ได้จากการขุดลอกอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำพอสมควร	40
24 ภาพการขุดลอกร่องน้ำที่มีความเกี่ยวพันกับทางน้ำอื่น	41
25 หลักเกณฑ์ประกอบการพิจารณาการสำรวจออกแบบร่องน้ำ	42
26 หลักเกณฑ์ประกอบการพิจารณาสำรวจออกแบบร่องน้ำ	43
27 Cross Section (ภาพตัดของร่องน้ำสำหรับก่อนการขุดลอก)	44
28 ตัวอย่างบรรทัดนำที่ใช้กับงานขุดลอก	46
29 หมุดหลักฐานที่ใช้ในการสำรวจ	47
30 REFERENCE LINE และระยะ OFFSET	49
31 วัดมุมแนวอน 2 มุม บนเรือหย়েน้ำ	51
32 วัดมุม 2 มุมบนฝั่ง	51
33 เรือหย়েน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดมุมบนฝั่ง	52
34 เรือหย়েน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดระยะทาง	53
35 Cross Sections (ภาพตัดของร่องน้ำ)	54

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
36 รูปดูตักดิน ไฮดรอลิก (รูปแบบโโซ) และ โป๊ะสำหรับรองรับรูปดู	55
37 การวางแผนปฏิบัติงานขุดลอกร่องนำขนาดเล็ก	56
38 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รูปดูประจำปี	57
39 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รูปดูประจำปี	57
40 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รูปดูประจำปี	58
41 ภาพสถานที่ทึ่งดิน	58
42 ข้อควรระวังในการขุดลอก	59
43 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รูปดูประจำปี	59
44 ข้อควรระวังในการขุดลอก	60
45 การปฏิบัติงานของเรือขุด	60
46 การติดต่อประสานงานก่อนวางแผนงานขุดลอก	61
47 การขุดดัดหาดทรายโดยรูปดูตัก ไฮดรอลิก (รูปแบบโโซ)	62
48 ภาพร่องนำขนาดเล็ก	63
49 ภาพร่องนำขนาดเล็ก	63
50 การสำรวจก่อนการขุดลอก	64
51 การขุดลอกร่องนำ และทึ่งดิน	64
52 ข้อควรระวังในการปฏิบัติงานขุดลอก	65
53 Cross section พื้นที่มุมด้วยค่า coordinate	66
54 ข้อควรระวังในการขุดลอก	68
55 การขนย้ายรูปดูทางนำ	68

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
56 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา	69
57 สถานที่ท่องดิน	69
58 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา	70
59 การขนข้ายกอุปกรณ์การบุดทางบก	70
60 การขนข้ายกอุปกรณ์การบุดทางน้ำ	71
61 ปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา	71
62 อุปสรรคในการขนข้ายกอุปกรณ์การบุด	72
63 ภาพการพังทลายของตลิ่ง	74
64 ตัวอย่างเขื่อนป้องกันตลิ่งพัง	74
65 ตัวอย่างเขื่อนประเภทเรียงหิน	75
66 ตัวอย่างเขื่อนประเภทเรียงหินยาแนว	75
67 ตัวอย่างเขื่อนประเภทหินเรียงในกล่องลวดตาข่าย	76
68 ตัวอย่างเขื่อนประเภทหินเรียงในกล่องลวดตาข่าย	77
69 แนวเขื่อนป้องกันตลิ่ง	77
70 ตัวอย่างการบดอัดดิน	77
71 ภาพจำลองการฟังท่อระบายน้ำใต้ดินอุกมาทางด้านหน้าเขื่อน	78
72 เขื่อนป้องกันตลิ่งด้านบนเป็นทางเดินและปรับภูมิทัศน์	78
73 การบุดลอกกรณีตื้นเขินทั่วๆไป	80
74 การบุดลอกกรณีหน้าตัดแม่น้ำไม่เพียงพอต่อการระบายน้ำ	80
75 การบุดลอกกรณีเกิดสันดินรายกลางแม่น้ำ	81

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
76ก การบุคลอกบริเวณคุ้งแม่น้ำบริเวณที่มีดินงอก	81
76ข การบุคลอกบริเวณคุ้งแม่น้ำบริเวณที่มีดินงอก	81
76ค การบุคลอกบริเวณคุ้งแม่น้ำบริเวณที่มีดินงอก	82
77ก การแก้ไขความคดเคี้ยวของลำน้ำ	82
77ข การแก้ไขความคดเคี้ยวของลำน้ำ	83
77ค การแก้ไขความคดเคี้ยวของลำน้ำ	84
78 การสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งกรณีปกติ	85
79 การสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งกรณีมีดินงอกฝั่งตรงข้าม	85
80 ท่าเรือระหว่างประเทศ (ท่าเรือเชียงแสน จังหวัดเชียงราย)	87
81 ท่าเรือระหว่างประเทศ (ท่าเรือระโนง จังหวัดระโนง)	87
82 ท่าเรือสาธารณะ (ท่าเรือเกาะช้าง จังหวัดกระบี่)	89
83 ท่าเรือเชิงพาณิชย์ (ท่าเรือโดยสาร-ท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด จังหวัดกระบี่)	89
84 ท่าเรือเชิงพาณิชย์ (ท่าเรือ��ลัง จังหวัดสตูล)	90

ภาคผนวก

หน้า

มาตราในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนฯ

มาตรา 3	95
มาตรา 117	106
มาตรา 120	106
มาตรา 46 ทวि	107
มาตรา 117 ทวि	139
มาตรา 118 ตวี	144
มาตรา 118, 118ทวि	147
มาตรา 119, 119ทวि	148
มาตรา 204	148
มาตรา 13	149

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนฯ

กฎหมาย ฉบับที่ 19 (พ.ศ.2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย(ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481	108
กฎหมาย ฉบับที่ 55 (พ.ศ.2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	110
กฎหมาย ฉบับที่ 69 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย(ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481	112
กฎหมาย ฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	113
กฎหมาย ฉบับที่ 64 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	140

ภาคผนวก (ต่อ)

หน้า

คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนฯ

- ❖ สำเนาคำสั่งกรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 442/2547 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2547
เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 96
- ❖ สำเนาคำสั่งกรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 185/2548 ลงวันที่ 25 เมษายน 2548
เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 98
- ❖ สำเนาคำสั่งกรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 186/2548 ลงวันที่ 25 เมษายน 2548
เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งล่วงลำดำเนิน 99
- ❖ สำเนาประกาศกรมเจ้าท่า ที่ 251/2541 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2541
เรื่อง ลักษณะของอาคารและการล่วงลำดำเนินที่พึงอนุญาตได้
ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 119
- ❖ สำเนาคำสั่งกรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 320/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2547
เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 145

ตัวอย่างแบบคำร้อง/ใบอนุญาต

- ❖ ตัวอย่างแบบคำร้องขอทำสิ่งล่วงลำดำเนิน (กรณีเอกชน) แบบ ท.28 121
- ❖ ตัวอย่างแบบคำร้องขอทำสิ่งล่วงลำดำเนิน (เฉพาะของส่วนราชการ) 126
- ❖ ตัวอย่างใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำดำเนิน 131
- ❖ ตัวอย่างคำร้องขอทำการขุดลอกร่องนำทางเรือเดิน (แบบ ข.1) 134

อื่น ๆ

- ❖ แนวทางการพิจารณาอนุญาตให้ระบายน้ำทึ่งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ 150
- ❖ รายชื่อแม่น้ำสายหลักในประเทศไทย 152

ภาคที่ 1

การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำนำ

การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำล้ำน้ำ

(โรงสูบน้ำ, การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า, กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ, เจื่องกันน้ำฯลฯ)

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำล้ำน้ำไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว และกำหนดลักษณะของอาคารและการล่วงลำที่พึงอนุญาต ได้รวมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จ

คำจำกัดความ

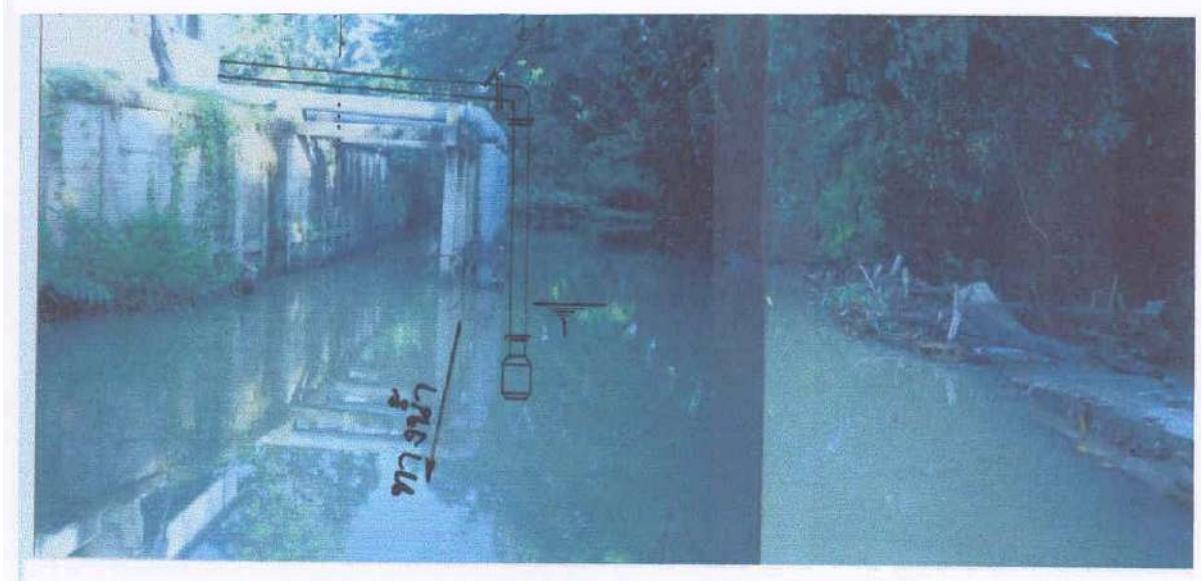
“ล่วงลำล้ำน้ำ” หมายความว่า ล่วงลำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

ลักษณะของสิ่งล่วงลำล้ำน้ำที่พึงอนุญาตได้มีดังนี้

1. โรงสูบน้ำ

- ก. โรงที่ติดตั้งเครื่องสูบน้ำต้องอยู่บนฝั่งหรืออยู่ใกล้ฝั่งมากที่สุด
- ข. การต่อท่อสูบน้ำเมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางนานกับแนวเสากองโรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินได้น้ำ และปลายท่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร

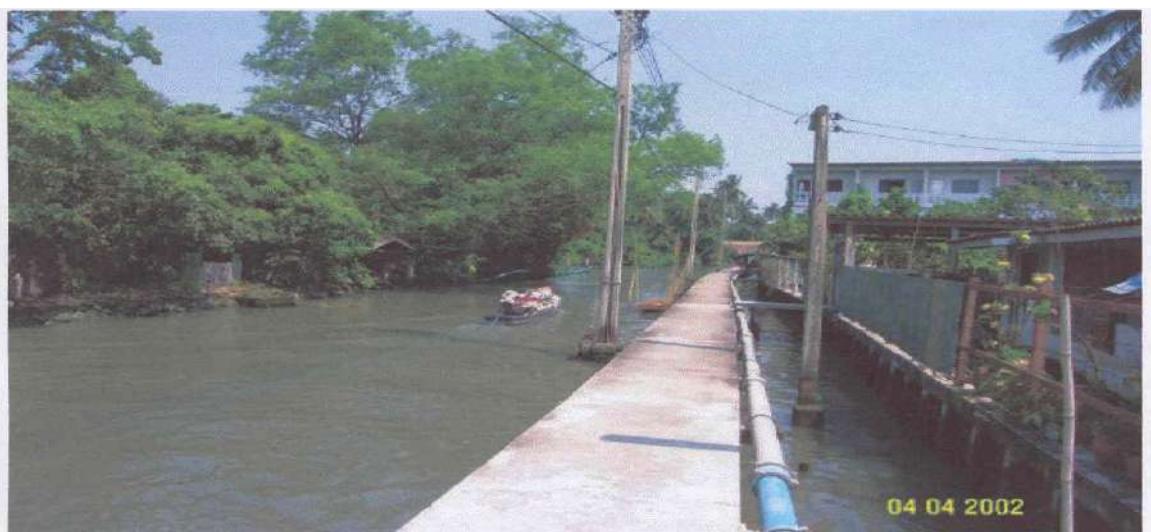
ภาพที่ 1 โรงสูบน้ำ

2. การวางแผนท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า

- ก. การวางแผนท่อหรือสายเคเบิลผ่านช่ายหาดของทะเลหรือชายคลื่น ต้องฝังท่อหรือสายเคเบิลได้พื้นดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โดยมิให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพ้นขึ้นมาเหนือพื้นดิน
- ข. การวางแผนท่อไปกับสะพานต้องซิดกับตัวสะพานมากที่สุด ระดับใต้ท้องสุดของท่อต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับห้องสะพาน และระหว่างช่องลอดสะพานต้องไม่มีลิ่งก่อสร้างยื่นออกจากแนวต่อมอสะพาน
- ค. การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ปักเสาให้ชิดแนวขอบผิวมากที่สุดเพื่อมิให้เกิดขวางทางเดินเรือ

ภาพที่ 2 การวางแผนท่อและการปักเสาไฟฟ้าในน้ำ

ภาพที่ 3 การวางแผนท่อไปกับสะพาน

3. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

- ก. ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดกันกระชังต้องลอยอยู่สูงกว่าพื้นห้องน้ำ
- ข. วัสดุที่ใช้พยุงกระชังต้องโดยพื้นน้ำและสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

ภาพที่ 4 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

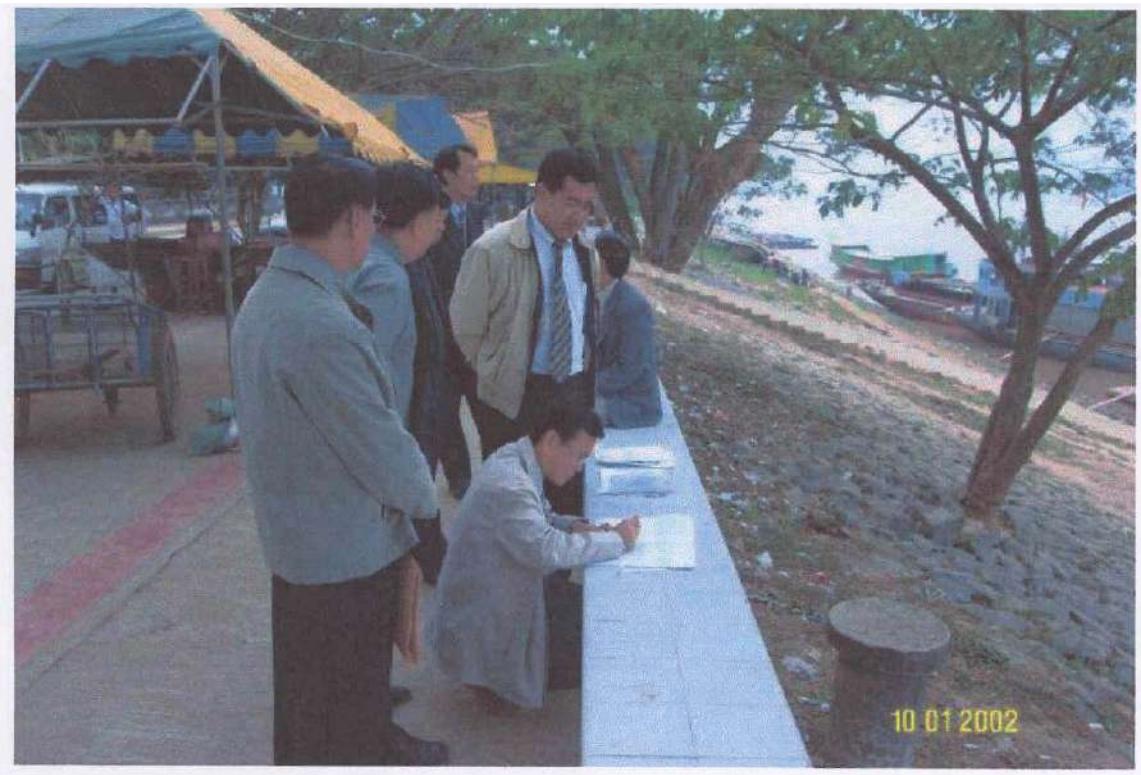

- ก. การปักเสาขึ้นตัวกระชังต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร ห้ามผูกยึดกระชังกับขอบฟิต และห้ามสร้างที่พักอาศัยหรือพื้นแผ่นทึบบนกระชัง
- ก. ต้องติดตั้งธงสีแดงและไฟสัญญาณเป็นระยะโดยรอบขอบเขตที่วางกระชังตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

4. ເງື່ອນກັນນໍາເշະ

- ກ. ຕ້ອງມີຮູບແບບທີ່ໄມ່ກ່ອໄຂເກີດພລກຮະຫບຕ່ອງຮ່ອນນໍ້າ ຂາຍຕິ່ງ ແລະບຣິວັນຂ້າງເຄີຍ
- ຂ. ຕ້ອງມີໂຄຮ່າງສ້າງທີ່ແໜ່ງແຮງແລະອູ້ໃນແນວຝຶ່ງເຄີມມາກທີ່ສຸດ ທາກມີສ່ວນທີ່ຢືນເຂົ້າໄປໃນນໍ້າໃໝ່ມີເລັກພະສ່ວນທີ່ຈໍາເປັນ
- ຄ. ຄວາມລາດຊັ້ນຂອງເງື່ອນກັນນໍາເշະໄມ່ເກີນ 1 : 2.5 ໂດຍແນວສັນເງື່ອນດ້ານບນດີ້ອງອູ້ທີ່ແນວກຽມສີທີ່ຫົວໜ້າສີທີ່ກຽມກອບກ່ອງທີ່ດິນບນຳຝຶ່ງ ສໍາຮັບບຣິວັນລຳນໍ້າທີ່ແຄບຫຼືອາຈານເປັນອັນຕຽດຕ່ອງການເດີນເຮືອ ເງື່ອນຕ້ອງມີລັກພະຕົ້ງຕຽງແລະໄມ່ມີຄວາມລາດຊັ້ນຢືນອອກມາ

ກາພທີ່ 5 ເງື່ອນກັນນໍາເշະ

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้าลำนำ้มีดังนี้

1. ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำนำม้าต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ ไม่ทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงและทำให้ทางน้ำแคบ และไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามสภาพธรรมชาติ

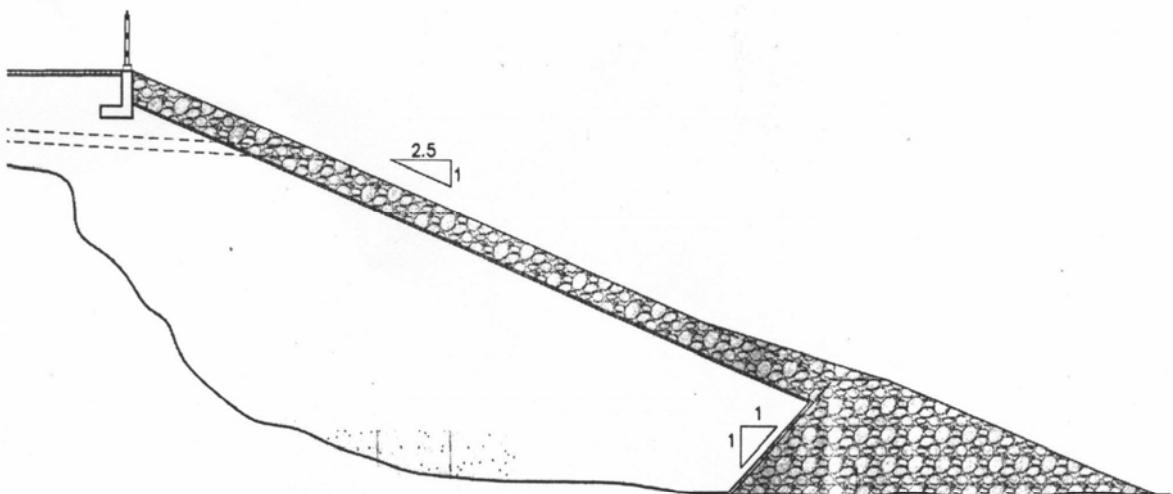
2. อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำนำม้าที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ต้องมีลักษณะของอาคารและสิ่งล่วงลำนำม้าที่พึงอนุญาตได้

3. อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำนำม้าที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องไม่มีอยู่ในเขตพื้นที่ที่มีประกาศของกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำนำม้า ประกาศดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

4. กรณีเขื่อนกันน้ำเช่าที่มีความลาดชันมากกว่า $1 : 2.5$ ให้นำเรื่องการขออนุญาตเสนอ กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

5. การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงลำนำม้า ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร เอกพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงลำนำม้านั้น

6. การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงลำนำม้าต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ภาพที่ ๖ ภาพดัดขาวเรื่องกันน้ำเช่า (ความลาดชันไม่เกิน $1 : 2.5$)

ขั้นตอนการพิจารณา

1. เมื่อได้รับคำขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำแล้ว ให้ตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตยื่นหลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต
2. กรณีที่เห็นว่าสิ่งล่วงลำด้าน้ำที่ขออนุญาตปลูกสร้างเป็นกรณีที่ไม่อนุญาตได้ ให้แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต
3. ในกรณีที่เห็นว่าผู้ขออนุญาตยื่นหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง และเป็นกรณีที่อาจอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ให้แจ้งให้ผู้ขออนุญาตส่งหลักฐานและเอกสารให้ครบถ้วนหรือให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
4. ให้ตรวจสอบพิจารณาและออกใบอนุญาตภายใน 120 วัน นับแต่วันที่ได้รับหลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องจากผู้ขออนุญาต
5. ให้กำหนดเงื่อนไขใบอนุญาตได้ตามความเหมาะสมและจำเป็นเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมทางน้ำและผลประโยชน์ของประชาชน
6. ผู้รับอนุญาตต้องเริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในสิบสองเดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตถ้าผู้รับอนุญาตไม่เริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในเวลาดังกล่าว ให้ใบอนุญาตเป็นอันล้มเหลว
7. ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่อนุญาตไม่อาจเริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาเริ่มดำเนินการปลูกสร้างต่อได้ เมื่อได้รับคำขอแล้วให้พิจารณา กำหนดพร้อมเหตุผลในการขอขยายระยะเวลา เมื่อเห็นเป็นการสมควร ให้อนุญาตขยายระยะเวลาได้ครั้งละ 6 เดือน แต่ไม่เกินสองครั้ง
8. ผู้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำประس่งค์จะโอนสิทธิในการปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำให้ผู้ใด ให้ผู้โอนหรือผู้รับโอนแจ้งให้ทราบโดยยื่นหลักฐานการโอนสิทธิ และหลักฐานและเอกสารประกอบการขออนุญาต (1) และ (2) ประกอบด้วย เมื่อได้รับแจ้งและตรวจสอบหลักฐานต่างๆ โดยถูกต้องแล้ว ให้ออกหนังสือรับทราบการโอนสิทธิ์ดังกล่าวและเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าตอบแทนการปลูกสิ่งล่วงลำด้าน้ำ โดยให้อธิบายว่าผู้รับโอนสิทธิเป็นผู้รับอนุญาต
9. ให้แจ้งสำนักงานการขนส่งทางน้ำ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในเขตพื้นที่ ทราบทุกครั้งที่ออกใบอนุญาต โดยแนบสำเนาใบอนุญาตพร้อมแผนที่สังเขปด้วย

ค่าธรรมเนียมต่างๆ

- การตรวจสอบสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ครั้งละ 50 บาท
- ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ฉบับละ 100 บาท

ค่าตอบแทนสิ่งล่วงถ้าลำนำ

ให้ผู้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้าลำนำเสียค่าตอบแทนตามกฎหมายที่ 64
(พ.ศ.2537)

เอกสารประกอบการยื่นเรื่องขออนุญาต

ในการณ์ที่ผู้ยื่นคำขอเป็นเอกชนประสงค์จะขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้าลำนำ ให้ยื่นคำขอตามแบบคำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าลำนำ (ตัวอย่างแบบที่ 1 ในภาคผนวก) โดยระบุวัตถุประสงค์ในการใช้สิ่งล่วงถ้าลำนำที่ขออนุญาต พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสารดังต่อไปนี้

(1) สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือภาพถ่ายบัตรแสดงฐานะอย่างอื่นที่ออกโดยส่วนราชการ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคลต้องแนบสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ระบุชื่อผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลด้วย

(2) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่คุ้มครองยาที่ดินที่ติดต่อกันแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

(3) แบบแปลนและรายละเอียดของอาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงถ้าลำนำที่ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้รับรอง เว้นแต่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงถ้าลำนำนั้นจะมีขนาดเล็กและโครงสร้างทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่ไม่คงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมฯ รับรอง

(4) แผนผังแสดงบริเวณที่ขออนุญาตและบริเวณใกล้เคียง

(5) หนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงถ้าลำนำ ต้องยื่นร้องว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด

(6) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ในการณ์ที่ผู้ยื่นคำขอเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ยื่นคำขอตามแบบคำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าลำนำ (ตัวอย่างแบบที่ 2 ในภาคผนวก) พร้อมหลักฐานและเอกสารตาม (3) (4) (5) และ (6)

คำแนะนำในการขออนุญาตและขั้นตอนการดำเนินการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำนำ้า

คำแนะนำในการขออนุญาต

1. ให้ผู้ขออนุญาตเขียนคำร้องขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำนำ้าตามแบบที่ 1 หรือ 2 แล้วแต่กรณี พร้อมยื่นเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

1.1 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน ในกรณีผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิตบุคคลในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิตบุคคล หากประสงค์ให้ผู้อื่นขออนุญาตแทนต้องมีหนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายพร้อมติดอากรแสตมป์

1.2 หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เช่น สำเนาโฉนดที่ดิน สำเนาหนังสือ น.ส. 3 หรือ ส.ค. หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่คุ้มครองฯที่ดินที่ติดต่อกันแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเบียนน้ำในประเทศไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว หรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ ที่ดินหรือผู้คุ้มครองฯที่ดินสาธารณะโดยลงนามในหนังสือยินยอมหรือคำรับรอง

1.3 แผนผังสังเขปแสดงสิ่งที่ขออนุญาตที่มีรายละเอียด เช่น ความกว้างของหน้าที่ดินด้านติดกับแม่น้ำขนาดของสิ่งที่ขออนุญาตโดยประมาณ ระยะห่างจากขอบฝั่ง สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้เคียงและระยะห่างโดยประมาณ และมีรูปถ่ายบริเวณที่ขออนุญาตประกอบการพิจารณา

1.4 แบบรูปและรายละเอียดของสิ่งล่วงล้ำลำนำ้าที่ขอปลูกสร้างซึ่งมีวิศวกร โยธาที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้รับรอง เว้นแต่การปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำนำ้าขนาดเล็กซึ่งโครงสร้างทำด้วยไม้ หรือวัสดุอื่นที่ไม่คงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องมีวิศวกรรับรอง

1.5 วัตถุประสงค์ในการใช้สิ่งล่วงล้ำลำนำ้าที่ขออนุญาต

1.6 หนังสือให้ความเห็นชอบหรือยินยอมจากผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่สิ่งล่วงล้ำลำนำ้าดังอยู่ว่าเป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมืองรวม และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด

2. การพิจารณาจะเริ่มต่อเมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำร้องพร้อมเอกสารและหลักฐานต่างๆ ในข้อ 1 ครบถ้วนและถูกต้อง ซึ่งรวมถึงหนังสือและหลักฐานการให้ความเห็นชอบหรือยินยอมจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

3. สำเนาเอกสารและหลักฐานต่างๆ ที่นำมาขึ้นผู้ขออนุญาตหรือผู้รับมอบอำนาจต้องเซ็นชื่อรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับ

ขั้นตอนการดำเนินการอนุญาต

1. เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้อง เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ แล้ว จะทำการตรวจสอบหาก ครบถ้วน และถูกต้องก็จะบันทึกหลักฐานรับเรื่องไว้ดำเนินการ หากเอกสาร ไม่ครบหรือไม่อยู่ในกรณีที่ อนุญาต ให้แจ้งผู้ขออนุญาตทราบภายในเวลาที่กำหนด
2. ผู้ขออนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการตรวจสอบสถานที่ตามอัตราที่กำหนด โดยผู้ขออนุญาตจะต้องนัดหมายและนำเจ้าพนักงานไปตรวจยังสถานที่ที่ขออนุญาตด้วย
3. เจ้าหน้าที่ไปตรวจสถานที่ที่จะขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ ทางเทคนิคต่างๆ พร้อมแผนที่สังเขปที่มีรายละเอียดพอเพียงต่อการพิจารณาอนุญาต มาจัดทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาทบทวนและเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติม กรณีที่พิจารณา ไม่เห็นชอบจะมีหนังสือแจ้งผู้ขออนุญาตว่า ไม่อนุญาตพร้อมเหตุผล
4. หากสิ่งที่ขออนุญาตอยู่ในข่ายที่จะต้องพิจารณาด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือ จะต้องมีการบุคลอก หรือกรณีใด ๆ เพิ่มเติม ผู้ขออนุญาตต้องดำเนินการตามที่กำหนด
5. เมื่อพิจารณาเห็นว่าการขออนุญาตถูกต้อง ครบถ้วนตามขั้นตอนและไม่ขัด ต่อหลักเกณฑ์ในการอนุญาตก็จะส่งเรื่องให้คณะกรรมการหรือผู้มีอำนาจเพื่อพิจารณาอนุญาต ตามแบบ ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ (แบบที่ 3 ในภาคผนวก) หลังจากอนุญาตแล้วให้แจ้งหรือติดต่อให้ ผู้ขออนุญาตมารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
6. กรณีที่พิจารณาไม่อนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขออนุญาตว่า ไม่อนุญาต พร้อมเหตุผล
7. ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังๆ ที่ระบุไว้ท้ายใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด และต้องเริ่มดำเนินการปลูกสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดในใบอนุญาต หากไม่สามารถ ดำเนินการ ได้ก็ให้ขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว ได้แล้วแต่กรณีแต่ต้องมีเหตุผลอันสมควร

แนวทางการตรวจสอบไปรษณีย์

1. ไปรษณีย์ต้องอยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรง และปลอดภัยต่อการเข้าที่ยนท่าของเรือ
2. บริเวณที่ผู้โดยสารขึ้น-ลงเรือทุกแห่ง ต้องเจ็บปายหรือแสดงจำนวนคนโดยสารที่ไปสามารถครับน้ำหนักได้ไว้ในที่ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจน และจัดทำเครื่องหมายแสดงแนวการบรรทุกของไปรษณีย์ (Load Line)
3. ต้องจัดให้มีเครื่องช่วยชีวิต เช่น พวงชูชีพ แพชูชีพ ให้มีจำนวนพอสมควรและแนวน้ำอ่าวไว้ในบริเวณที่สามารถนำมาใช้ได้ทุกขณะโอกาส
4. บริเวณหน้าไปรษณีย์ต้องมีอุปกรณ์กันเรือกระแทกกับไปรษณีย์ และต้องมีพุกผูกเรือที่แข็งแรงสำหรับผูกเชือกรือหัว-ท้าย
5. ไปรษณีย์ต้องมีเสาและอุปกรณ์ยึด ไปรษณีย์เพื่อมิให้ตัวไปรษณีย์เลื่อนไปมา
6. บนไปรษณีย์ต้องมีราวขับสำหรับให้ผู้โดยสารจับยึดทรงตัวในระหว่างอยู่บนไปรษณีย์ขึ้น-ลงเรือ
7. พื้นไปรษณีย์ต้องเป็นพื้นที่เรียบ ไม่ลื่น และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางใด ๆ
8. ต้องจัดให้มีทางขึ้นหรือลงไปรษณีย์แยกออกจากกัน และให้มีเครื่องกันสำหรับคนโดยสาร เมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป
9. ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอในบริเวณทางขึ้นลง และบนไปรษณีย์
10. ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่หรือผู้ควบคุมรับผิดชอบ เกี่ยวกับจำนวนคนโดยสารที่จะลงไปรษณีย์โดยปลอดภัย เมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป
11. จัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้จำหน่ายตัว ผู้ควบคุมท่า ผู้ควบคุมเรือหรือเครื่องจักร ฯลฯ ให้รู้ถึงความปลอดภัยและหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อผู้โดยสาร
12. ออกประกาศขอความร่วมมือจากผู้โดยสารหรือประชาชนทั่วไป ให้แจ้งหรือส่งข่าวเกี่ยวกับสภาพไปรษณีย์ไม่ปลอดภัย โดยแจ้งให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทราบ

การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำจำแม่น้ำ

(ท่าเที่ยนเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส, โภคภัณฑ์และสะพานปรับระดับ, สะพานข้ามคลอง, งานเรือ)

บทนำ

กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี มีหน้าที่หลักสำคัญในการควบคุม กำกับ คุ้มครอง รักษา บุคลากรร่องน้ำทางเรือเดินในแม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบและทะเลภายในน่านน้ำไทย พัฒนาส่งเสริมการคมนาคมทางน้ำให้ได้รับความปลอดภัย สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตลอดจนดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ทางน้ำ รวมทั้งการพัฒนาเพื่อสนับสนุนกิจการพาณิชยนาวี

ตามที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้มอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำจำแม่น้ำเพิ่มเติมอีก 4 ประเภท เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตสิ่งปลูกสร้าง ล่วงล้ำจำแม่น้ำที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ เป็นไปอย่างถูกต้องและมีทิศทางเดียวกัน กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี จึงได้จัดทำคู่มือนี้ขึ้นสำหรับ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำจำแม่น้ำต่อไป

หลักการ

หลักสำคัญในการอนุญาตสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำจำแม่น้ำ เป็นการให้ใช้ประโยชน์ของลำน้ำเพื่อ พัฒนาและส่งเสริมการขนส่งทางน้ำ เพื่อการรักษาเส้นทางน้ำ เพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคหรือ สาธารณูปโภคนี้ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาทางน้ำนั้นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และสิ่งแวดล้อม ตลอดจน วิถีชีวิตชุมชนและการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาทางน้ำของ ประเทศไทยคงอยู่ตลอดไปและการพัฒนาทางน้ำเป็นไปอย่างคุ้มค่า เหมาะสม และยั่งยืน

การอนุญาตสิ่งปลูกสร้างล่วงล้ำจำแม่น้ำนี้ อาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 หมวดที่ 6 ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด (ง) ว่าด้วยการล่วงล้ำจำแม่น้ำ

“มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ... ”

สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) โดยระบุลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ไว้ให้ชัดแจ้ง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จด้วย

คำจำกัดความ

“ล่วงล้ำแม่น้ำ” หมายความว่า ล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า บรรดาอันน้ำที่อยู่ภายใต้อำนาจของประเทศไทยของราชอาณาจักรไทย และในกรณีตามมาตรา 17 มาตรา 119 มาตรา 119 ทว มาตรา 120 มาตรา 121 มาตรา 133 มาตรา 204 มาตรา 220 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ให้หมายความรวมถึงน่านน้ำที่อยู่ในเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทยด้วย

“การสร้าง” หมายความว่า การสร้างสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำขึ้นใหม่หรือการสร้างขึ้นทดแทนสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำที่มีอยู่เดิม และรวมถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้างหรือขยายต่อเติมสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำที่มีอยู่ด้วย

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด ไม่ว่าจะใช้เพื่อบรรทุก ลำเลียง โดยสาร ลาก จูง ดัน ยก บุคหรือลอก รวมทั้งยานพาหนะอย่างอื่นที่สามารถใช้ในน้ำได้ทำนองเดียวกัน

“ท่าเทียนเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส” หมายความว่า ท่าสำหรับรับส่งคนและ/หรือสิ่งของที่มีความยาวหน้าท่าด้านที่ใช้เทียนเรือเหมาะสมในการเทียน ผูก จอดเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส ได้คราวละหนึ่งลำ ทึ้งนี้ ขนาดเรือโดยสารขนาด 20 ตันกรอส มีความยาว 24 เมตร กว้าง 3 เมตร อัตรา กินน้ำลึกสูงสุด 0.80 เมตร โดยประมาณ และเรือบรรทุกสินค้าขนาด 20 ตันกรอส มีความยาว 14 เมตร กว้าง 4 เมตร อัตรา กินน้ำลึกสูงสุด 1.20 เมตร โดยประมาณ

“ร่องน้ำทางเรือเดิน” หมายความว่า ส่วนของแม่น้ำซึ่งเป็นแนวน้ำลึกที่เหมาะสมในการเดินเรือทั้งที่เป็นร่องน้ำธรรมชาติหรือร่องน้ำที่เกิดจากการบุคลอก

“กีดขวางการเดินเรือ” หมายความว่า ลักษณะหรือการกระทำใดๆ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อทางน้ำสาธารณะอันเป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือ

“เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมอบหมาย

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

หลักเกณฑ์ที่ว่าไปในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งล่วงถ้าจำเพาะน้ำ

1. อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงถ้าจำเพาะน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้

1.1 ต้องมีลักษณะที่พึงอนุญาตได้ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ได้แก่

- ทำเทียบเรือน้ำดินไม่เกิน 20 ตันกรอส
- ปูปะเทียบเรือและสะพานปรับระดับ
- สะพานข้ามคลอง
- คานเรือ

1.2 ต้องไม่มอยู่ในเขตที่กรรมการuhnส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ประกาศห้ามปลูกสร้าง

2. การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงถ้าจำเพาะน้ำ

2.1 ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นและสมควรเฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคาร เพื่อ มิให้มีการสร้างสิ่งล่วงถ้าจำเพาะน้ำยื่นเข้าไปในทางน้ำมากเกินความจำเป็น ในกรอบแบบอาคารจึงควร พิจารณาขุดลอกที่ดินออกตามสมควรและเป็นไปได้

2.2 ต้องได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากทางจังหวัดว่าสิ่งล่วงถ้าจำเพาะน้ำที่ขออนุญาต ไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด เพื่อปฏิบัติให้ สอดคล้องกับนโยบายของจังหวัดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ ภูมิทัศน์ และ ความเป็นระบบที่อยู่อาศัยของพื้นที่

2.3 ต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการ ผังเมือง

3. ลักษณะหรือสภาพของดินล่วงถ้าจำเพาะน้ำ

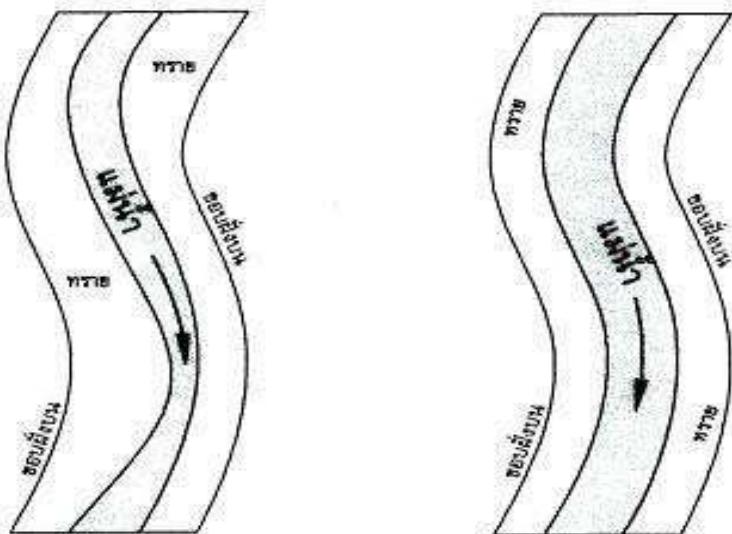
3.1 ต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ โดยพิจารณาถึงสภาพด่างๆ ของทางน้ำ และ บริเวณใกล้เคียง เกี่ยวกับขนาดความกว้าง ความโถ้ง ความลึกของน้ำ ลักษณะของร่องน้ำ ระยะห่างของ ขอบร่อง ระดับน้ำขึ้นสูงสุดและน้ำลงต่ำสุด ความลาดชันของขอบฝั่งหรือชายคลัง ที่กลับคำเรือ ที่จอดเรือ อื่นๆ ความหนาแน่นของการจราจรทางน้ำ แนวโน้มของเรือที่อาจมีเพิ่มขึ้น ในอนาคต ความสามารถในการบังคับเรือ ระยะห่างที่เรือจะสวนกันได้โดยปลอดภัย ประกอบตามหลักวิชาการเดินเรือ เพื่อมิให้เกิด ปัญหาอุปสรรคหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ

3.2 ต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามสภาพธรรมชาติ และการ เปลี่ยนแปลงตามธรรมชาติตามสภาพทางอุทกศาสตร์ของชายฝั่งหรือแนวคลัง ไม่ทำให้ทางน้ำ เปลี่ยนแปลงไปจนก่อให้เกิดผลกระทบต่อคลัง ร่องน้ำ ระดับน้ำขึ้น-ลง ความเร็วทิศทางกระแสน้ำ ทิศทางของคลื่น ขบวนการเคลื่อนตัวของตะกอนดินและทรัพย์ การเปลี่ยนแปลงในรูปของการกัดเซาะ หรือการตอกตะกอน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบบริเวณข้างเคียงและไม่ทำให้ทางน้ำแอบลง

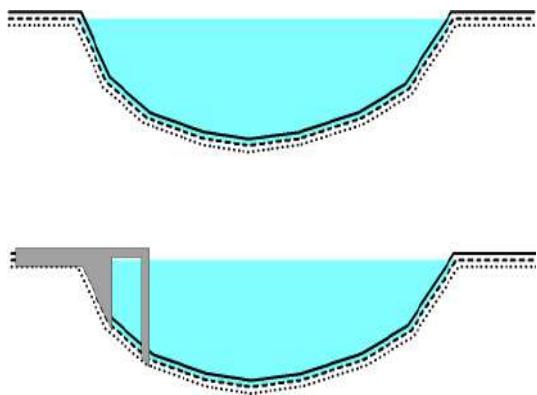
ภาพที่ 7 ภาพร่องน้ำธรรมชาติ และร่องน้ำขุดลอก

แสดงร่องธรรมชาติ

แสดงร่องหลังการขุดลอก

ภาพที่ 8 ภาพตัดขวางของแม่น้ำ แสดงพื้นที่หน้าตัดของแม่น้ำที่ลดลงเนื่องจากสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ ทำให้ความสามารถในการรับน้ำของแม่น้ำลดลง

ลักษณะของสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำที่พึงอนุญาตได้

1. ท่าเที่ยนเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส

วัตถุประสงค์การใช้ สำหรับเป็นท่าเที่ยน ผูก จอดเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส เพื่อรับส่งคน และ/หรือสิ่งของ โดยให้ระบุวัตถุประสงค์การใช้เป็นท่าเรือสาธารณะหรือใช้บนส่งสินค้าหรือผู้โดยสาร หรือมีวัตถุประสงค์อื่น (เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าตอบแทนตามกฎหมายที่ 64)

1.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงล้ำจำเพาะน้ำ

1.1.1 การออกแบบท่าเทียบเรือให้ส่วนที่ยื่นออกจากขอบตั่ง/ฝั่ง น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาบุคลอกที่ตื้นอ กตามสมควรและความเป็นไปได้ เพื่อมิให้ทำเทียบเรือยื่นออกมากเกินความจำเป็น และมีความลึกของน้ำหน้าท่าขณะน้ำลงต่ำสุดเพียงพอให้เรือเข้าเทียบท่าโดยปลอดภัย

1.1.2 ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด ลึกกว่าอัตราคินน้ำลึกสูงสุดของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ใน 5 ของความกว้างของแม่น้ำ/ลำคลอง โดยคำนึงถึงร่องน้ำทางเดินเรือและพื้นที่จอดเรือและพื้นที่กลับลำเรือ

1.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผูกอ่อนนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองเป็นแนวตรงยื่นจากฝั่ง โดย

- ขอบท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวท่าเทียบเรือข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สะดวกแก่การนำเรือเข้า-ออกเทียบท่าข้างเคียงกันนั้น
- ต้องไม่ยื่นเอ岡อย่างอกรุกล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น หรือหน้าท่าของผู้อื่น
- เรือที่เทียบท่าต้องไม่รุกล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าของผู้อื่น

1.1.4 ให้พิจารณาขนาดความยาวของท่าเทียบเรือให้เหมาะสมกับเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส จำนวน 1 ลำ ที่ใช้สำหรับเทียบท่ารับส่งคนและ/หรือสิ่งของ

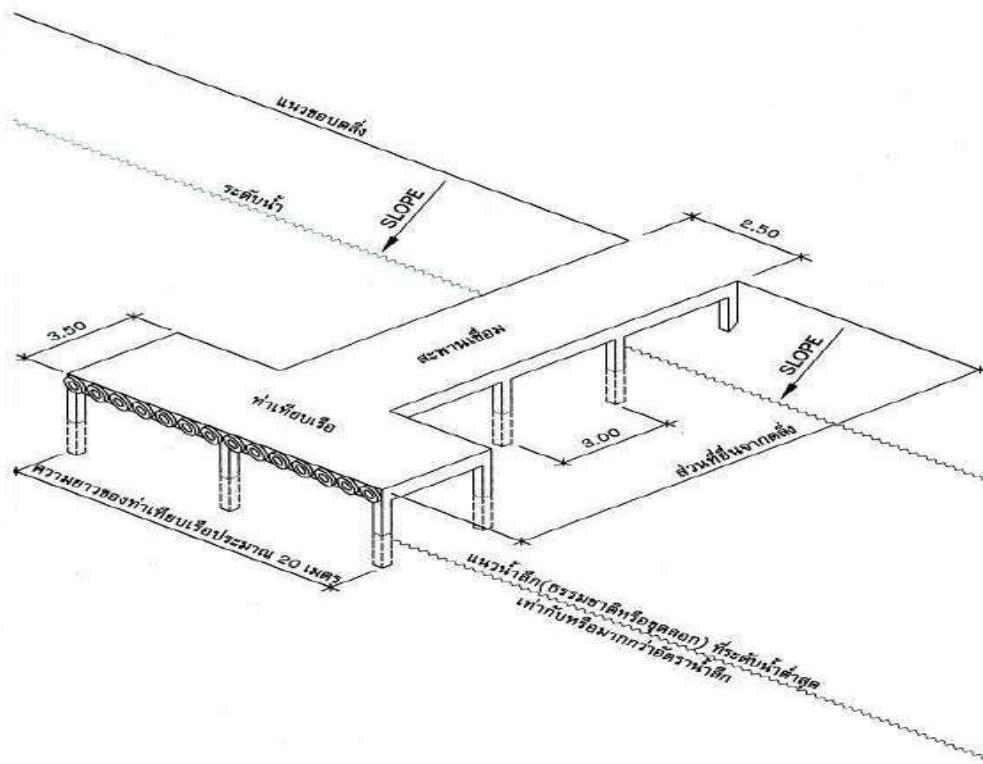
1.1.5 ขนาดท่าเทียบเรือให้มีความกว้างไม่เกิน 3.50 เมตร และสะพานเชื่อมระหว่างฝั่งกับท่าเทียบเรือให้มีความกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร โดยไม่ใช้พื้นที่ท่าเทียบเรือสำหรับกองเก็บสิ่งของหรือจอดยานพาหนะหรือทำกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของท่าเทียบเรือ เพื่อป้องกันมิให้ใช้ที่สาธารณะเกินความจำเป็น

1.1.6 กรณีท่าเรืออยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ที่กำหนดแนวร่องน้ำ หรือมีแผนการบุคลอกไว้ชัดเจน ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากขอบร่องน้ำลึกไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่า

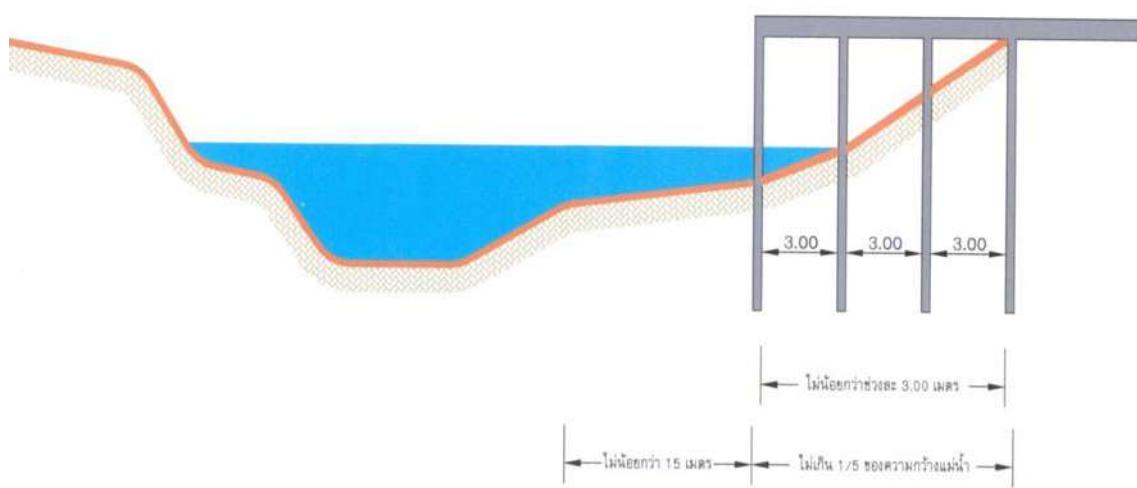
1.1.7 กรณีท่าเรือยังไม่ได้กำหนดแนวร่องน้ำ ให้ยึดถือขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลัก

1.1.8 ท่าเทียบเรือในทะเลที่ผ่านชายหาดต้องไม่ปิดกั้นการที่ประชาชนจะใช้สอยหรือเดินผ่านชายหาด

ภาพที่ 9 ท่าเที่ยนเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส พื้นที่ริมนาดที่สำคัญในการพิจารณา

ภาพที่ 10 แสดงโครงสร้างของท่าเที่ยนเรือด้านข้างทิศทางการไหลกระแสน้ำ มีช่องโถร่องระหว่างเสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร

1.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ

1.2.1 ท่าเที่ยนเรือต้องมีโครงสร้างแข็งแรง ความแข็งแรงพื้นท่าเที่ยนเรือสามารถรับน้ำหนักได้เท่าใด ท่าเที่ยนจะต้องแข็งแรงพอในการรับแรงกระแทกของเรือที่เข้าเที่ยนโดยปกติ ท่าเที่ยนเรือต้องมีพุกผูกเรือ และอุปกรณ์กันเรือกระทบบท่าที่เหมาะสม

1.2.2 ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง มีช่องโปรดังระหว่างเสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร

1.2.3 บริเวณที่จะก่อสร้างท่าเที่ยนเรือเมื่อเรือเที่ยนท่าแล้วต้องไม่บดบังทัศนวิสัย ในการเดินเรือ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่เรือที่แล่นผ่านไปมา

1.2.4 พื้นท่าเที่ยนเรือในแม่น้ำ ลักษณะ บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันต้องไม่มีลักษณะเป็นแผ่นคอนกรีตปิดทึบตลอด ให้มีช่องว่างเพื่อให้แสงแดดส่องผ่านถึงพื้นน้ำได้ท่าได้ และไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใดบนพื้นท่าเที่ยนเรือ นอกจากสิ่งก่อสร้างที่จำเป็นอันเป็นส่วนประกอบของท่าเรือน้ำ

1.2.5 มีมาตรการและอุปกรณ์ประจำท่าในด้านการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในการนำเรือเข้า-ออกท่าเที่ยนเรือ

1.2.6 ท่าเที่ยนเรือต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่นการพิจารณาจาก

- ชนิดของสินค้าที่ขนถ่าย

- วิธีการขนถ่าย

- การป้องกันมิให้สินค้า ร้าวไหล หลุดล่อนลงสู่แหล่งน้ำ

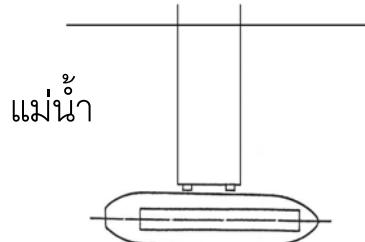
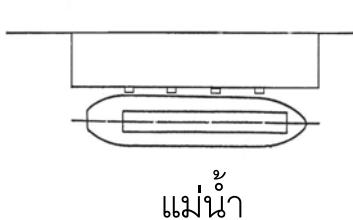
- มาตรการควบคุมป้องกันแก๊ส เมื่อเกิดการร้าวไหล หลุดล่อนลงสู่แหล่งน้ำ

- การเกิดฝุ่นฟุ่งกระจาย หรือเสียงรบกวนขณะขนถ่ายสินค้า

- ผู้รับผิดชอบควบคุมในการขนถ่ายสินค้า

- การทำความสะอาดหน้าท่าเที่ยนเรือ

1.2.7 ให้กำหนดเงื่อนไขด้านการป้องกันมลพิษทั้งด้านตรวจสอบคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้นๆ

ภาพที่ 11 ท่าเที่ยนเรือ แสดงรูปแบบการใช้พื้นที่ ก่อสร้าง ท่าเที่ยนเรือ ยาวขึ้นล้ำไปใน แม่น้ำเพื่อให้เกณฑ์ความลึกของน้ำจาก ระดับน้ำล้ำต่ำสุด เพียงพอ กับอัตรา กินน้ำลึกของเรือ ที่จะเข้าเที่ยนท่า

ภาพที่ 12 ท่าเที่ยนเรือ แสดงรูปแบบการใช้พื้นที่ ก่อสร้างท่าเที่ยนเรือ ในบริเวณที่มีเกณฑ์ ความลึกของน้ำเพียงพอให้เรือเข้า-ออกจาก เที่ยน จากระดับน้ำล้ำต่ำสุด ท่าเที่ยนเรือ ก่อสร้างขวางนาน และชิดกับแนวคลื่น

2. ปี๊บเที่ยบเรือและสะพานปรับระดับ

วัตถุประสงค์การใช้ เป็นที่เที่ยบเรือสำหรับคนขึ้นลงเรือในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบและทะเลในน่านน้ำไทย

2.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงล้ำจำเพาะน้ำ

2.1.1 การออกแบบปี๊บเที่ยบเรือให้มีความยาวยืนออกจากฝั่งให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาขุดลอกที่ตื้นออกตามสมควรและความเป็นไปได้ เพื่อมิให้ปี๊บเที่ยบเรือยืนออกมาก

2.1.2 ปลายสุดของปี๊บเที่ยบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึก เมื่อน้ำลงต่ำสุด ลึกกว่าอัตรา กินน้ำลึกเดิมที่ของเรือที่เข้าเที่ยบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ใน 5 ของความกว้างของทางน้ำ โดยคำนึงถึงร่องนำทางเดินเรือและพื้นที่ จอดเรือและพื้นที่กลับลำเรือ

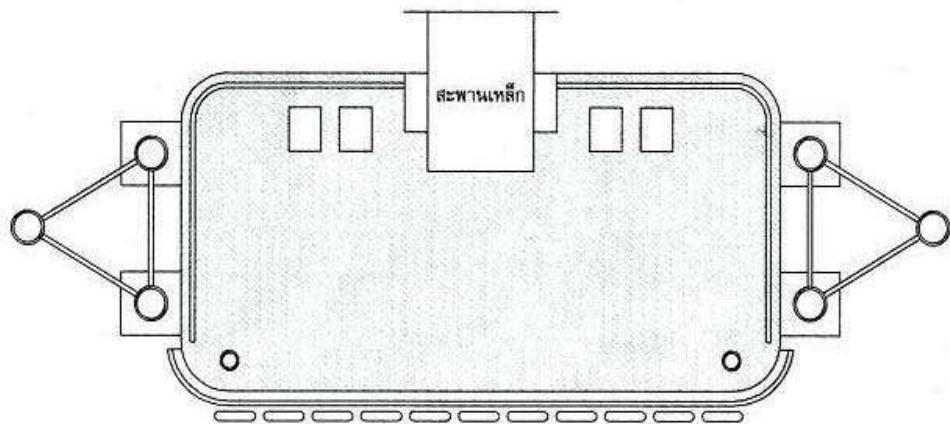
2.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิ ครอบครองเป็นแนวตรงยืนจากฝั่ง ขอบปี๊บเที่ยบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร และต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวสิ่งล่วงล้ำจำเพาะน้ำข้างเคียงที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบแก่การนำเรือ เข้า-ออก ในบริเวณข้างเคียงกันนั้น ต้องไม่ยื่น เออนเอียงออกruk ล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น เรือที่เที่ยบท่าต้องไม่ล้ำไปกว่าหน้าแนวเขต ที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าของผู้อื่น

2.1.4 ให้พิจารณาขนาดของปี๊บเที่ยบเรือให้เหมาะสม สำหรับใช้ประโยชน์ในการเที่ยบเรือบนส่งคน โดยไม่ใช้พื้นที่ปี๊บเที่ยบเรือสำหรับกองเก็บสินค้า หรือทำ กิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของปี๊บเที่ยบเรือ เพื่อป้องกันมิให้ใช้ที่สาธารณะเกิน ความจำเป็น

2.1.5 กรณีปี๊บเที่ยบเรืออยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ที่กำหนดแนว ร่องน้ำ หรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจน กำหนดให้ปลายสุดของปี๊บเที่ยบเรือต้องมีระยะห่างจาก ขอบร่องน้ำลึกไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเที่ยบท่า

2.1.6 กรณียังไม่ได้กำหนดแนวร่องน้ำ ให้ยึดถือขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลัก

ภาพที่ 13 แบบแสดงตัวอย่างปีปะเทียบเรือ

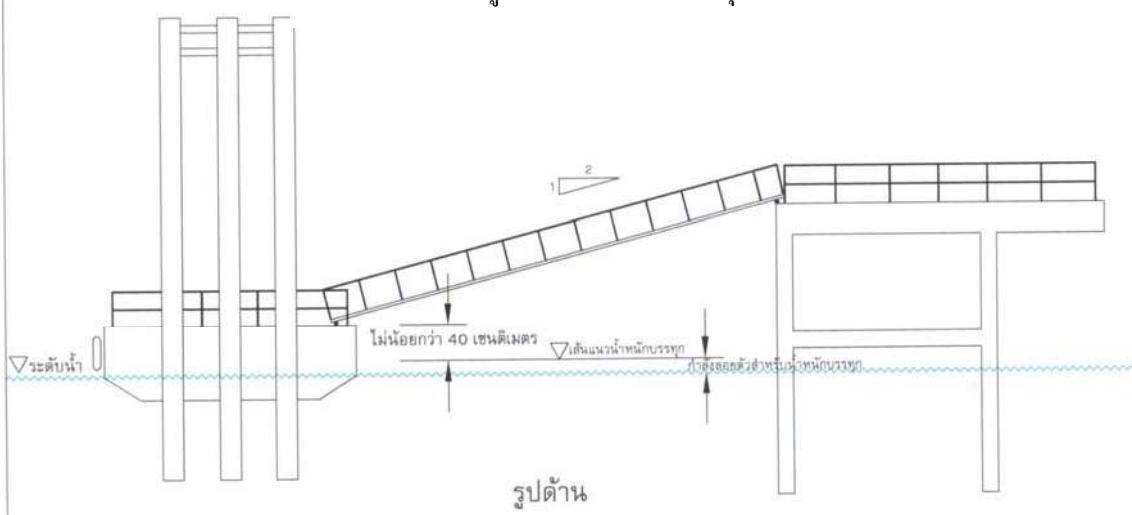
แปลน

ภาพที่ 14 แบบแสดงตัวอย่างปีปะเทียบเรือและสะพานปรับระดับ

แสดงภาพขณะที่ระดับน้ำลงต่ำสุด ความลาดชันของสะพานต้องไม่นักกว่า 1 : 2

แบบแสดงตัวอย่างปีปะและสะพานท่าเทียบเรือ

แสดงรูปสะพานขณะน้ำลงต่ำสุด

2.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงสำล้ำแม่น้ำ

2.2.1 สะพานปรับระดับต้องมีความแข็งแรง ทนทานและมีความปลอดภัย มีขนาดที่เหมาะสมกับไปรษณีย์เรือ มีรากนตอกที่แข็งแรงทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1 : 2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด

2.2.2 ไปรษณีย์ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทานเพียงพอในการรับแรงกระแทกของเรือที่เข้าเทียบ โดยปกติรวมถึงคลื่นที่เกิดจากเรือ และมีความปลอดภัย มีความสมดุลตั้งตรงและการทรงตัวที่ดี มีกำลังดูดซึมน้ำหนักบรรทุกสูงสุดแล้วพื้นของไปรษณีย์ต้องอยู่สูงจากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 เซนติเมตร (เส้นแนวน้ำบรรทุก) และมีรากนตอกที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเทียบและส่วนที่ต่อ กับสะพานปรับระดับพื้น ไปรษณีย์ต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

2.2.3 ไปรษณีย์ต้องมีเสาปักและอุปกรณ์ยึด ไปรษณีย์ต้องมีหัวตัวไปรษณีย์ไปมา โดยคำนึงถึงกระแสน้ำและน้ำหนักของเรือที่ผูกจอด

2.2.4 ภายในตัวไปรษณีย์ต้องแบ่งกันพนังผนังกันน้ำเป็นห้องๆ อย่างน้อย 3 ห้อง เกลี้ยต่อความยาว และมีช่องเปิด (Man Hole) สำหรับตรวจสอบการรั่วซึม ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวไปรษณีย์ต้องแสดงเส้นแนวน้ำบรรทุก (Load Line) รอบตัวไปรษณีย์

2.2.5 ตัวไปรษณีย์ต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร 1.20 คนต่อพื้นที่บิน ไปรษณีย์ต้องมีน้อยกว่า 1 ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุก มีข้อความว่า “รับน้ำหนักสูงสุด คน”

2.2.4 ตัวไปรษณีย์ต้องติดตั้งอุปกรณ์กันเรือระบบทกับไปรษณีย์ มีพุกผูกเรือที่แข็งแรงสำหรับผูกเรือหัว - ท้าย

2.2.6 บนไปรษณีย์ต้องมีพวงชุชิพพร้อมใช้งานได้ทันทีติดตั้งไว้ในแต่ละมุมของไปรษณีย์

2.2.9 กรณีเป็นไปรษณีย์สายารณ์ ควรจัดให้มีทางขึ้นหรือลงไปรษณีย์ แยกออกจากกัน และให้มีเครื่องกันสำหรับคนโดยสารเมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป

2.2.10 การพิจารณาไปรษณีย์ต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรทางน้ำ สภาพแวดล้อมทั้งปัจจุบัน และที่จะมีการพัฒนาในอนาคตด้วย

3. สะพานข้ามคลอง

วัตถุประสงค์การใช้ เป็นทางเชื่อมระหว่างที่ดินหรือทางสาธารณะริมฝั่งคลอง

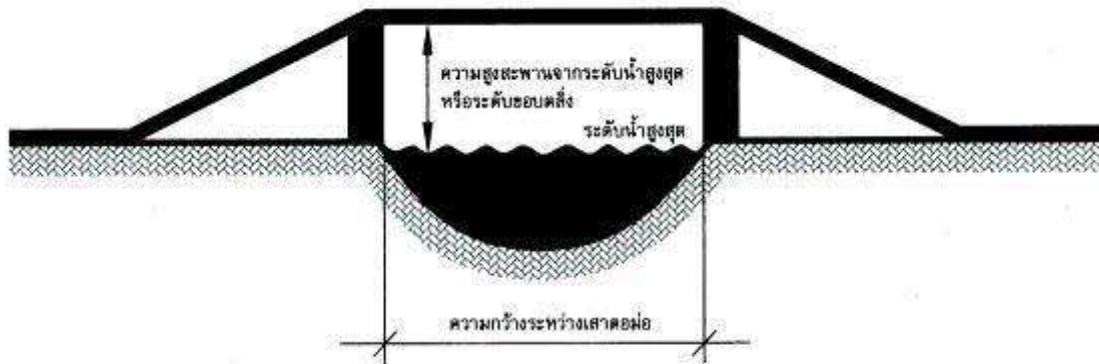
3.1 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงล้ำจำเพาะน้ำ

3.1.1 ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้เกิดทางการ ให้ลดลงน้ำเปลี่ยนแปลง และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พื้นที่บริเวณใกล้เคียง

3.1.2 ความสูงของสะพานจากระดับน้ำขึ้นสูงสุด ถึงระดับใต้คาน หรือท้องสะพาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด ต้องเพียงพอให้เรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถใช้ร่องน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบันตลอดจนแนวโน้มของการขยายและปรับปรุงร่องน้ำทางเรือเดินในอนาคต แล่นผ่านได้ กรณีคลองที่ไม่มีการเดินเรือ ให้ความสูงของช่องลอดสะพานจากระดับน้ำสูงสุด ไม่น้อยกว่า 1.0 เมตร

3.1.3 ความกว้างของช่องลอดสะพานต้องเพียงพอให้เรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถใช้ร่องน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มของการขยายและปรับปรุงร่องน้ำทางเรือเดินในอนาคต สามารถแล่นผ่านกันได้โดยปลอดภัย กรณีคลองที่ไม่มีการเดินเรือ เสาตอม่อต้องอยู่ในแนวฟังหรือชิดฟังให้มากที่สุด

3.1.4 ต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ หรือเป็นที่น่ากลัว อันตรายแก่เรือที่ผ่านไปมา

ภาพที่ 15 สะพานข้ามคลองลักษณะมาตรฐานแสดงขนาดที่สำคัญ

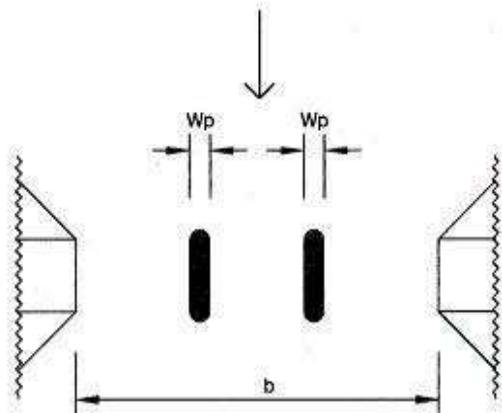
ระยะระหว่างเสาตอม่อ

ความสูง

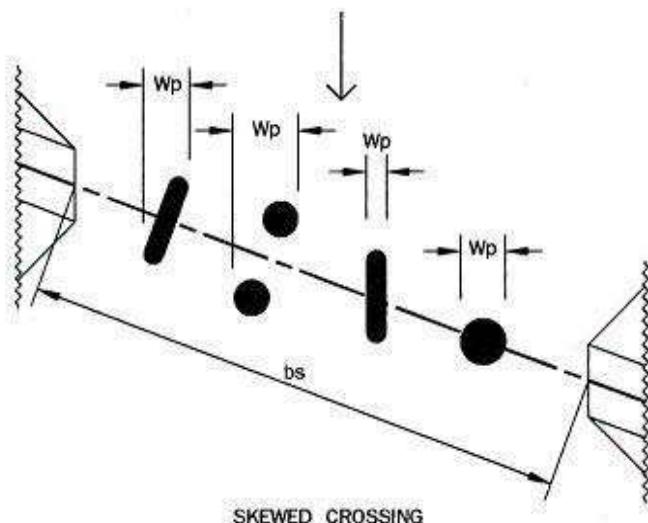
ระดับน้ำสูงสุด

แนวขอบฟัง

รูปเสาตอม่อและกระแสน้ำ ลักษณะการกีดขวางกระแสน้ำ

NORMAL CROSSING

SKEWED CROSSING

ภาพที่ 16 เสาตอม่อและกระแสน้ำ ลักษณะการกีดขวางกระแสน้ำ

4. คานเรือ

วัตถุประสงค์การใช้งานสำหรับเป็นทางขั้กลากเรือเพื่อนำขึ้นมาเก็บหรือนำลงรักษา ซ่อมแซมเรือ

4.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงลำแม่น้ำ

4.1.1 การออกแบบคานเรือให้ส่วนที่ยื่นออกจากขอบลิ่ง/ฝั่งให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาบุคลอกพื้นที่ดินให้ได้ความลึกตามสมควร เพื่อมิให้คานเรือยื่นออกมากเกินความจำเป็น และมีความลึกของน้ำหน้าท่าขณะน้ำลงต่ำสุดเพียงพอให้เรือขึ้นคานโดยปลอดภัย

4.1.2 แนวร่างรองรับเรือต้องยาวยื่นจากฝั่งเพียงพอที่จะชักลากเรือบนด้วยน้ำที่สุดที่คานเรือนั้นจะสามารถรับช่องทำได้ในเวลาน้ำลงต่ำสุด

4.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิ์ครอบครองเป็นแนวตรงยื่นจากฝั่ง โดย

- คานเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวสิ่งล่วงลำแม่น้ำข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบแก่การนำเรือเข้า-ออก ในบริเวณข้างเคียง
- ต้องไม่ยื่นเออนเอียงออกจากล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น หรือหน้าท่าของผู้อื่น

4.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงลำแม่น้ำ

4.2.1 ทำเลที่จะสร้างคานเรือล้ำรับน้ำเรือขึ้น-ลง นั้น ต้องเป็นตำบลที่เรือผ่านไปมา สามารถมองเห็นการนำเรือขึ้นหรือลงจากคานเรือได้ในระยะที่พอเพียงแก่การหลบหลีกเพื่อมิให้มีเหตุอันตรายเกิดขึ้น

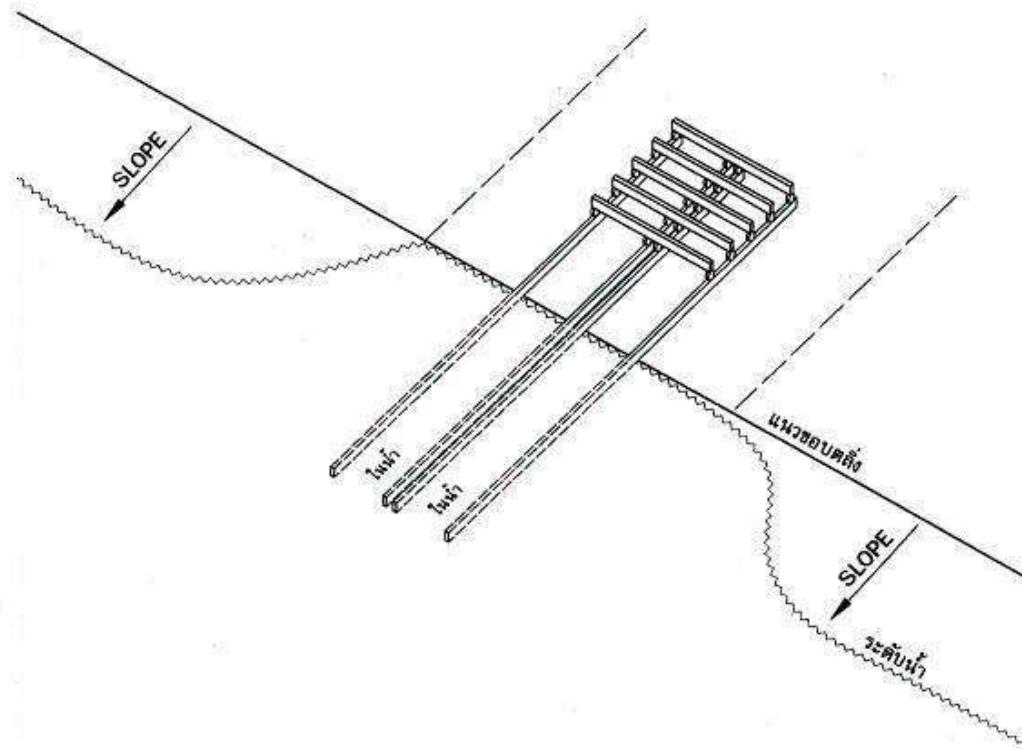
4.2.2 มีมาตรฐานการและอุปกรณ์ในด้านการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในการนำเรือขึ้น-ลง จากคานเรือ รวมถึงความปลอดภัยในการเดินเรือ

4.2.3 คานเรือต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่นการพิจารณาจาก

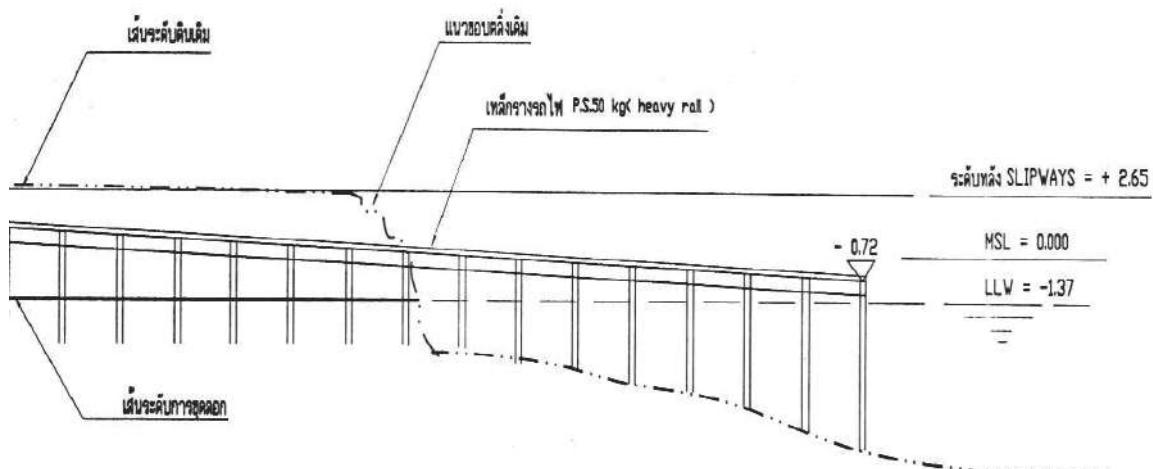
- ประเภท กิจกรรมการใช้คานเรือ
- การป้องกันมิให้วัสดุ สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดหล่นลงสู่แหล่งน้ำ
- มาตรการควบคุมป้องกันแก้ไข เมื่อเกิดการรั่วไหล หล่นลงของวัสดุ สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดลงสู่แหล่งน้ำ
- การเกิดผุนฟุ้งกระจาย หรือเสียบกระบวนการขณะประกอบกิจกรรมคานเรือ
- ผู้รับผิดชอบควบคุมในการดำเนินกิจกรรมคานเรือ
- การรักษาความสะอาดบริเวณคานเรือ

4.2.4 ให้กำหนดเงื่อนไขด้านการป้องกันมลพิษทั้งด้านตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้นๆ

ภาพที่ 17 แสดงองค์ประกอบของงานเรือ การวางราก

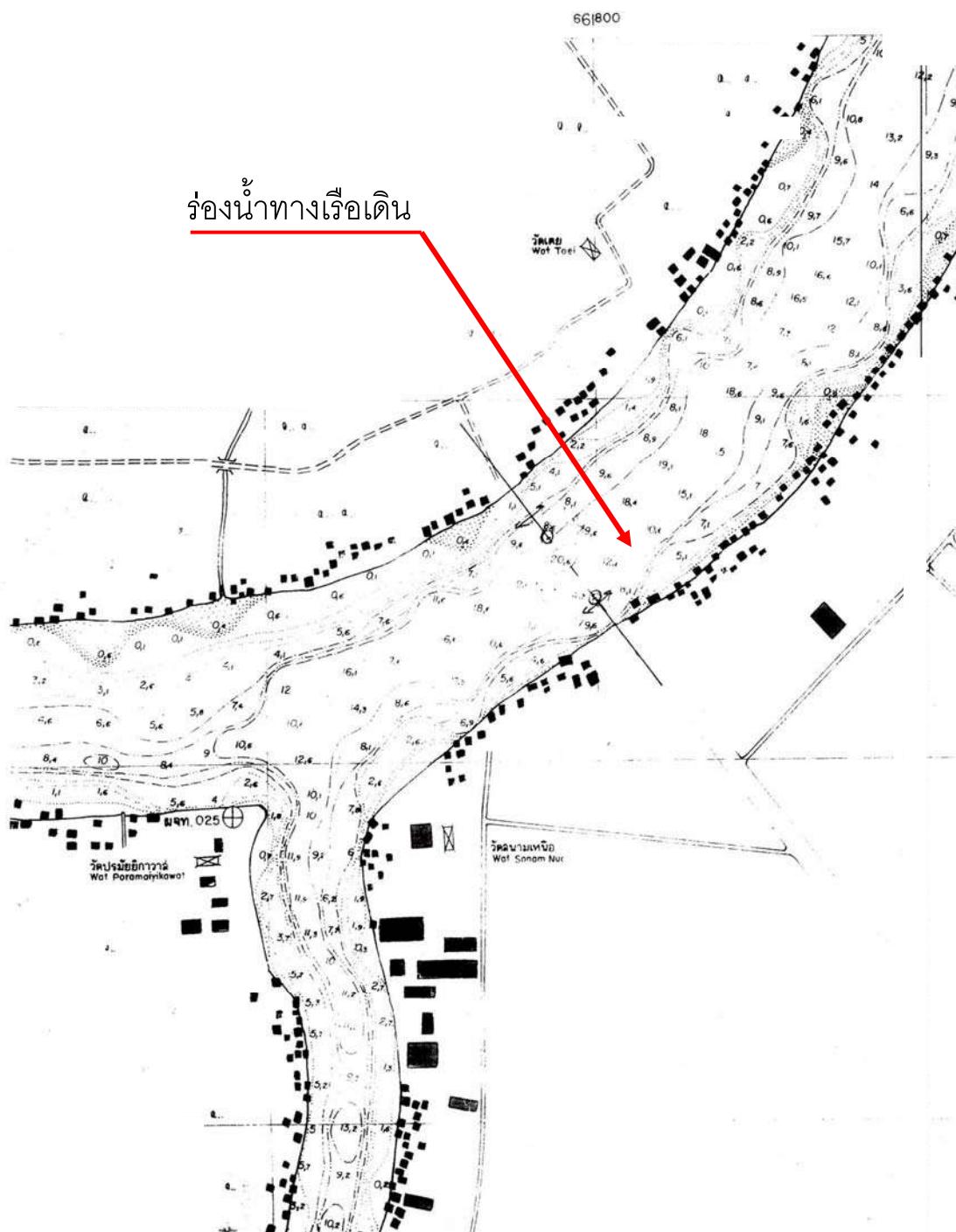

ภาพที่ 18 แสดงรายละเอียดโครงสร้างโดยทั่วไปของงานเรือ

แม่น้ำเจ้าพระยา

MAE NAM CHAO PHRAYA

ภาพที่ 19 แผนที่ร่องน้ำ

เอกสารและหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

ผู้ประสงค์จะขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ให้ยื่นคำขอ (ตัวอย่างแบบที่ 1 หรือแบบที่ 2 แล้วแต่กรณี) โดยระบุวัตถุประสงค์ในการใช้สิ่งล่วงลำด้าน้ำที่ขออนุญาตพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานเอกสาร ดังต่อไปนี้

(1) ภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านและภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวราชการ หรือภาพถ่ายบัตรแสดงฐานะอย่างอื่นที่ออกโดยส่วนราชการ

(2) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินที่ติดต่อกันแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำ ต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินที่ติดต่อกันแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

(3) แบบแปลนแสดงรายละเอียดของอาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงลำด้าน้ำ ต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิชากรรมโยธาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม เป็นผู้รับรอง เว้นแต่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงลำด้าน้ำนั้นจะมีขนาดเล็กและโครงสร้างทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่ไม่คงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิชากรรมโยธารอง

(4) แผนผังแสดงบริเวณที่ขออนุญาตและบริเวณใกล้เคียง

(5) หนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงลำด้าน้ำดังอยู่ รับรองว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด

(6) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(7) หลักฐานหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องที่ขอรับงบประมาณการงานส่งทางน้ำและพาณิชนาวี กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการนี้ที่ผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคล ให้ยื่นคำขอพร้อมสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ระบุชื่อผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล และเอกสารตาม (2) (3) (4) (5) (6) และ (7)

ในการนี้ที่ผู้คำขอเป็นล่วงราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ยื่นคำขอพร้อมหลักฐานและเอกสารตาม (3) (4) (5) และ (6)

ค่าธรรมเนียม

- การตรวจสอบสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ครั้งละ 50 บาท
- การตรวจพิจารณาท่าเที่ยบเรือ สำหรับเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส ครั้งแรก ครั้งละ 200 บาท
- ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ฉบับละ 100 บาท
- ใบอนุญาตให้สร้างท่าเที่ยบเรือ ฉบับละ 100 บาท

ค่าตอบแทนสิ่งล่วงลำด้าน้ำ

ให้ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำด้าน้ำ เสียค่าตอบแทนเป็นรายปีตาม สภาพและประโยชน์ที่ผู้ปลูกสร้างหรือผู้ครอบครองพึงได้รับตามวิธีการและอัตรา หรือได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 64 (พ.ศ. 2537) ออกตามความใน พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

ขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการ

1. เมื่อได้รับคำขออนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำแล้วให้ตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ พร้อมหลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต ให้แจ้งผู้ขออนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต ได้
2. ในกรณีที่เห็นว่าสิ่งล่วงลำด้าน้ำที่ขออนุญาตปลูกสร้างเป็นกรณีที่ไม่อาจอนุญาตได้ ให้แจ้งผู้ขออนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต
3. ในกรณีที่เห็นว่าผู้ขออนุญาตยื่นหลักฐานและเอกสาร ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง และ เป็นกรณีที่อาจอนุญาตได้ ให้แจ้งผู้ขออนุญาตส่งหลักฐานและเอกสาร ให้ครบถ้วนหรือให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่กำหนด
4. ให้ตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตภายในหนึ่งวัน หรือยื่นสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ หลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องจากผู้ขออนุญาต ทั้งนี้ การอนุญาตต้องจัดทำเป็น ใบอนุญาตแสดงการรับอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำ พร้อมเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตและ แผนที่สังเขปแบบท้ายใบอนุญาตให้ครบถ้วนถูกต้อง
5. กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจะต้องแจ้งเจ้าหน้าที่เพื่อทำการตรวจการก่อสร้าง ตาม ขั้นตอนเมื่อจะเริ่มดำเนินการปลูกสร้าง ระหว่างดำเนินการปลูกสร้าง และเมื่อดำเนินการปลูกสร้าง แล้วเสร็จ เพื่อให้สิ่งล่วงลำด้าน้ำเป็นไปตามรูปแบบและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต โดยกำหนด เป็นเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำ
6. ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการก่อสร้างสิ่งล่วงลำด้าน้ำตาม รายละเอียดดังกล่าวข้างต้น ต้องดำเนินการขออนุญาตและพิจารณาตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่ กำหนดไว้ เช่นเดียวกัน
7. ดำเนินการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งล่วงลำด้าน้ำทางระบบคอมพิวเตอร์ในเว็บไซต์ ของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในหน้าจอหน้าที่กิจข้อมูลจะต้องบันทึกข้อมูลภาพถ่าย แสดงรายละเอียดสิ่งปลูกสร้างล่วงลำด้าน้ำ และบริเวณที่ขออนุญาต ตามตัวอย่างต่อไปนี้

*** ตัวอย่าง ***

การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งล่วงล้ำจำแม่น้ำ
ทางระบบคอมพิวเตอร์ในเว็บไซด์ของ
กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

Website : www.md.go.th

หน้าบันทึกข้อมูลคำร้องผ่าน Web (OUR1I010)

กรอกข้อมูลเพื่อตรวจสอบค่าใช้จ่าย - Microsoft Internet Explorer

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
Marine Department

OUR1I010 บันทึกข้อมูลคำร้องผ่าน Web Mr.Ratchapong Mahayosanun

เข้าสู่ระบบ: 0800301 กองตรวจสอบค่าใช้จ่าย วันที่ยื่นคำร้อง: [31] ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย: ลบ

เลขที่ค่าใช้จ่าย: 0020 / 2548 วันที่ยื่นคำร้อง: [31] ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย: ลบ

สำเนา: สำเนาของคำร้องที่ยื่นต่อส่วนราชการ ประเภทค่าใช้จ่าย: 01 สำเนาของคำร้องที่ยื่นต่อส่วนราชการ ลบ

รายละเอียดค่าใช้จ่าย

ประเภทค่าใช้จ่าย: บุคคล นิติบุคคล ส่วนราชการ
ชื่อผู้ขออนุมัติ: หวานิววารส นามสกุล: ไชยรักษ์
อายุ: 40 ปี อัญมณี: ไทย
มือถือ/เบอร์โทรศัพท์: 1 4755 12365 555
หน่วยงาน: 29/21 หมู่ที่: ซอย หมู่ ถนน:
จังหวัด/อำเภอ/ตำบล: จังหวัดกรุงเทพฯ เขตพัฒนา업นง.
โทรศัพท์: 0-1523-555 โทรสาร: 0-2782-4555
E-mail: Vittawat.chai@hotmail.com Website:

รายละเอียดค่าใช้จ่ายบ้านเด็ก

ชื่อผู้รับมอบหมาย: _____ นามสกุล: _____
อายุ: _____ ปี อัญมณี: _____
มือถือ/เบอร์โทรศัพท์: _____
หน่วยงาน: 29/21 หมู่ที่: ซอย หมู่ ถนน:
จังหวัด/อำเภอ/ตำบล: จังหวัด _____ โทรศัพท์: _____
โทรศัพท์: _____ โทรสาร: _____
E-mail: _____ Website: _____

กรอกรายละเอียดคำร้อง บันทึกไปรษณีย์

Copyright © 2004, CDG Systems Limited. All Rights Reserved.
CDG House, 202 Nanglinchee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok, Thailand 10120.

Done Local Intranet

เมื่อกดปุ่ม ‘อ้างอิงคำร้องที่’ ของ (OUR1I010) หน้าจอ popup จะแสดงออกมาเพื่อค้นหาข้อมูลในตาราง

เมื่อคดปุ่น ‘กรอกเอกสารเพื่อพิจารณา’ ของ (OUR1I011) หน้าจอันทึกข้อมูลคำร้องผ่าน Web จะแสดงง้อกมาเพื่อให้กรอกเพื่อเพิ่ม ข้อมูลในตาราง (OUR1I012)

CDG SYSTEMS COMPANY. (CDG GROUP) - Microsoft Internet Explorer

กรมการชลประทานและพาณิชยาน้ำ
Marine Department

Mr. Patchopong Maheyyosanun

รายการที่จะต้องการ	รายการ
1	สำเนาหนังสือเชิญชวน แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและผู้ประกอบการ
2	สำเนาหนังสือเชิญชวน
3	หนังสือมอบหมายงาน
4	สำเนาหนังสือเชิญชวน แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและผู้ประกอบการ

ระบุไฟล์เอกสาร:

เอกสาร:

กвитัน:

Copyright © 2004, CDG Systems Limited. All Rights Reserved.
CDG House, 202 Nanglirchee Rd., Chongnonsi, Yannawa, Bangkok, Thailand 10120.

เมื่อคุณปั่น · ข้างในกำรร้องที่ · ของ (OUR1I021) หน้าจอ popup จะแสดงผลลัพธ์เพื่อกันหาข้อมูลในตาราง

เมื่อคดปุ่ม ‘กรอกเอกสารเพื่อพิจารณา’ ของ (OUR1I022) หน้าจอบันทึกข้อมูลคำร้องผ่าน Web จะแสดง
ออกมานี้เพื่อให้กรอกเพิ่ม ข้อมูลในตาราง (OUR1I023)

CDG SYSTEMS COMPANY. (CDG GROUP) - Microsoft Internet Explorer

กรมการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวและพัฒนาชีวภาพน้ำ
Marine Department

OUR11023 บันทึก/แก้ไขข้อมูลผู้ร้องเรียน

Mr. Ratchapong Mahayosanun

ลำดับรายการ	รายละเอียด
1	สำเนาหนังสือขอรับ และเอกสารเบ็ดเตล็ดที่ออกโดยผู้ร้องเรียน
2	สำเนาหนังสือขอรับ
3	เอกสารเบ็ดเตล็ด
4	สำเนาหนังสือขอรับ และเอกสารเบ็ดเตล็ดที่ออกโดยผู้ร้องเรียน

ระบุไฟล์แนบมา:

นามสกุลไฟล์:

สถานะ:

หมายเหตุ:

Copyright © 2004, CDG Systems Limited. All Rights Reserved.
CDG House, 202 Nanglriches Rd., Chatuchak, Bangkok, Thailand 10120

เมื่อคดปุ่ม ‘รายละเอียดคำร้อง’ ของ (OUR1I031) หน้าจอบันทึก/แก้ไขข้อมูลขั้นตอนการดำเนินเรื่องคำร้อง จะแสดงออกมาเพื่อให้กรอกเพื่อเพิ่มข้อมูล (OUR1I033)

เมื่อคดปุ่ม ‘กรอกรายละเอียดคำร้อง’ หน้าจอันทึกข้อมูลคำร้องผ่าน Web จะแสดงออกมากเพื่อให้กรอกเพิ่มข้อมูลในตาราง (OUR1I011)

เมื่อคดปุ่ม ‘+’ หน้าจอบันทึก/แก้ไขรับเรื่องคำร้อง จะแสดงออกมาเพื่อให้กรอกเพิ่ม ข้อมูลในตาราง
(OUR1I021)

กรมการขับเคลื่อนยานฯ - Microsoft Internet Explorer

กรมการขับเคลื่อนยานฯ และพานิชยนาวี

Marine Department

OUR1I021 บันทึก/แก้ไขรับเรื่องคำร้อง

Mr.Ratchapong Mahayosanun

รายละเอียดผู้ขอรับอนุญาต

ชื่อเรื่องที่: 0800301 กล่องตรวจสอบ วันที่รับเรื่อง: [31] เพิ่ม ลบ

เลขที่รับเรื่อง: 0020 / 2548 วันที่ยื่นคำร้อง: [31] ล้างข้อมูลคำร้อง

ศักรัชกาล: 01 ศักรัชกาลที่รับเรื่องล่าสุดที่ได้รับ: []

ประเกณฑ์คำร้อง: 01 ศักรัชกาลที่รับเรื่องล่าสุดที่ได้รับ: [] รายละเอียดคำร้อง

ประเภทขอรับอนุญาต: บุคคล บุคิบุคคล ส่วนราชการ

ชื่อยื่นขออนุญาต: นายวิทวัส นามสกุล: ไชยนุรักษ์

อายุ: 40 ปี อายุสกุล: ไทย

มติครประจัดตัวตนเลขที่: 14755 12365 555

หนังสือรับรองการลงทะเบียนและที่: กองทุน: 292/21 หมู่ที่: ชุมชน: พุฒาไชย ถนน:

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล: จังหวัดกรุงเทพฯ เขตดินแดง แขวงศาลาสeneนook

โทรศัพท์: 0-1523-555 โทรสาร: 0-2782-4555

E-mail: Vittawat.chai@hotmail.com Website:

รายละเอียดผู้รับอนุญาต

ชื่อผู้รับมอบอำนาจ: หมายเหตุ: หมายเหตุ: วันที่:

อายุ: ปี อายุสกุล: ไทย

มติครประจัดตัวตนเลขที่:

หนังสือรับรองการลงทะเบียนและที่: กองทุน: บ้านเลขที่: หมู่ที่: ชุมชน: ถนน:

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล: จังหวัด: โทรศัพท์: โทรสาร: โทรสาร:

โทรศัพท์: E-mail: Website:

การรับคำร้อง

การรับคำร้อง: ดำเนินเรื่องต่อ ไม่ดำเนินเรื่องต่อ หมายเหตุ: []

วันที่รับคำร้อง: [31] เวลา: [] ลงทะเบียนรับคำร้อง ออกใบเสร็จ ผ่านไปไม่คำร้อง

เลขที่รับคำร้อง: 0020 / 2548

เห็น: []

ชื่อผู้รับคำร้อง: []

คำแนะนำ: []

Copyright © 2004, CDG Systems Limited. All Rights Reserved.
CDG House, 202 Nanglinchee Rd., Chongnonsi, Yannawa, Bangkok Thailand 10120.

ภาคที่ 2

การขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

การขุดลอกร่องน้ำ

การขอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ
2. การขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการระบายน้ำ ป้องกันอุทกภัย รักษาสภาพแนวลำน้ำและอื่นๆ
3. การขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตดูดทรัพยากรากทางจังหวัด

การขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ

การยื่นคำร้องและการเตรียมเอกสาร

- ยื่นคำร้องขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินตามแบบ ช.1 (ตัวอย่างแบบที่ 4 ในภาคผนวก) ของกรมการน้ำส่งท่าน้ำและพาณิชยนาวี พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์การขุดลอกโดยละเอียด
- สำรวจและจัดทำแผนที่มาตราส่วนตามความเหมาะสม ครอบคลุมบริเวณที่ขอนุญาตและพื้นที่ใกล้เคียง โดยเทียบจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (M.S.L.) หรือระดับน้ำลงต่ำสุด (L.L.W.)
- แสดงตำแหน่งและขนาดของท่าเทียบเรือ และบริเวณที่จะทำการขุดลอกอย่างชัดเจน โดยต้องเป็นแผนที่แสดงผลการสำรวจไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำร้องขอขุดลอก
- ห้องน้ำดองมีวิศวกรผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธาตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505 หรือพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ลงชื่อรับรองในแผนที่พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมมาด้วย
- สำรวจและหรือจัดทำแผนที่แสดงบริเวณที่ทิ้งสุดจากการขุดลอกโดยมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ข้างต้นตามควรแก่กรณี พร้อมแจ้งปริมาณวัสดุที่จะทำการขุดลอกทั้งหมดด้วย
- ยื่นสำเนาใบอนุญาตให้ทำสิ่งล่วงลำน้ำ(ท่าเทียบเรือ) พร้อมเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หน้าที่ดินบริเวณที่ขออนุญาตขุดลอก หรือหนังสือแสดงความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์อันชอบด้วยกฎหมาย
- แสดงรายละเอียดการขุดลอก การทิ้งคิน (วิธีการดำเนินการ)
- ยื่นเอกสารแสดงการจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทฯ (ถ้ามี)
- แสดงหนังสือการว่าจ้างผู้ทำการขุดลอก(ถ้ามี)
- แสดงรายละเอียดอื่นๆ(ถ้ามี)
- สำเนาใบเสร็จการชำระเงินค่าธรรมเนียม การยื่นขออนุญาตขุดลอกฯ

หลักเกณฑ์การพิจารณา

- ท่าเที่ยบเรือที่จะบุคลอกต้องได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย
- สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ขอบุคลอกหรือไม่
- บริเวณที่ขอบุคลอก บริเวณที่ทึ่งดิน ต้องไม่มีผลกระทบเสียหายต่อตั้งลิ่งก่อสร้างใกล้เคียง ร่องน้ำชายน้ำ หรือกิจกรรมอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง
- กรณีที่คาดได้ว่าอาจมีการนำมูลคิดน ทรัพย์ จากการบุคลอกไปใช้ประโยชน์ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินชั่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ ป้องกันอุทกภัย รักษาสภาพแวดล้อมน้ำ และอื่นๆ

การยื่นคำร้องและการเตรียมเอกสาร

- ยื่นคำร้องขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินตามแบบ ข.1 (ตัวอย่างแบบที่ 4 ในภาคผนวก) พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์การบุคลอกโดยละเอียด
- สำรวจและจัดทำแผนที่มาตราส่วนความเหมาะสม แสดงแนวลักษณะ ความลึกพื้นท้องน้ำ สิ่งก่อสร้างสำคัญอื่นๆ ตามแนวลักษณะ ขนาด ขอบเขตที่จะบุคลอกและแหล่งทิ้งดินเป็นต้น โดยต้อง เป็นแผนที่แสดงผลการสำรวจไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำร้องขอบุคลอก
- กรณีเอกสารเป็นผู้ขออนุญาต ต้องมีวิศวกรผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขา วิศวกรรมโยธา ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505 หรือพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ลงชื่อรับรองในแผนที่พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุม
- กรณีหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ขออนุญาตให้เจ้าหน้าที่สายงานโยธาของ หน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้สำรวจออกแบบและลงชื่อรับรองในแผนที่
- แสดงรายละเอียด อุปกรณ์บุคลอก วิธีการบุคลอก ปริมาณดินและการทิ้งดิน
- กรณีการบุคลอกเป็นจำนวนมากหรือที่คาดได้ว่าอาจมีผลกระทบเสียหายต่อบริเวณข้างเคียง ในด้านต่างๆ ให้แสดงผลการศึกษาและมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าวแบบมาด้วย
- เอกสารหลักฐานอื่นๆ(ถ้ามี)
- สำเนาใบเสร็จการชำระเงินค่าธรรมเนียมการยื่นขออนุญาตบุคลอก

หลักเกณฑ์การพิจารณา

- สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ขออนุญาตบุคลอกหรือไม่
- พื้นที่ที่ขออนุญาตบุคลอกฯ ต้องไม่มีผลกระทบเสียหายต่อแนวดำเนินการดังนี้ ระบบนิเวศวิทยา ทางน้ำ และกิจกรรมอื่นๆ ในบริเวณ ใกล้เคียง
- พื้นที่ที่ขออนุญาตบุคลอกฯ หากมีสิ่งก่อสร้างสำคัญ เช่น สะพาน เขื่อน ฝาย โบราณสถาน จะต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบก่อนการพิจารณาอนุญาต

การขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินชั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตดูด抓ราย จากทางจังหวัด

การยื่นคำร้องและการเตรียมเอกสาร

- ยื่นคำร้องขออนุญาตบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดินตามแบบ ข.1 (ตัวอย่างแบบที่ 4 ในภาคผนวก) ของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์การบุคลอกให้ชัดเจน
- สำรวจและจัดทำแผนที่มาตราส่วนตามความเหมาะสม แสดงแนวขอบเขตดำเนิน ความลึกพื้นท้องน้ำ (เทียบกับระดับดินลิ่งและหมุดแหล่งฐานที่มีความมั่นคง) สิ่งก่อสร้างสำคัญอื่นๆ ตามแนวดำเนิน ขนาดขอบเขตที่ขออนุญาตบุคลอก ทั้งนี้ต้องมีวิศวกรผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505 หรือพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ลงชื่อรับรองในแผนที่พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมมาด้วย
- แสดงรายละเอียดอุปกรณ์บุคลอก เช่น เรือดูด抓ราย รถแบคโซ ปีปะลำเลียง
- แสดงหลักฐานอื่นๆ เช่น
 - สำเนาแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล กรณีผู้ขอเป็นนิติบุคคล
 - สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน
 - สำเนาใบเสร็จการชำระเงินค่าธรรมเนียม การยื่นขออนุญาตบุคลอกฯ

หลักเกณฑ์การพิจารณา

- การขออนุญาตบุคลอกเพื่อการดูด抓รายนี้จะต้องสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่า ด้วยการอนุญาตให้ดูด抓ราย พ.ศ. 2523 ซึ่งการจะพิจารณาอนุญาตได้จะต้องเป็นไปตามมติผล การพิจารณา ในรูปคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูด抓รายประจำจังหวัด (อพด.) หรือ คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ดูด抓รายจากส่วนกลาง (กพด.) แล้วแต่กรณีโดยมีรายงาน การประชุมฯ เป็นหลักฐานประกอบด้วย
- พื้นที่ที่ขออนุญาตต้องไม่เป็นอุปสรรคและอันตรายต่อการเดินเรือและการพัฒนาทางน้ำ

- พื้นที่ที่ขอนุญาตต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพดิ่งต่อสภาพล้าน้ำความเดือดร้อนของรายภูรและต่อเศรษฐกิจของส่วนรวม
- ขนาด ขอบเขตที่ขอนุญาต ต้องมีพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ยกเว้นต้องมีเหตุผลสมควรประกอบคำร้องอนุญาต
- พื้นที่ที่ขอนุญาตต้องอยู่ห่างจากศูนย์กลางสะพานเพื่อนหรือสิ่งก่อสร้างงานชลประทาน เช่น ประตูระบายน้ำ โรงสูบน้ำไม่น้อยกว่า 1 กิโลเมตร
- พื้นที่ที่ขอนุญาตต้องอยู่ห่างจากบ้านเรือนรายภูร วัด โรงเรียน ทรัพย์สินของทางราชการ และเอกชน ในระยะ ไม่น้อยกว่า 500 เมตร
- พาหามให้บุคลอกกลางลำน้ำและยาวนานกับลำน้ำ
- ระยะที่ขอนุญาตทำการบุคลอกต้องห่างจากคลื่นฟั่งไม่น้อยกว่า 50 เมตร สำหรับลำน้ำที่มีความกว้าง 120 เมตร หรือ ไม่น้อยกว่า 2/5 ของความกว้างลำน้ำที่มีความกว้างต่ำกว่า 120 เมตร โดยคิดจากระยะที่แคบที่สุดจากขอบเขตบริเวณขอนุญาตไปถึงคลื่นฟั่ง
- ความลึกที่ขอนุญาตทำการบุคลอกจะต้องไม่เกิน 2 เมตร จากระดับดินเดิมและต้องพิจารณาจากชนิดของดินข้างคลื่นฟั่ง โดยคิดอัตราส่วนความลึกจากระดับดินคลื่นฟั่งถึงพื้นท้องน้ำบริเวณที่ขอนุญาตต่อระยะห่างจากคลื่นฟั่งถึงขอบเขตบริเวณขอนุญาตทำการบุคลอกเป็นดังนี้

กรวดราย	ต้องไม่นักกว่า 1 : 10
ดินราย	ต้องไม่นักกว่า 1 : 8
ดินปนราย	ต้องไม่นักกว่า 1 : 4
ดินเหนียว	ต้องไม่นักกว่า 1 : 2

การขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

การขุดลอกร่องน้ำของทางน้ำธรรมชาติเป็นการขุดลอกตะกอนที่ตกลงสมอยู่ในทางน้ำนั้นๆ เป็นเวลานานจนเกิดการตื้นเขิน บางแห่งทำให้ทางน้ำนั้นๆ ถึงกับหมดสภาพไป กลายเป็นทางน้ำที่ดายแล้ว การขุดลอกจึงมีความจำเป็นเพื่อการดำรงสภาพของทางน้ำ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำต้นทุนของหมู่บ้านหรือตำบล ในการใช้เป็นทางระบายน้ำและเก็บกักน้ำไว้ใช้อุปโภค-บริโภคและการเกษตรในหน้าแล้ง นอกจากนี้การ ขุดลอกทางน้ำยังเป็นการกระทำเพื่อการเดินเรือ เพื่อการบำรุงรักษาและปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ แต่ทั้งหมดนี้การขุดลอกจะต้องกระทำโดยมีหลักเกณฑ์ เพราะการขุดลอกจะมีผลกระทบต่อสภาพของ ทางน้ำนั้นๆ ตลอดจนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์การขุดลอก แบ่งออกเป็น

1. หลักเกณฑ์ค้านวิศวกรรม ประกอบด้วย

- 1.1 พยายามให้ขุดลอกร่องน้ำตรงบริเวณกลางทางน้ำให้มากที่สุด เพื่อให้มีผลกระทบ ต่อดลึงน้อยที่สุด

ภาพที่ 20 ขุดลอกกลางทางน้ำให้มาก

- 1.2 ถ้าบริเวณที่ขุดลอกมีอาคารกีดขวาง เช่น สะพาน ฝาย ฯลฯ จะต้องปฏิบัติตาม กฎหมายหรือระเบียบของหน่วยงานเจ้าของอาคารนั้นๆ ด้วย รวมทั้งกฏหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภาพที่ 21 สิ่งกีดขวางที่ต้องปฏิบัติตามกฏหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3 ขนาดของร่องน้ำที่จะทำการขุดลอก ให้คำนึงถึงขนาดและปริมาณเรือที่จะมาใช้สอย รวมทั้งอัตราการตกตะกอนเป็นสำคัญ โดยมีความลากาดชันขอบร่อง ดังนี้

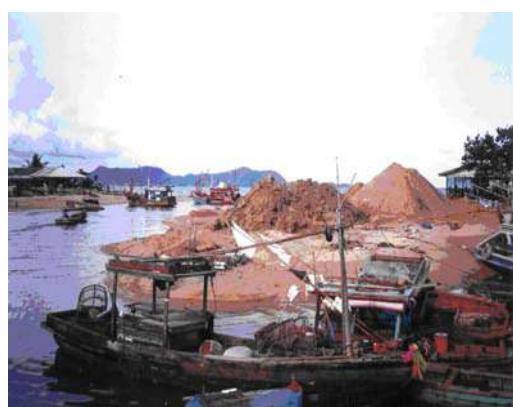
- gravid ราย	อย่างน้อย	1 : 8
- ตินราย	อย่างน้อย	1 : 5
- ตินปันราย	อย่างน้อย	1 : 4
- ตินหนีบฯ	อย่างน้อย	1 : 2

1.4 ในพื้นที่ใกล้เคียงในรัศมี 100 เมตร ถ้ามีการพังทลายของคลิงอยู่แล้ว ต้องตรวจสอบว่าการขุดลอกร่องน้ำจะก่อให้เกิดการพังทลายของคลิงเพิ่มขึ้นหรือไม่

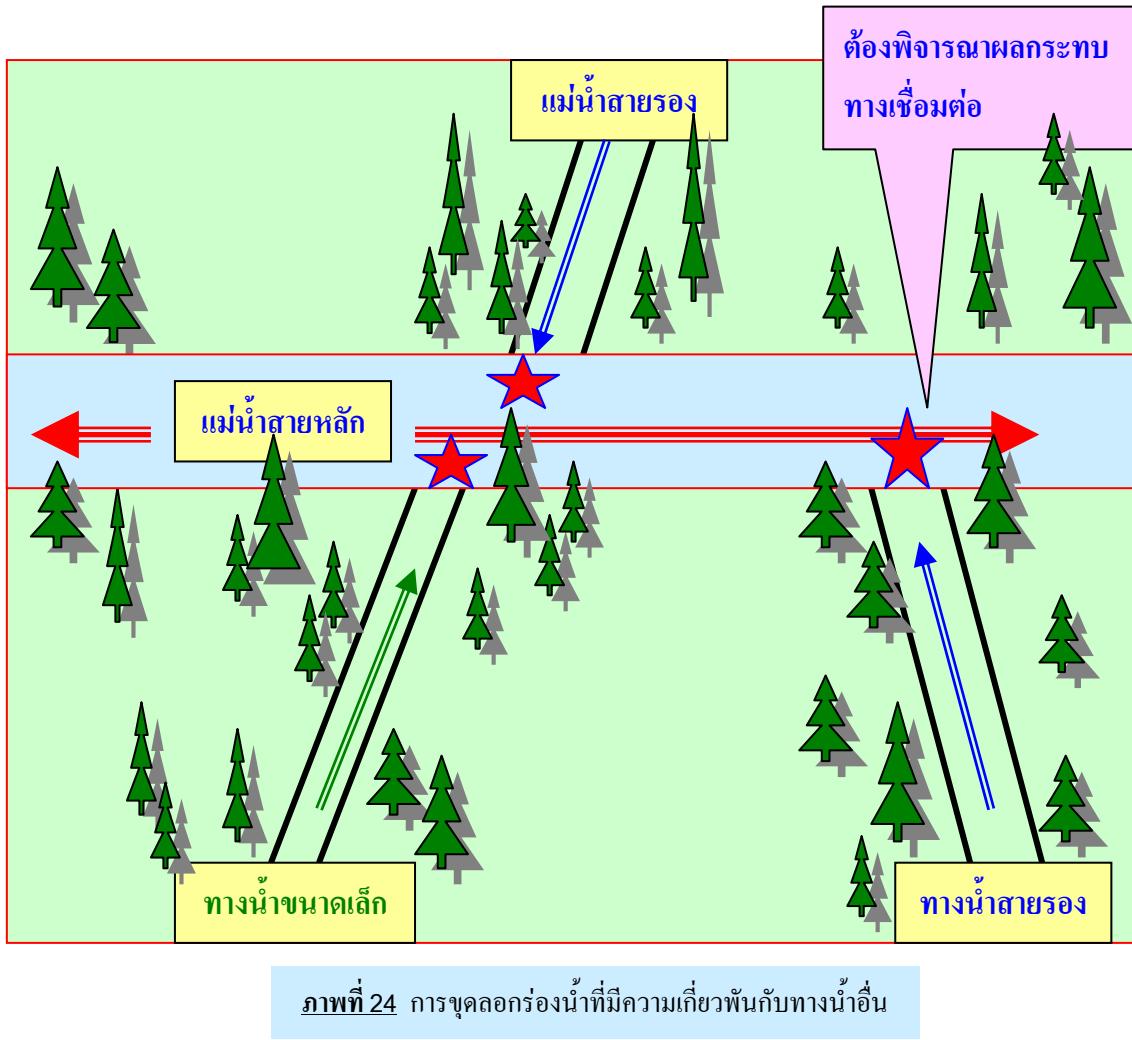
ภาพที่ 22 ตรวจสอบการพังทลายของคลิงในรัศมี 100 เมตร ว่ามีผลกระทบจากการขุดลอกหรือไม่

1.5 บริเวณที่ทิ้งวัสดุที่ได้จากการขุดลอกจะต้องอยู่ห่างจากทางน้ำเป็นระยะทางที่ไม่กลบjonกระทั้งวัสดุเหล่านั้นไม่ให้กลับมาลงร่องน้ำได้อีก

ภาพที่ 23 บริเวณที่ทิ้งวัสดุที่ได้จากการขุดลอกอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำพอสมควร

1.6 ถ้าทางน้ำที่จะทำการขุดลอก มีความเกี่ยวพันกับทางน้ำอื่น เช่น เป็นทางระบายน้ำ เป็นทางเชื่อมการเดินเรือ เป็นที่เก็บกักน้ำสำรอง ฯลฯ จะต้องพิจารณาถึงผลกระทบในส่วนนี้ด้วย

1.7 ควบคุมการฟุ้งกระจายของตะกอนที่เกิดขึ้นในขณะขุดลอก โดยการเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสม และเริ่มต้นขุดลอกด้านหนึ่งน้ำก่อน

2. หลักเกณฑ์ด้านระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการอนุญาตให้ดูดทรัพย์ พ.ศ. 2523 หมวด 4 ข้อ 10 ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้
 - 2.1 ด้านวิชาการ เช่น ความเสียหายแก่สภาพคลื่น สภาพธรรมชาติของทางน้ำ เป็นต้น
 - 2.2 ด้านการปักกรอง เช่น ความเดือดร้อนของรายภูร ความเสียหายของเศรษฐกิจต่อส่วนรวม เป็นต้น

การสำรวจออกแบบร่องน้ำ

ก่อนอื่นเราต้องทราบข้อมูลขนาดเรือที่ใช้ร่องน้ำ มีอย่างละกี่ลำ เพื่อหาขนาดและปริมาณเรือที่ใช้ร่องน้ำนั้นเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดขนาดของร่องน้ำที่จะชุด ทำให้สามารถกำหนดคราคาก่อสร้างทุนที่จะทำการบูรณะร่องน้ำได้ นอกจากนี้ยังต้องอาศัยข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการวางแผนกำหนดขนาดและทิศทางของร่องน้ำด้วย เช่น

ภาพที่ 25 หลักเกณฑ์ประกอบการพิจารณาการสำรวจออกแบบร่องน้ำ

- คลื่น เป็นตัวที่นำมาประกอบเพื่อกำหนดทิศทางร่องน้ำ ซึ่งทิศทางของร่องน้ำต้องไม่ขวางทิศทางของคลื่น จะทำให้การนำร่องเรือลำบาก ทิศทางของคลื่นทำให้สามารถกำหนดตำแหน่งที่ทึ่งดินได้

- กระแสน้ำ ทำให้เกิดการพัดพาของตะกอนทำให้ร่องน้ำดีน้ำเขิน และที่สำคัญทิศทางของร่องน้ำจะต้องไม่ขวางทิศทางกระแสน้ำ เพราะนอกจากจะทำให้การนำเรือเข้าออกร่องน้ำลำบากแล้ว ยังทำให้ร่องน้ำดีน้ำเขินเร็ว ทำให้เสียค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษามาก และบริเวณที่ทึ่งดินที่ได้จากการบูรณะร่องน้ำ จะต้องคำนึงถึงทิศทางกระแสน้ำ เพราะถ้าเอาดินไปทึ่งเนื้อกระแสน้ำ ก็จะพัดพาเอาดินที่บุดขึ้นไปแล้วกลับมาลงร่องน้ำอีก

- น้ำขึ้นน้ำลง ร่องน้ำอื่น ๆ ที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้ดูแลใช้ระดับน้ำลงต่ำสุด เป็นระดับมาตรฐานเป็นตัวที่ยืนในการกำหนดความลึกของร่องน้ำ

- ลม ความเร็ว ทิศทางและระยะเวลาที่ลมพัดที่บันทึกไว้อย่างน้อย 1 ปี เป็นตัวประกอบการพิจารณาของร่องน้ำ เพราะร่องน้ำที่มีลมแรง สำหรับไปกำหนดทิศทางของร่องน้ำก็จะทำให้การนำเรือเข้าออกยุ่งยากมากขึ้น

- การเคลื่อนตัวของดินทรัพยากร่องและการตกตะกอน การบุคลอกเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม เมื่อมีการบุคลุกเข้ามาในบริเวณน้ำที่มีโอกาสสูงที่ร่องน้ำจะตื้นเขิน เร็วกว่าปกติ จึงแก้ปัญหาด้วยการสร้างเขื่อนกันทรัพยากร่องน้ำเพื่อปิดกั้นทรัพยากร่องน้ำไว้ไม่ให้เคลื่อนมาลงร่องน้ำที่บุคลุกเข้ามา ซึ่งจะช่วยป้องกันร่องน้ำไม่ให้ตื้นเขินเร็ว ขณะเดียวกันจะต้องดูแลรักษาและบุคลุกเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ตะกอนที่สะสมที่เขื่อนกันทรัพยากร่องน้ำจะต้องถูกดูแลอย่างต่อเนื่อง ไม่ให้ก่อให้เกิดการกัดเซาะด้วย

นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบสิ่งแวดล้อมอันเป็นผลกระทบจากการบุคลอกร่องน้ำ เช่น การพิงดินบริเวณป่าชายเลนที่จะกระทบต่อระบบนิเวศวิทยา ดินตะกอนที่เกิดจากการบุคลอกที่จะมีผลกระทบต่อระบบนิเวศ ผลกระทบที่เกิดกับการทำประมงชายฝั่ง ล้วนเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง

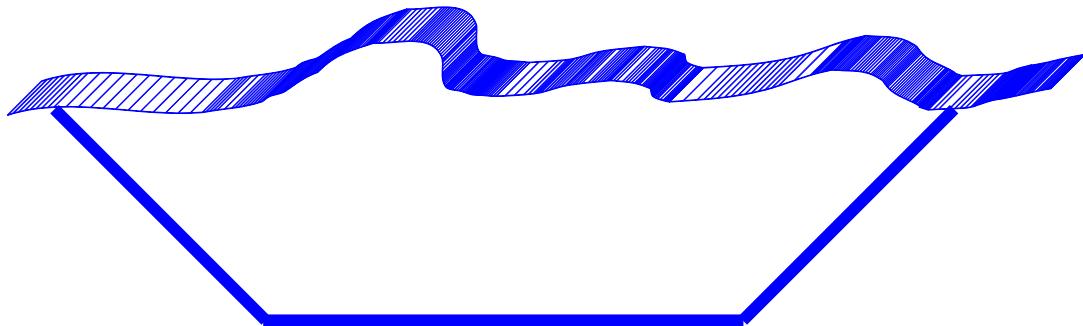

ภาพที่ 26 หลักเกณฑ์ประกอบการพิจารณาสำรวจออกแบบร่องน้ำ

การสำรวจก่อนงานขุดลอก

1. การสำรวจสภาพพื้นที่เบื้องต้น การสำรวจก่อนงานขุดลอกมีส่วนสำคัญในการกำหนดแนวและระยะทางของร่องน้ำที่จะทำการขุดลอก นอกจากนี้ยังมีการระดับก่อนการขุดลอก สำหรับร่องน้ำขนาดเล็กจะใช้วิธีที่ง่ายน้ำวัดความลึกของเนื้อดินที่ Station ต่าง ๆ ก่อนขุดลอก โดยความลึกใช้ระดับน้ำลงต่ำสุด (Lowest Low Water – LLW) เป็นตัวเทียบ โดยการสำรวจขึ้นแรกและการตรวจสอบเพื่อการบำรุงรักษา การสำรวจขึ้นแรก คือการตรวจเพื่อพิจารณาขุดลอกเป็นครั้งแรก ซึ่งก็คือเรื่องที่กำลังกล่าวถึงในขณะนี้ ส่วนการตรวจสอบเพื่อบำรุงรักษานั้น เป็นการตรวจสอบร่องน้ำที่ไม่ได้มีการบำรุงรักษาทุกปี หรือทุกสองปีว่ามีอัตราการตื้นเขินมากน้อยแค่ไหน เพื่อพิจารณากำหนดเวลาที่จะส่งรถขุดได้ถูกต้อง

การตรวจสอบก่อนการขุด เป็นการตรวจสอบก่อนที่จะขุดลอกเป็นการทำ cross section โดยละเอียดเพื่อการคำนวนปริมาณดินที่จะขุด กำหนดจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดการขุด

ภาพที่ 27 Cross Section (ภาพตัดของร่องน้ำสำหรับสำรวจก่อนการขุดลอก)

จากรูป cross sections ดังกล่าวจะเห็นว่า นอกจากค่าความกว้างของร่องน้ำแล้ว เราจะต้องทราบค่าของความลาดเอียง (slope) ของดินในบริเวณที่จะขุดนั้นด้วย ในทางปฏิบัติเราใช้วิธีทำ cross section ทุก ๆ ระยะ 50 เมตร บริเวณขอบร่องน้ำหลาย ๆ แห่งเราเก็บทราบ slope เนื่องดินบริเวณที่จะขุดนั้น ได้ slope ของดินแต่ละแห่งย่อมแตกต่างกันแม้กระทั้งแม่น้ำสายเดียวกัน slope ของดินผ่านมาและผ่านชัยบางครั้งยังไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้สำรวจจะต้องหาค่า slope ของร่องน้ำทุกแห่งไว้

2. ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานสำรวจโดยละเอียดก่อนงานขุดลอก

เราได้กล่าวถึงการสำรวจและศึกษา ก่อนลงมือขุดมาแล้ว ถ้าผลการศึกษาอุกามีความเป็นไปได้ ก็จำเป็นจะต้องส่งทีมนักสำรวจออกไปสำรวจเพื่อทำแผนที่ เพื่อใช้ในการขุดลอก โดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง แผนที่สำหรับการขุดลอกที่ใช้กันทั่ว ๆ ไป คือ แผนที่มาตรฐานส่วนตั้งแต่ 1 : 5,000 ลงมา ซึ่งอาจจะเป็น 1 : 2,000 หรือ 1 : 1,000 ก็ได้ การจะเลือกใช้แผนที่มาตรฐานส่วนเล็กหรือใหญ่ขึ้นอยู่กับร่องน้ำ

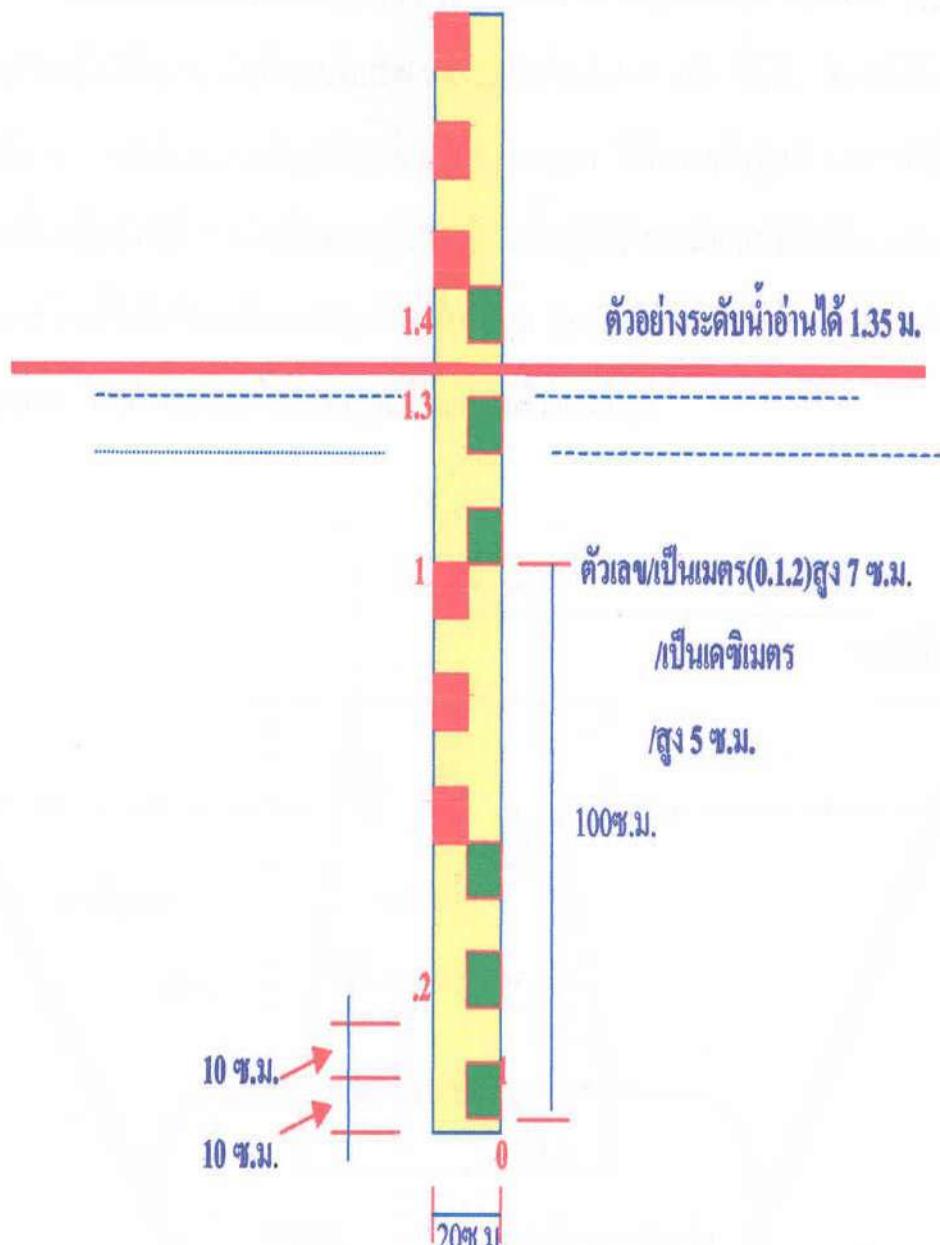
ที่จะบุคล่าว่าก้างหรือขากแคร์ไหน ถ้าร่องน้ำที่จะบุคลเป็นร่องน้ำที่ก้างและขามาก แผนที่สำหรับการบุคลออกที่ควรจะเลือกใช้ก็ควรเป็นแผนที่ 1 : 5,000 แต่ถ้าเป็นร่องน้ำแคบ ๆ ก็ควรเลือกใช้แผนที่มาตราส่วน 1 : 2,000 หรือใช้มาตราส่วน 1 : 1,000 สำหรับบริเวณท่าเรือ, อู่เรือ แต่สำหรับบริเวณที่เป็นพื้นที่ใช้มาตราส่วน 1 : 500

การสำรวจและการหยั่งน้ำ (Hydrographic Survey)

- การตรวจระดับน้ำ (Tide Observation)

กล่าวถึงน้ำขึ้น น้ำลง (Tide) ในเบื้องของการสำรวจและการหยั่งน้ำ (Hydrographic Survey) ซึ่งมีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น โดยเราจะสังเกตการเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำตามเวลา ไปแต่ละชั่วโมงในตำบลที่จะบุคลออกโดยเฉพาะ ถ้าไม่เจ้าหน้าที่ เครื่องมือ และงานประมาณ วิธีที่ปฏิบัติในการตรวจระดับน้ำที่ดีที่สุดคือ ใช้เครื่องจักรตรวจระดับน้ำ (Tide recorder) บันทึกระดับน้ำของตำบลที่นั้นเป็นระยะเวลาติดต่อ กันอย่างน้อยที่สุดหนึ่งปี แต่ถ้าไม่มีเครื่องตรวจระดับน้ำ ก็ใช้บรรทัดน้ำ (Tide gauge) แทน ก็ได้ โดยเฉพาะขณะที่ทีมสำรวจกำลังทำงานอยู่ จะต้องมีคนคอยเฝ้าระวังระดับน้ำที่บรรทัดน้ำติดต่อเวลาทุกชั่วโมง ก่อนที่จะตั้งบรรทัดน้ำ จะต้องตั้งหมุดระดับอย่างน้อย 2 หมุด ซึ่งโดยมากจากหมุดระดับมาตรฐานที่ทราบค่าระดับแน่นอนแล้วมาบังบริเวณที่จะตั้งบรรทัดน้ำ เพื่อที่จะตั้งระดับศูนย์บนบรรทัดน้ำไว้จะอยู่ที่ระดับไหน ตัวบรรทัดน้ำอาจทำด้วยวัสดุอะไรก็ได้ที่คงทนแข็งแรง เช่น ไม้ คอนกรีต แผ่นสังกะสีเคลือบฯลฯ แต่บรรทัดน้ำที่ทำด้วยไม้จะสะดวกและราคาถูกที่สุด เพราะการจัดทำและติดตั้งง่าย โดยอาจนำไปผูกติดกับเสาของท่าเรือหรือโครงสร้างที่แข็งแรง ได้ การแบ่งขีดระยะบนบรรทัดน้ำควรเช่า ไม่ให้เป็นร่อง แล้วทางสีด้วยสีดำลับกับสีขาวหรือสีแดงลับกับสีขาว จะคงทนถาวรและสะดวกในการอ่านดีกว่าบรรทัดน้ำที่ทาสีไว้แน่น ๆ

ระดับศูนย์บนบรรทัดน้ำควรตั้งไว้ให้ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุด (LLW) ของบริเวณนั้นไว้เล็กน้อย เพื่อความสะดวกในการหักระดับน้ำจากการหยั่งน้ำ ตัวอย่างการทำบรรทัดน้ำได้แสดงไว้ตามภาพที่ 28

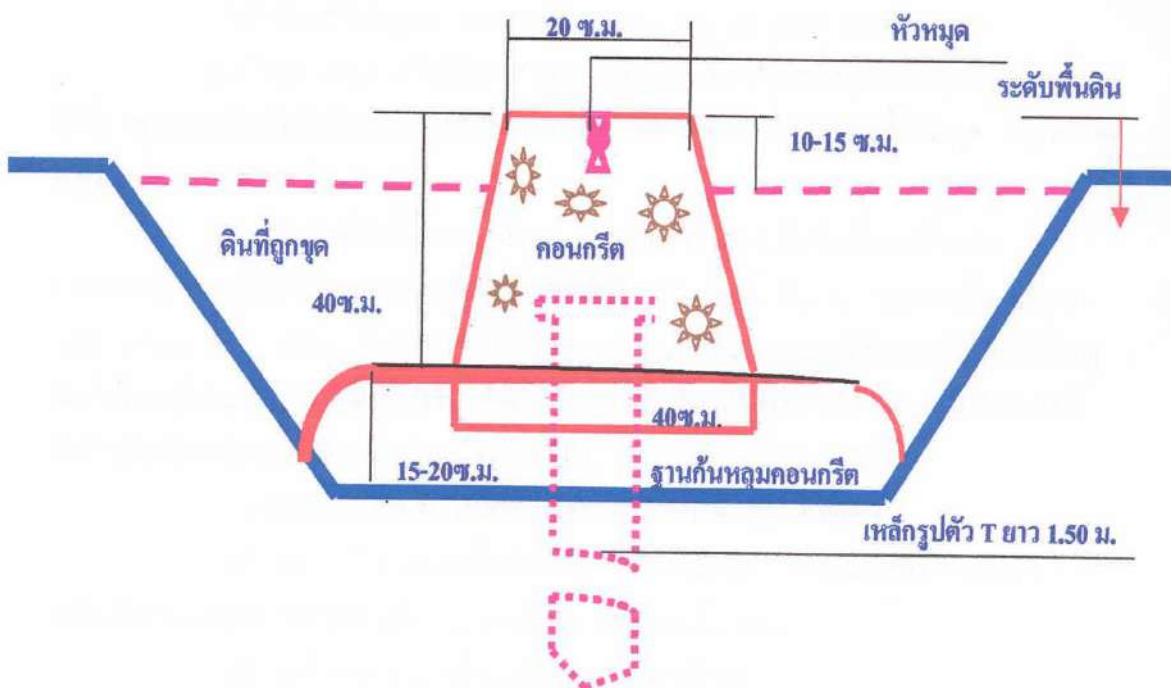

ภาพที่ 28 ตัวอย่างบรรทัดน้ำที่ใช้กับงานบุคลอก

จะสังเกตเห็นว่าการแบ่งขีดของบรรทัดน้ำจะทำทุก ๆ ระยะ 10 เซนติเมตร ซึ่งการแบ่งขีดแบบนี้สามารถอ่านละเอียดได้ทุก ๆ ระยะ 2 เซนติเมตร ซึ่งก็ละเอียดเพียงพอแล้วสำหรับงานหยั่นน้ำจากประสบการณ์ที่ผ่านมาจะเห็นว่าการแบ่งขีดบนบรรทัดน้ำแบบนี้จะสามารถอ่านระดับน้ำได้่ายมากแม้ว่าผู้อ่านจะอยู่ในระยะไกล 200 – 300 เมตร ถ้าใช้กล้องสายตาที่อ่านໄດ້ นอกจากนั้นบรรทัดน้ำแบบนี้ยังเหมาะสมที่จะใช้เป็นบรรทัดน้ำสำหรับพนักงานบุคลอกในการบุคลอก

ที่หมายที่ใช้ในการสำรวจ (Survey Markers)

ตำบลที่ของเรือสำรวจในขณะที่ยังน้ำขยะได้ขณะนั้น ตลอดจนตำบลที่จะขุดออก จะทราบว่าอยู่ที่ใดแน่ก็ต่อเมื่อมีที่หมายบนฝั่งที่ทราบตำแหน่งที่แน่นอนแล้วอย่างน้อย 3 แห่งขึ้นไป ในการนี้ที่ร่องน้ำอยู่ห่างจากฝั่งมาก ๆ และไม่สามารถวัดมุมด้วยเครื่องวัดมุม (sextant) ให้ที่หมายที่อยู่บนฝั่งดังกล่าวก็ใช้เป็นตำบลที่ของที่ดึงเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการหาที่เรือ ถ้าร่องน้ำอยู่ไม่ห่างจากฝั่งมากนักก็ใช้ที่หมายดังกล่าวเป็นที่สร้างกระโจมเพื่อเป็นที่หมายในการวัดมุมด้วยเครื่องวัดมุม (sextant) ใน การหาที่เรือ ที่หมายเหล่านี้จะต้องทำแบบดาวร โดยทำด้วยคอนกรีตบนราบทรายที่มั่นคงตามตัวอย่างดังภาพที่ 27

ภาพที่ 29 หมุดหลักฐานที่ใช้ในการสำรวจ

หมุดที่หมายจะทำเป็นรูปปริมาตรโดยใช้ดินกับเหล็กขนาดโต 6–8 ซม. ยาวประมาณ 1.5 ม. หลุมที่ขุดจะขุดเป็นรูปวงกลมลึกประมาณ 45 ซม. ในตำบลที่ ๑ ดินอ่อน ฐานรากคอนกรีตควรทำให้หนาประมาณ 30 – 50 ซม. และใช้เหล็กชิด 3 – 4 อัน ที่ตัวคอนกรีตจะต้องเขียนชื่อ หมายเลข และวันที่ไว้ ตัวหมุดที่หมายไม่ควรอยู่สูงจากพื้นดินมากนักยกเว้นบริเวณที่น้ำท่วมถึง เมื่อสร้างหมุดที่หมายเรียบร้อยแล้วจะต้องทำรายละเอียดของหมุดที่หมายดังกล่าวไว้ คือ ขนาด วัสดุที่ใช้ทำ รายละเอียดที่เขียนไว้บนหมุด

วันที่ก่อสร้าง ตำแหน่งที่ วิธีที่จะคืนหาหมุดที่หมาย ค่าโคลอร์ดิเนต และค่าระดับ ของข่ายของหมุดที่หมายที่จะใช้ในการสำรวจ จะต้องมีจำนวนมากพอที่จะสามารถมองเห็นได้อย่างน้อย 3 แห่งตลอดเวลาไม่ว่าเรือสำรวจจะอยู่ที่ใด และจะต้องมีระยะห่างกันพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถทำการวัดมุมด้วย sextant ได้ 2 มุม ในขณะที่หันหน้าไปได้ตลอดเวลาและความโดยของมุมที่วัดออกมายังต้องทำให้เกิดจุดตัดที่ดี สำหรับร่องน้ำในแม่น้ำ ถ้าเป็นตอนที่แม่น้ำมีความกว้างมาก และจำเป็นจะต้องหาที่เรือโดยวิธีลากเส้นให้ตัดกัน (Intersection Method) แล้ว survey markers ที่จะสร้างมีหลักง่าย ๆ คือ ระยะระหว่างหมุดที่หมายบนฝั่งทั้งสองของแม่น้ำควรมีระยะใกล้เคียงกับความกว้างของแม่น้ำ

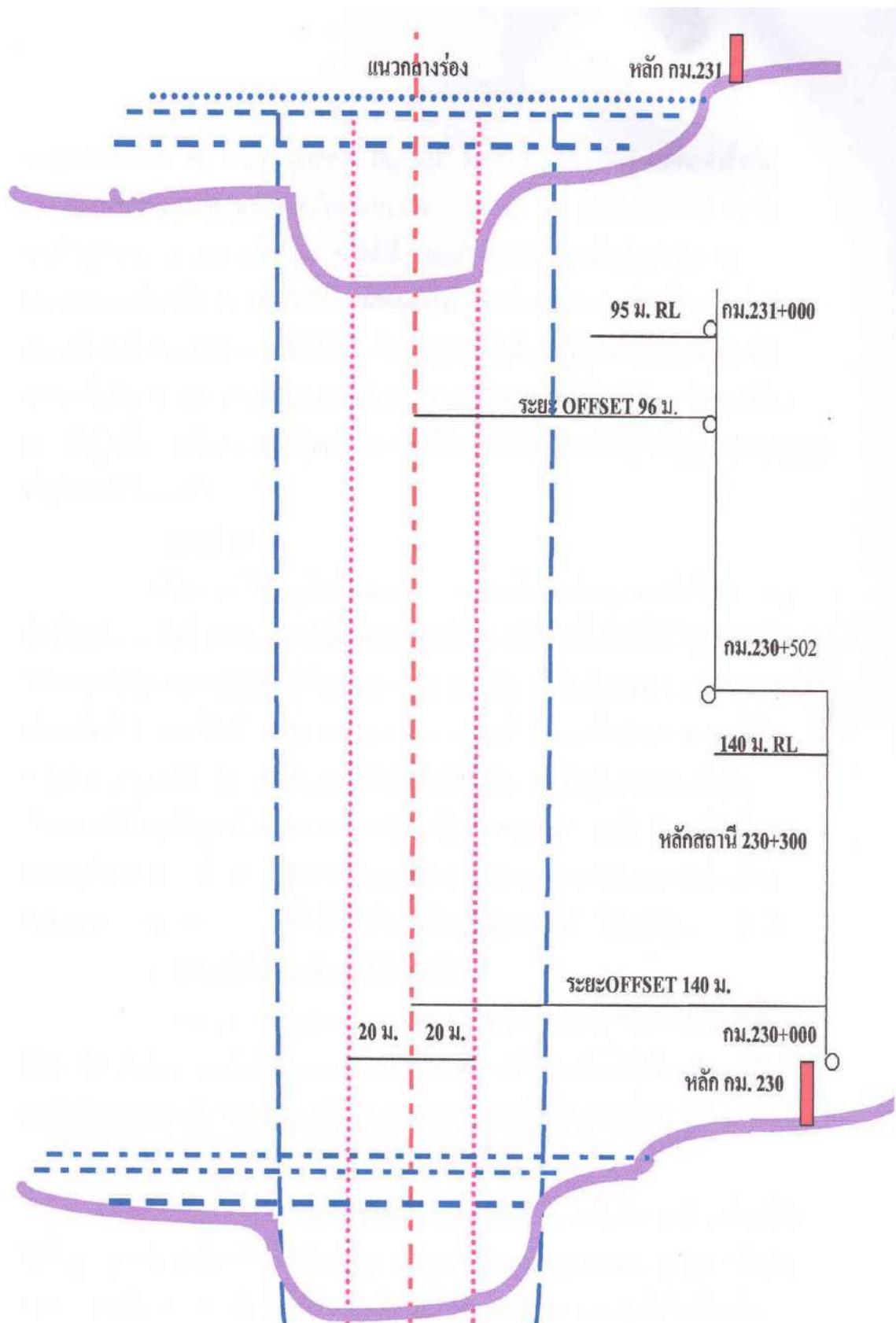
- **เส้นอ้างอิงหรือเส้นฐาน (Reference Line = RL or Base Line = BL)**

เส้นอ้างอิง (RL) หรือเส้นฐาน (BL) เป็นเส้นหลักที่สำคัญที่สุดของงานบุคลอกที่จะต้องจัดทำขึ้น เพราะจะเป็นเส้นอ้างอิงถึงตำแหน่งของร่องน้ำ ที่ทึ่งดิน การหยั่งน้ำตามความกว้างทั้งก่อนบุคล และหลังบุคลการทำเครื่องหมายบริเวณที่จะต้องบุคล

RL เป็นเส้นที่เกิดขึ้นจากการสำรวจ และจะต้องทำบนแนวไปกับเส้นแนวกึ่งกลาง (Centerline) ร่องน้ำตลอดความยาวของร่องน้ำ ระยะห่างระหว่าง RL กับ C ของร่องน้ำเราเรียกว่าระยะ offset ระยะ offset นี้จะกำหนดขึ้นให้สะดวกต่อการปฏิบัติงานและจะมีค่ามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศและชายฝั่งที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย แต่ถ้าเป็นไปได้แล้วระยะ offset จะกำหนดให้สั้นที่สุดโดยมีองค์ประกอบที่จะต้องนำมาพิจารณา คือ

- ความยุ่งยากในการสำรวจเพื่อหา RL และการใช้ RL ภายหลัง
- RL ควรห่างไกลบริเวณที่จะทำการบุคลอกพอสมควร และจะไม่เกะกะกีดขวางการเดินทางของเรือบุคล และอุปกรณ์ต่าง ๆ ของเรือบุคล เช่น ทุ่นน้ำ ท่อน้ำ
- RL จะต้องอยู่ในตำแหน่งที่มั่นคงการได้นานที่สุด

RL ควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถเข้าถึงได้และสะดวกต่อการใช้ ถ้าเป็นร่องน้ำในแม่น้ำหรือบริเวณปากแม่น้ำ RL ก็ต้องทำขึ้นบนฝั่งได้ฟังหนึ่งที่สะดวก ถ้าเป็นร่องน้ำในทะเลหรือในแม่น้ำตอนที่มีความกว้างมาก ๆ RL ก็จำเป็นจะต้องกำหนดไว้ในน้ำ RL ที่สร้างขึ้นจะต้องสร้างโดยการเชื่อมโยงจากที่หมายที่ทราบตำแหน่งที่แน่นอนบนแผนที่

ภาพที่ 30 REFERENCE LINE และระยะ OFFSET

จากรูปแสดงการทำ RL ตำแหน่งที่ของสถานี (stations) ต่าง ๆ บน RL ถ้าอยู่บนฝั่งจะทำด้วยไม้ (อาจเป็นเสาเข็มกลม) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 7 – 10 ซม. ตอกอยู่เป็นระยะ ๆ เท่า ๆ กัน อาจเป็นทุกระยะ 50 เมตร หรือ 100 เมตรก็ได้ แต่ถ้าเป็นหลักกิโลเมตรที่จะต้องทำป้าย กม. บอกระยะทางแก่ชาวเรือแล้ว จะต้องทำเป็นหลักชนิดตาราง คือสร้างด้วยเศาก้อนกริตหรือเศาขึ้นตันโต ๆ แต่ละหลักจะเขียนหมายเลขสถานีกำกับไว้ด้วย โดยนับจากจุดเริ่มต้นหรือที่ปากน้ำเป็นสถานี 0 + 000 และมากขึ้นเป็น 0 + 050 (ระยะห่างจากสถานีแรก 50 ม.) ไปทางด้านน้ำขึ้นไปเรื่อย ๆ ส่วนสถานีบน RL ที่อยู่ในน้ำ เราไม่สามารถจะปักหลักแบบตารางได้ จะทำได้เพียงปักหลักหรือวางหุ่นเพื่อใช้งานชั่วคราว หรือกำหนดไว้ในแผนที่เท่านั้น

- การหยั่งน้ำ

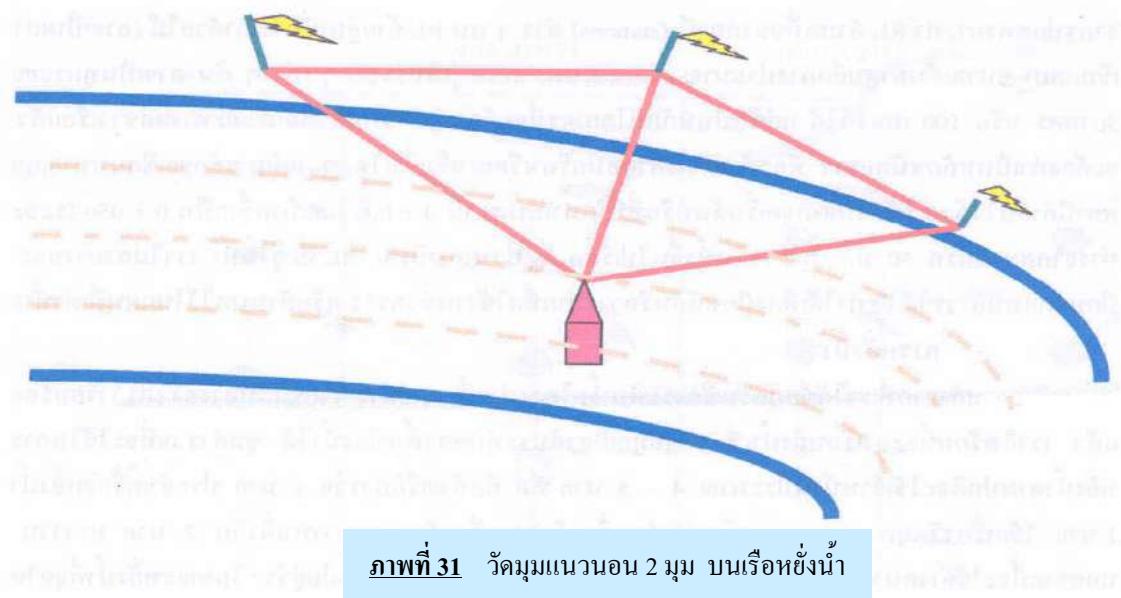
หลังจากที่เราได้ข้อมูลในเรื่องระดับน้ำ โครงข่ายที่หมายต่าง ๆ และเส้นอ้างอิง (RL) เรียบร้อยแล้ว เราเก็บร่องที่จะลงเรือหยั่งน้ำเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับระดับของพื้นที่น้ำ ได้ ชุดสำรวจที่จะใช้ในการหยั่งน้ำตามปกติจะใช้เจ้าหน้าที่ประมาณ 4 – 5 นาย คือ ถือท้ายเรือสำรวจ 1 นาย ประจำเครื่องหยั่งน้ำ 1 นาย ใช้เครื่องวัดมุม (sextant) หรือประจำเครื่องวัดมุมเครื่องวัดระยะทางบนฝั่งอีก 2 นาย แรงงานนอกงานนี้จะใช้จ้างคนงานลูกจ้างรายวันช่วยเหลือ หลักใหญ่ในการหยั่งน้ำมีอยู่ว่า “ในขณะหยั่งน้ำที่จุดใด จุดหนึ่งจะต้องทราบตำแหน่งที่เรือหยั่งน้ำในขณะนั้น” ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นและจะต้องแก้ไขได้ คือ การหาตำแหน่งที่เรือ มีวิธีการหาที่เรือด้วยวิธีต่าง ๆ หลายวิธีแตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะภูมิประเทศ ความถันดัดเครื่องมือ เครื่องใช้ที่มีอยู่ วิธีการดังกล่าวที่นิยมใช้กันทั่ว ๆ ไป คือ

1. การหาที่เรือด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

ในการนี้ที่ร่องน้ำอยู่ห่างจากชายฝั่งมาก ๆ การหาที่เรือด้วยวิธีนี้เป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่ได้ผล อัตราผิดที่เกิดจากเครื่องมือน้อยมากเมื่อเทียบกับวิธีอื่น ทำให้การหยั่งน้ำทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง จะมีข้อเสียตรงที่เครื่องมือมีราคาแพงและต้องใช้เวลาเตรียมการก่อนเริ่มทำการหยั่งน้ำบ้าง

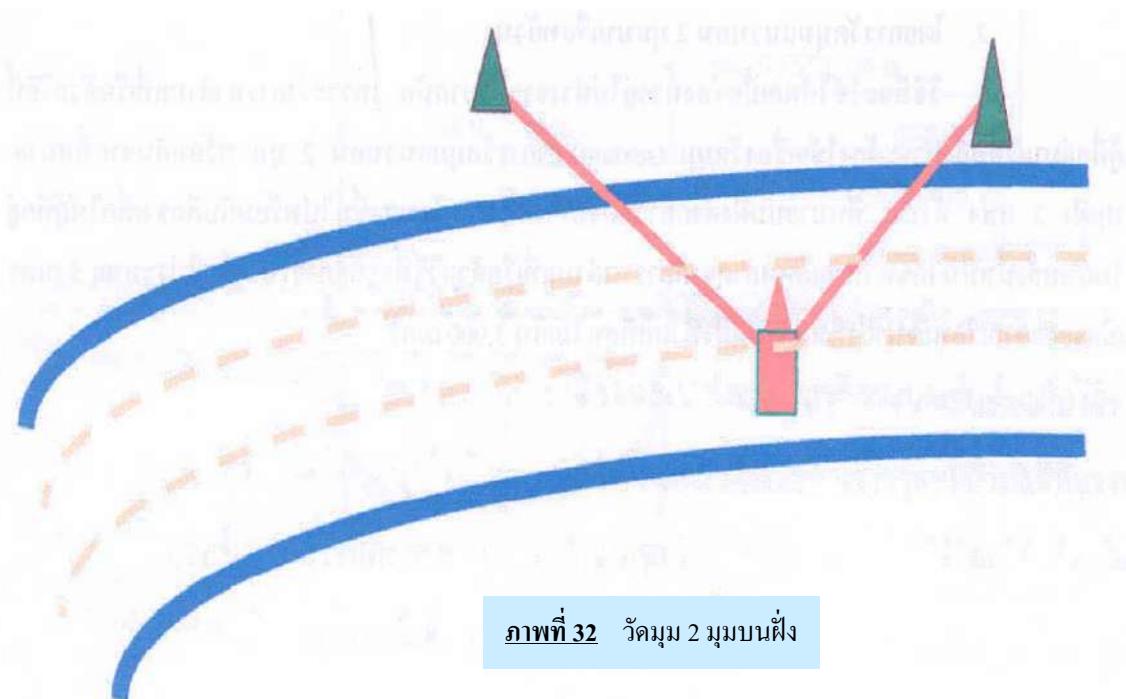
2. โดยการวัดมุมแนวอน 2 มุมบนเรือหยั่งน้ำ

วิธีนี้จะใช้ได้ผลเมื่อร่องน้ำอยู่ไม่ห่างจากฝั่งมากนัก เพราะว่าการหาตำแหน่งที่เรือด้วยวิธีนี้ ผู้ที่อยู่บนเรือหยั่งน้ำจะต้องใช้เครื่องวัดมุม (sextant) ทำการวัดมุมแนวอน 2 มุม พื้นที่กันจากที่หมายบนฝั่ง 3 แห่ง ดังนั้น ที่หมายบนฝั่งดังกล่าวต้องสร้างเป็นกระโจมสูงขึ้นไปพร้อมกับติดช่องเพื่อให้ผู้ที่อยู่ในเรือหยั่งน้ำเห็นได้ชัด ความผิดพลาดจากการหาตำแหน่งที่เรือด้วยวิธีนี้จะอยู่ภายในวงรัศมีประมาณ 5 เมตร เมื่อระยะจากเรือหยั่งน้ำถึงที่หมายบนฝั่งที่ใกล้ที่สุดไม่เกิน 3,000 เมตร

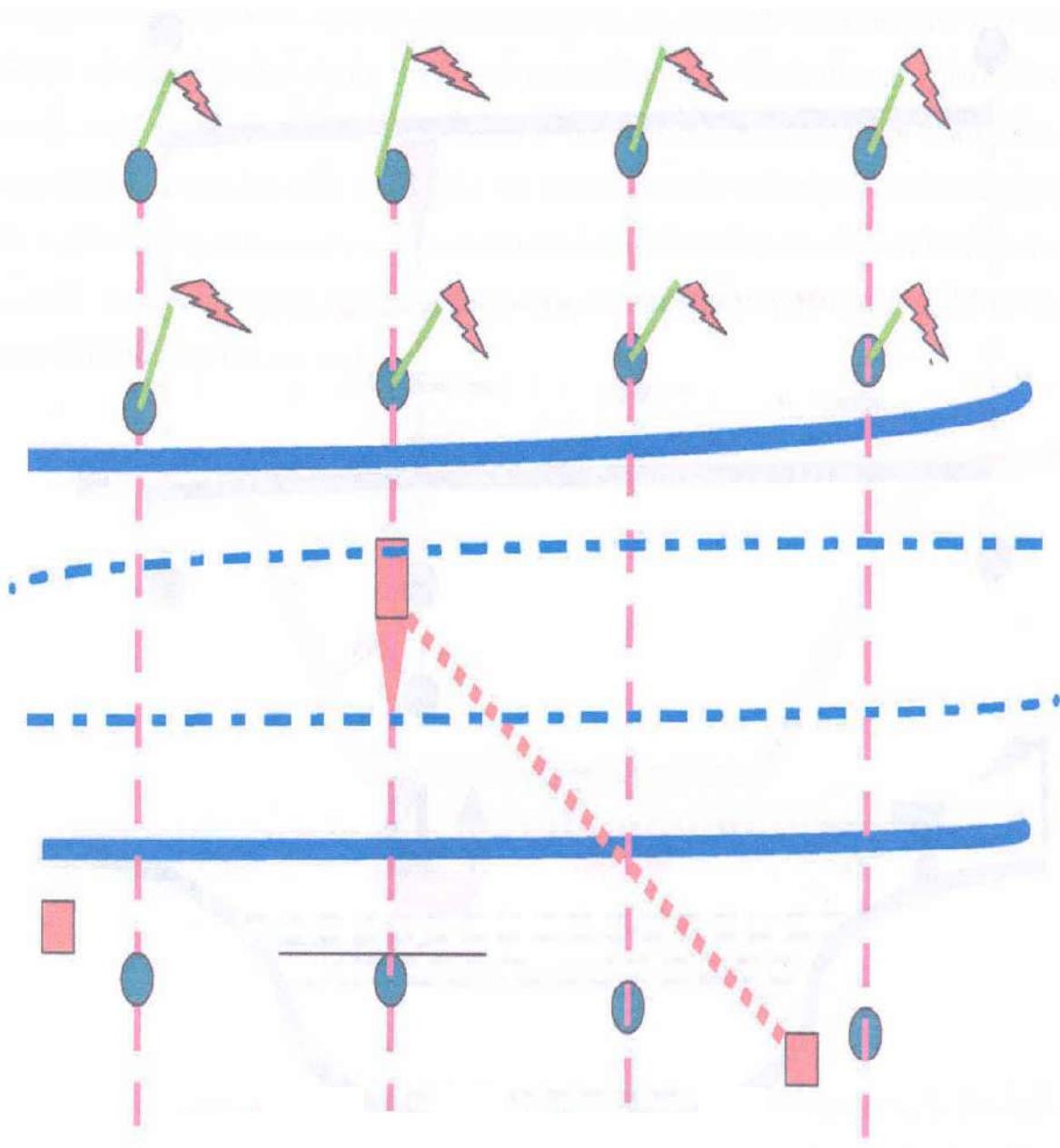
3. โดยการวัดมุน 2 มุนบนฝั่ง

การหาที่เรือด้วยวิธีนี้ต้องใช้ Transit 2 กล้อง ตั้งอยู่บนตำแหน่งที่ ที่ทราบค่าແเน่นอนแล้ว บนฝั่งและมีระยะห่างกันพอสมควรที่จะก่อให้เกิดการตัดกันของมุน โดยพอสมควร เมื่อจะทำการหยั่งน้ำคนบนเรือหย়েন্নাจะต้องให้สัญญาณแก่ผู้ที่จะทำการวัดมุนบนฝั่งทั้งสองแห่งทราย เพื่อทำการวัดมุนพร้อมกันในขณะหยั่งน้ำ

4. โดยให้เรือหย়েน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดมุมบนฝั่ง

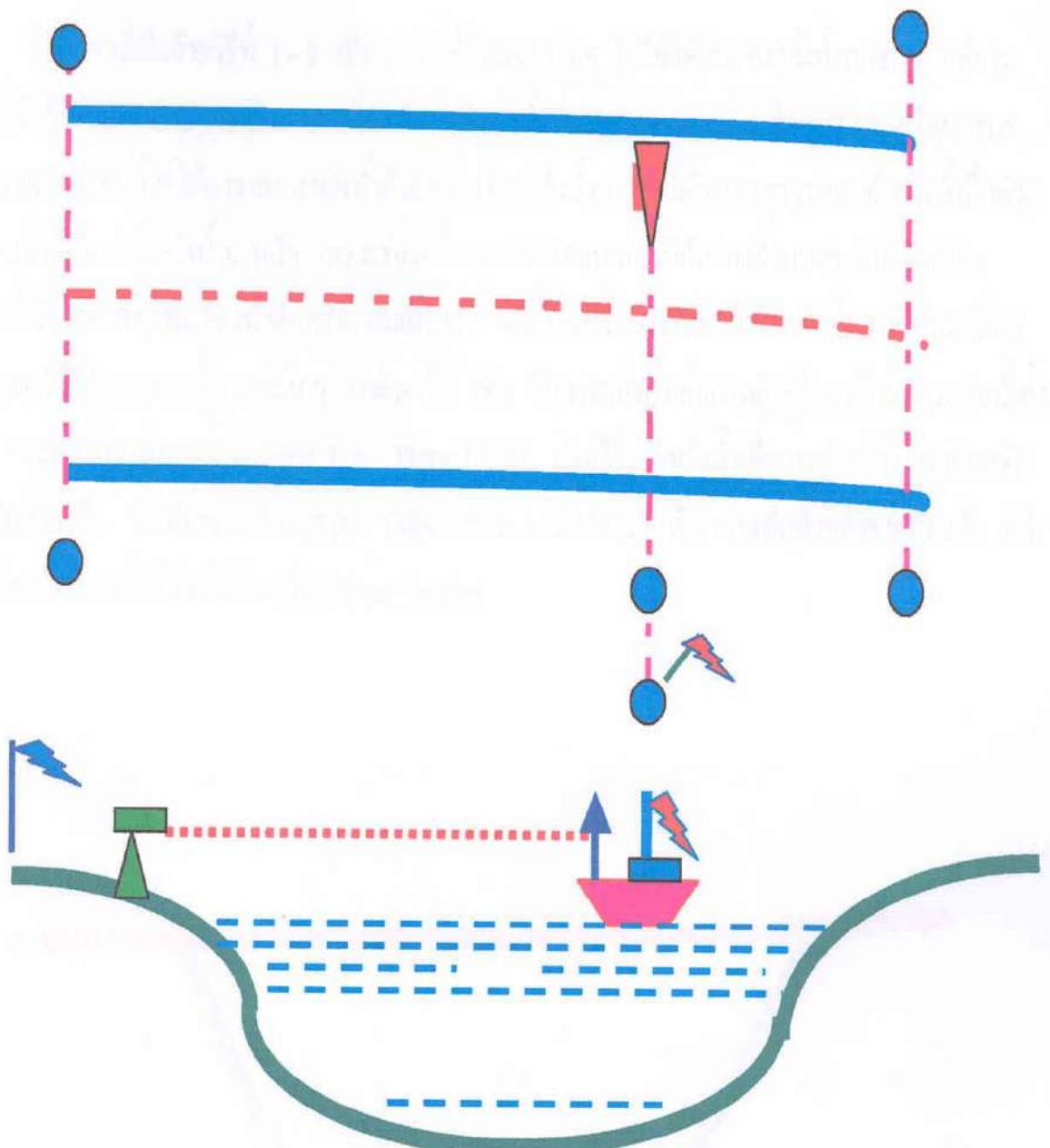
วิธีนี้จะต้องปักธง 2 ธง เป็นแนวให้เรือหย়েน้ำวิ่ง แล้วตั้ง plane table บนตำบลที่ที่ทราบค่าแน่นอนแล้วบนฝั่ง เมื่อเรือหย়েน้ำวิ่งถึงตำบลที่ ๆ กำหนด คนที่อยู่ที่ plane table บนฝั่งจะต้องให้สัญญาณให้เรือทำการหยุดน้ำให้ตรงตามจุดที่กำหนดไว้บนแผนที่

ภาพที่ 33 เรือหย়েน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดมุมบนฝั่ง

5. โดยให้เรือหย়েงน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดระยะทาง

วิธีนี้ก็ดำเนินการให้เรือหย়েงน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนด เช่นเดียวกับวิธีที่ 4 แต่การที่จะทราบว่าตำแหน่งที่เรือหย়েงน้ำอยู่ที่ใดนั้นจะทราบได้โดยการวัดระยะทางจากจุดบนแนวกำหนดที่ที่ทราบค่าแนวอนแม้วบนฝั่งไปยังเรือหย়েงน้ำว่ามีระยะทางเท่าไรจากจุดนี้ การวัดระยะทางทำได้โดยใช้เครื่องวัดระยะทางหรือใช้เชือกระยะหรือลวดกระยะกีได้ ซึ่งทั้งสองวิธีมีข้อดีและเสียคือ

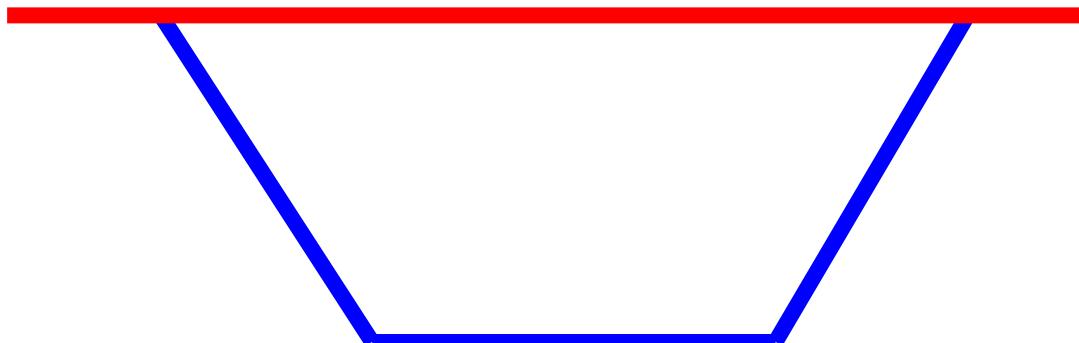

ภาพที่ 34 เรือหย়েงน้ำวิ่งตามแนวที่กำหนดแล้วทำการวัดระยะทาง

- เครื่องวัดระยะทาง มีข้อดี คือ ใช้ง่าย สะดวก แต่ยังมีข้อเสีย คือ ต้องให้สัญญาณ คนบนเรือหยั่งน้ำ ให้หยั่งน้ำตรงกันกับตำแหน่งที่ที่กำหนด และต้องข้ายards ตามลักษณะของเครื่องวัดทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงแนววิ่ง

- เสื้อกระยะหรือລວດຮະຍະ มีข้อดี คือ ติดตั้งอยู่ในเรือหยั่งน้ำ ตำแหน่งที่ที่หยั่งน้ำและการให้สัญญาณการหยั่งน้ำทำได้สะดวก แต่มีข้อเสีย คือ ใช้วัดระยะทางไกล ๆ กินกว่า 300 เมตร ไม่สะดวก เนื่องจากต้องม้วนเสื้อออกหรือລວດຮະຍະกลับเข้ารน เพื่อจะเริ่มต้นหยั่งน้ำตามแนววิ่งใหม่ทุกครั้ง

การหาที่เรือด้วยวิธีที่ 1 – 3 เป็นการหาที่เรือแบบทั่ว ๆ ไปใช้ได้กับงานหยั่งน้ำทุกชนิด แต่ การหาที่เรือด้วยวิธีที่ 4 – 5 จะเป็นการหาที่เรือในการณ์หยั่งน้ำทาง cross section เพื่อการบุดอกโดยเฉพาะ ตัวเลขของระดับน้ำที่ได้มาจากการหยั่งน้ำด้วยเครื่องจักรหยั่งน้ำควรจะได้ทำการตรวจสอบด้วยดึงน้ำด้ีน ด้วย อายาเชื่อเครื่องจักรหยั่งน้ำมากนัก เพราะร่องน้ำบางแห่งมีโคลนเหลวที่กันร่องน้ำมากทำให้เครื่องจักร หยั่งน้ำวัดระดับของพื้นท้องน้ำดีนกว่าความเป็นจริง ตัวเลขระดับน้ำจะต้องนำไปหักเพื่อหาระดับลึกที่เรา ต้องการใช้ให้เหมาะสมกับงานนั้น ๆ ยกตัวอย่าง เช่น ในการหยั่งน้ำเพื่อการเดินเรือเรานิยมหักระดับน้ำลง ถึง “ระดับน้ำลงต่ำสุด” (Lowest Low Water-LLW) ส่วนในการหยั่งน้ำเพื่อการก่อสร้าง เรานิยมหักระดับ น้ำลงถึง “ระดับทะเลปานกลาง” (Mean Sea Level-MSL) ตัวเลขระดับน้ำหลังจากหักแล้ว ก็นำไปเขียนใน แผนที่หรือไปพล็อตเป็น Cross section

ภาพที่ 35 Cross Sections (ภาพตัดของร่องน้ำ)

ในการวางแผนและควบคุมการบุดอกให้ได้ผล ก่อนทำการบุดอกเราจะวิ่งเรือหยั่งน้ำ ตามความยาวของร่องน้ำ (Long Profile) ก่อน เพื่อตรวจสอบดูว่ามีตำแหน่งที่ดีนที่ไหนบ้างที่จำเป็นจะต้อง บุดอก เมื่อพบที่ดีนว่าอยู่ที่ไหนก็ทำเครื่องหมายไว้ อาจใช้ไม้ไผ่ปัก ทึ่งทุ่น หรือสังเกตภูมิประเทศบนฝั่ง ไว้ก็ได้ ต่อจากนั้นเราจะจัดกลับมาหยั่งน้ำทาง cross section โดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

เครื่องจักรอุปกรณ์การขุด

กรรมการบนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ทำการแบ่งร่องน้ำออกเป็น 3 ขนาดดังนี้

1. ร่องน้ำขนาดใหญ่
2. ร่องน้ำขนาดกลาง
3. ร่องน้ำขนาดเล็ก

ร่องน้ำขนาดใหญ่ คือ ร่องน้ำที่มีขนาดความกว้างตั้งแต่	60 เมตร	ขึ้นไป
ร่องน้ำขนาดกลาง คือ ร่องน้ำที่มีขนาดความกว้างตั้งแต่	30-60 เมตร	
ร่องน้ำขนาดเล็ก คือ ร่องน้ำที่มีขนาดความกว้างไม่เกิน	30 เมตร	

ในที่นี่จะอธิบายถึงการกิจที่ถ่ายโอนให้ อปท. คือ ร่องน้ำขนาดเล็ก สภาพพื้นที่ส่วนมากจะเป็นร่องน้ำขนาดเล็กที่เรือขุดไม่สามารถเข้าไปปฏิบัติงานขุดลอกได้ ส่วนใหญ่จึงใช้รถบุกดักดินไฮดรอลิก (รถแบคໂ肖) ในบางพื้นที่ถ้าไม่มีที่ยืนรถก็จะใช้วิธีนำรถแบคໂ肖บรรทุกอยู่บน ไปเพื่อทำการขุดลอก

เครื่องจักรและอุปกรณ์

- รถบุกดักดินไฮดรอลิก (รถแบคໂ肖)
- ไป๋สำหรับรองรับรถบุกดักดิน

ภาพที่ 36 รถบุกดักดินไฮดรอลิก (รถแบคໂ肖) และ ไป๋สำหรับรองรับรถบุกดักดิน

การปฏิบัติงานขุดลอก

1. การปฏิบัติงานขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

ก่อนที่จะส่งรถบุคตักดินไฮดรอลิกออกไปขุดลอก จำเป็นจะต้องวางแผนการใช้รถบุคประจำปี ไว้ล่วงหน้าว่าจะส่งรถบุคดันได้อย่างไร หรือร่องน้ำไหน เพื่อเป็นข้อมูลในการไปคำนวนค่าใช้จ่าย เพื่อบอกงบประมาณค่าใช้จ่ายในการขุดลอกประจำปี สำหรับร่องน้ำที่ยังไม่เคยทำการขุดลอกมาก่อนจำเป็นจะต้องส่งชุดสำรวจออกไปทำการขยายน้ำท่า CROSS SECTION ของร่องน้ำที่จะบุคตลอดทั้งร่องน้ำเพื่อคำนวนหาปริมาณดินที่จะต้องทำการขุดหาความลาดเอียง SLOPE ของข้างร่อง และลักษณะของดินที่จะต้องบุคส่วนร่องน้ำที่เคยบุคมาแล้วและจะต้องไปบุคเพื่อบำรุงรักษา อาจจะต้องส่งชุดสำรวจออกไปตรวจสอบหลังจากการบุคครั้งแรกไปแล้วหนึ่งปีว่า มีอัตราการตกตะกอนหรือดินเขินขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลของร่องน้ำดังกล่าวจำเป็นจะต้องส่งรถบุคแบบไฮคลับไปบุคใหม่เมื่อใด เพื่อบำรุงรักษาร่องน้ำไว้ให้ได้ตลอดปี

ภาพที่ 37 การวางแผนการปฏิบัติงานขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก

2. การวางแผนการใช้ร่องน้ำดูดโถประจําปี

หลักเกณฑ์ก้าง ๆ ที่ควรนำมาพิจารณา ในการวางแผนกำหนดเวลาการทำงานของร่องน้ำดูดให้เหมาะสม ควรจะอยู่ในช่วงเวลาดังต่อไปนี้

2.1 ในช่วงเวลาที่คลื่นลมในทะเลสงบเหมาะสมในการทำงาน ซึ่งก็คือหมดฤดูมรสุมนั่นเอง

2.2 ในช่วงเวลาที่ระดับน้ำในแม่น้ำเริ่มลดต่ำลง และความเร็วของกระแสน้ำอ่อน ซึ่งก็คือปลายฤดูฝนนั่นเอง

ภาพที่ 38 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้ร่องน้ำดูดประจำปี

2.3 ในช่วงเวลาที่มีการสัญจรของเรือต่าง ๆ ผ่านด่านที่จะบุดน้ำอยู่ที่สุด

ภาพที่ 39 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้ร่องน้ำดูดประจำปี

การพิจารณาวางแผนส่งร่องน้ำดูดไปบุดที่ร่องน้ำใดร่องน้ำหนึ่ง จำเป็นจะต้องพิจารณาถึง ข้อจำกัดในการปฏิบัติงานบุด และข้อจำกัดในการนำรถไปบุดรวมพิจารณาประกอบ นอกจากนี้ยัง จะต้องนำองค์ประกอบเหล่านี้มาพิจารณาด้วย ก็อ

- ความพร้อมของรถบุด จะต้องตรวจสอบว่าในช่วงเวลาที่จะส่งรถคันใดคันหนึ่งไปบุคนั้น รถคันนั้นอยู่ในสภาพที่พร้อมจะออกทำงานหรือไม่ มีส่วนประกอบหรือเครื่องมือเครื่องจักรอะไรที่จำเป็นจะต้องซ่อมทำก่อนที่รถบุดจะออกปฏิบัติงาน และการซ่อมทำนั้นจะเสร็จทันกับกำหนดเวลาที่วางแผนไว้หรือไม่

- ความเหมาะสมระหว่างรถบุดและร่องน้ำ เพื่อให้การบุดมีประสิทธิภาพสูงสุดจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของรถบุดและร่องน้ำว่าจะใช้เฉพาะรถบุดหรือต้องใช้ปั๊บบรรทุกรถบุดด้วยเพื่อให้มีความสัมพันธ์กับสภาพพื้นที่ที่จะบุดหรือไม่ โดยพิจารณาคือ

ก. สภาพพื้นที่ ตรวจสอบสภาพพื้นที่ว่าจะใช้รถบุดเพียงอย่างเดียว หรือต้องใช้ปั๊บบรรทุกรถบุดด้วย ต้องดูสภาพพื้นที่ว่าสามารถรับน้ำหนักรถบุดพอหรือไม่

ภาพที่ 40 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รถบุดประจำปี

ข. ความกว้างของร่องน้ำที่บุด ถ้าส่งปั๊บคลื่นต้องคำนึงถึงความกว้างของร่องน้ำด้วย นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงสภาพภูมิประเทศของร่องน้ำหรือแม่น้ำบริเวณที่เคนที่สุดด้วยว่ามีความกว้างพอที่ปั๊บและอุปกรณ์ในการช่วยการบุดจะปฏิบัติงานได้อย่างสะลูก

ค. ตำบลที่ทึ่งคิน ร่องน้ำที่ไปบุดมีที่ทึ่งคินอยู่ใกล้ในรัศมีที่แขนของรถบุดสามารถทึ่งคินได้หรือไม่ หรือจำเป็นต้องบุดใส่เรือบากแล้วลากเอาไปทึ่งค้านอกของร่องน้ำ

ภาพที่ 41 ภาพสถานที่ทึ่งคิน

ง. การจราจรในร่องน้ำ ถ้ามีจำนวนเรือผ่านเข้า-ออก ร่องน้ำนั้นมากการบุคลอกต้องระวังให้มาก จะทำให้เกิดภัยคุกคามและเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ

ภาพที่ 42 ข้อควรระวังในการบุคลอก

จ. ปริมาณดินและลักษณะดินที่บุด ปริมาณดินที่ได้จากการบุคลอกถ้าต่ำลงมีความสูงมากจะพบกับปัญหาดินพังทลายลงมาบริเวณที่บุดไปแล้ว ชั้นบางครึ่งเป็นอันตรายต่ออุปกรณ์การบุดและผู้ปฏิบัติงานและดินที่พังทลายลงมา จะทำให้เต้นเขินจนไปถึงก้าวไม่ได้ บางครึ่งถ้าต่ำลงสูงมาก ๆ อาจจะต้องใช้รถแทรกเตอร์ข่วยไถดินเพื่อช่วยลดความสูงของที่ทิ้งดินให้น้อยลง ดินที่ได้จากการบุคลอกทำการขายทอดตลาดนำเงินเข้าคลังจังหวัดต่อไป

ฉ. สภาพพื้นที่อาจของร่องน้ำ ถ้ามีคลื่นจนทำให้ไปเคลื่อนไหว จะมีผลทำให้รถตักดินไม่ต่อเนื่องกัน ทำให้การบุคลอกมีประสิทธิภาพต่ำ และจะมีผลกระทบต่ออุปกรณ์การบุดทำให้ชำรุดเสียหายได้ ต้องนำไปเข้าหลบคลื่นลมก่อนจนกว่าคลื่นลมจะสงบการบุคลอกจึงต้องคำนึงถึงช่วงฤดูกาลที่เหมาะสมด้วย

ภาพที่ 43 ภาพประกอบการพิจารณาในการวางแผนใช้รถบุดประจำปี

3. การเริ่มปฏิบัติงาน

การบริหารในการปฏิบัติงานของรถบุดให้มีประสิทธิภาพสูงได้ขึ้นหลักใหญ่ ๆ ดังนี้

- รักษาระดับปริมาณดินที่บุดให้สูงที่สุด
- รักษาเปอร์เซนต์ชั่วโมงการทำงานให้สูงที่สุด
- เจ้าหน้าที่ประจำรถบุดพร้อมไปทั้งหมด ต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและภูมิใจใน

รถบุดของตน บัวลุณและวินัยของคนประจำรถบุดส่งผลสำคัญของการทำงาน ต้องให้คนประจำรถบุดมีความรู้สึกว่าตนเองจะมีความก้าวหน้า โดยการรักษาชั่วโมงการทำงานได้สูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด

เมื่อทราบแน่นอนแล้วว่าจะส่งรถบุดออกไปบุดร่องน้ำไหนแน่นอนแล้ว ก่อนที่รถบุดจะเริ่มปฏิบัติงานจะต้องทำเรื่องแข็งให้ขาวเรือที่จะใช้ร่องน้ำนั้นในช่วงเวลานั้นได้ทราบเสียก่อน รวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ประกอบอาชีพประมงเดี่ยงสัตว์น้ำจะทำการขุดลอกตื้นแต่เดือนอะไรเดือนอะไร จะทำการขุดบริเวณไหน บริเวณที่ทิ้งดินที่แน่นอน

ภาพที่ 44 ข้อควรระวังในการขุดลอก

3.1 งานของหน่วยขุดลอก

ภาพที่ 45 การปฏิบัติงานของเรือบุด

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าหน่วยหรือหัวหน้าชุดบุคลอก จะเป็นผู้พิจารณาเลือกสถานที่ที่จะใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานชั่วคราวของหน่วยบุคลอก ในทางปฏิบัติที่ทำมาเกือบทุกแห่ง หัวหน้าชุดจะไปพบกับนายกสมาคมประมง หรือคนรู้จักในท้องถิ่นที่สามารถรับผิดชอบในท้องถิ่นที่จะส่งรถบุคคลไปช่วยเหลือสถานที่ให้ เมื่อเข้าสำนักงานได้แล้วก็ตรวจสอบสถานที่ทั้งดิน และลิ๊งสนับสนุนต่าง ๆ เช่น น้ำจืด น้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนวัสดุที่จะใช้กับรถบุคคลและในสำนักงาน ติดต่อรถ-เรือ สำหรับรับ-ส่งเจ้าหน้าที่ไปทำงานและรับกลับ ลิ๊งที่ต้องทำกีออง

- เตรียมจัดเจ้าหน้าที่สำนักงาน เจ้าหน้าที่ชุดสำรวจ เจ้าหน้าที่ประจำรถบุคคลพร้อมไป
- เตรียมเอกสารต่าง ๆ และแบบฟอร์มรายงานการบุคลอก

งานของหัวหน้าหน่วยหรือหัวหน้าชุดที่ต้องทำเมื่อตั้งหน่วย

- ติดต่อประสานงานกับนายกสมาคมประมงหรือผู้แทนชาวเรือ ได้ทราบกำหนดการทำงานพร้อมทั้งดำเนินที่ทั้งดินและความเดือดร้อนของชาวบ้านที่ได้รับ
 - แจ้งผู้เกี่ยวข้องหรือเจ้าของพื้นที่ทราบ เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน
 - สั่งการให้เจ้าหน้าที่สำรวจปฏิบัติงาน
 - ติดประกาศสมัครคนงาน เพื่อช่วยงานที่สำนักงานและที่รถบุคคลพร้อมไป
 - แจ้งจังหวัดทราบเพื่อรายงานการมาปฏิบัติงานของหน่วยบุคลอก
 - พื้นที่ทั้งดิน ต้องทำหนังสือขออนุมัติต่อเจ้าหน้าที่ของสถานที่ ซึ่งอาจเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เอกชนเจ้าของพื้นที่ หรือหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบสถานที่นั้น
 - วางแผนการบุคลอก แล้วแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานบุคคลอกทั้งรถบุคคลและไป่ะทราบถึงแผนงานและรายละเอียดวัตถุประสงค์ในการบุคคล
 - ในขณะปฏิบัติงานถ้าอุปกรณ์การบุคคลชำรุด หัวหน้าหน่วยต้องประสานงาน จัดซื้อมหรือจัดหาอะไหล่มาทดแทนโดยรวดเร็ว เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการบุคคล
 - บันทึกข้อมูลและจัดทำรายงานของรถบุคคลพร้อมไป เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวันทำงานในการวางแผนการทำงานและคำนวนค่าใช้จ่ายของรถบุคคลในปีต่อ ๆ ไป

ภาพที่ 46 การติดต่อประสานงานก่อนวางแผนงานบุคคลอก

การควบคุมการขุดลอกของรถบดพร้อมໂປະ

เมื่อวางแผนการขุดลอกจะเริ่มบุดที่จุดไหน ก็ต้องการให้รถบดเริ่มปฏิบัติได้ และหัวหน้าต้องควบคุมการบุดให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดคือ บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ทั้งความกว้าง และความลึกของร่องน้ำ โดยการหยั่นนำดูเกณฑ์ความลึกตลอดระยะเวลาบุด

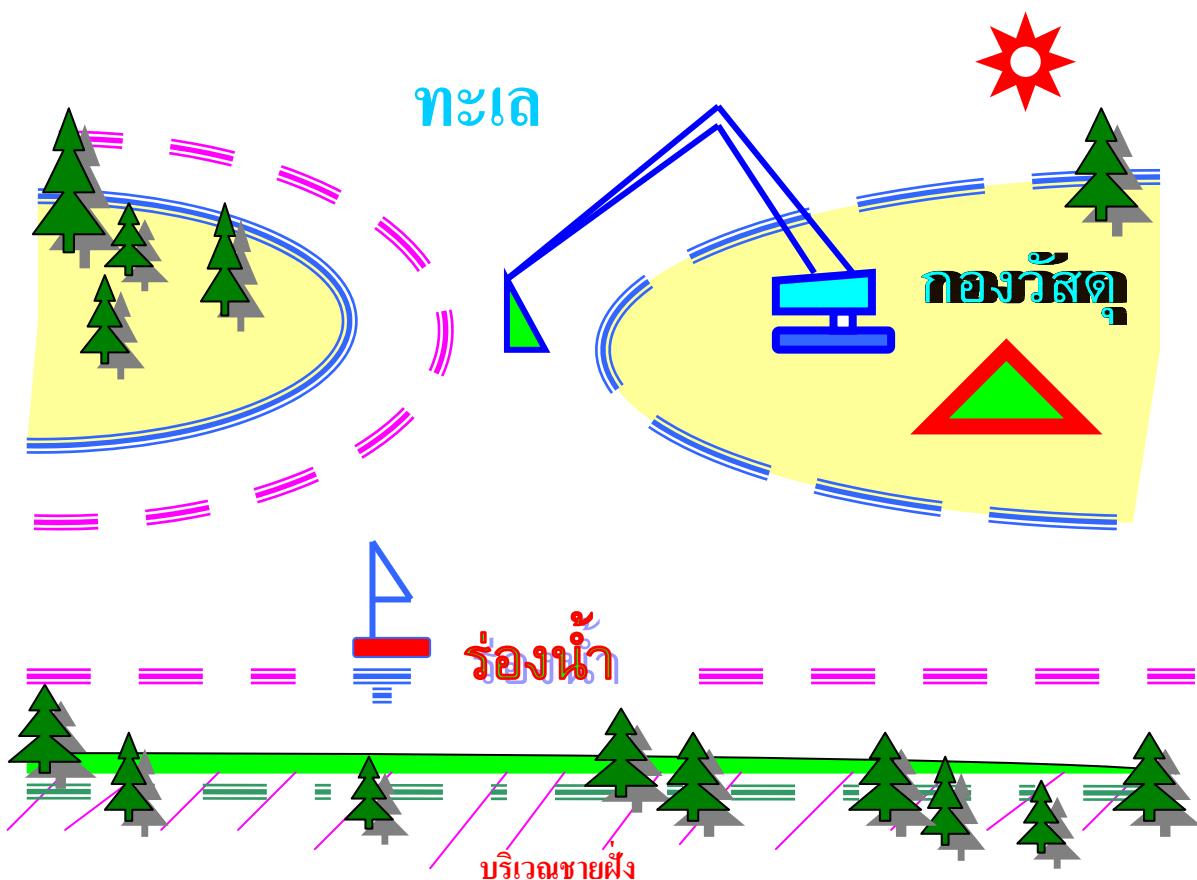
3.2 การขุดลอกครองนำขุดเล็กโดยรถบดตักไฮดรอลิก (รถแบคໂစ)

วัตถุประสงค์

ทำการขุดลอกครองนำขุดเล็กที่มีขนาดความกว้างของร่องน้ำไม่มากนัก หรือการขุดตัดหาดซึ่งเป็นทางนำขุดเล็กให้สำเร็จตามเป้าหมายตามแผนงานที่วางไว้

เครื่องมือ

รถบดตักดินไฮดรอลิก (รถแบคໂစ) ชนิดแบนယา

ກາພທີ 47 การขุดตัดหาดรายโดยรถบดตักไฮดรอลิก (รถแบคໂစ)

การบุคลอกร่องน้ำขนาดเล็กโดยรถบุคแบคโฉ การบุคลอกลักษณะนี้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังนี้

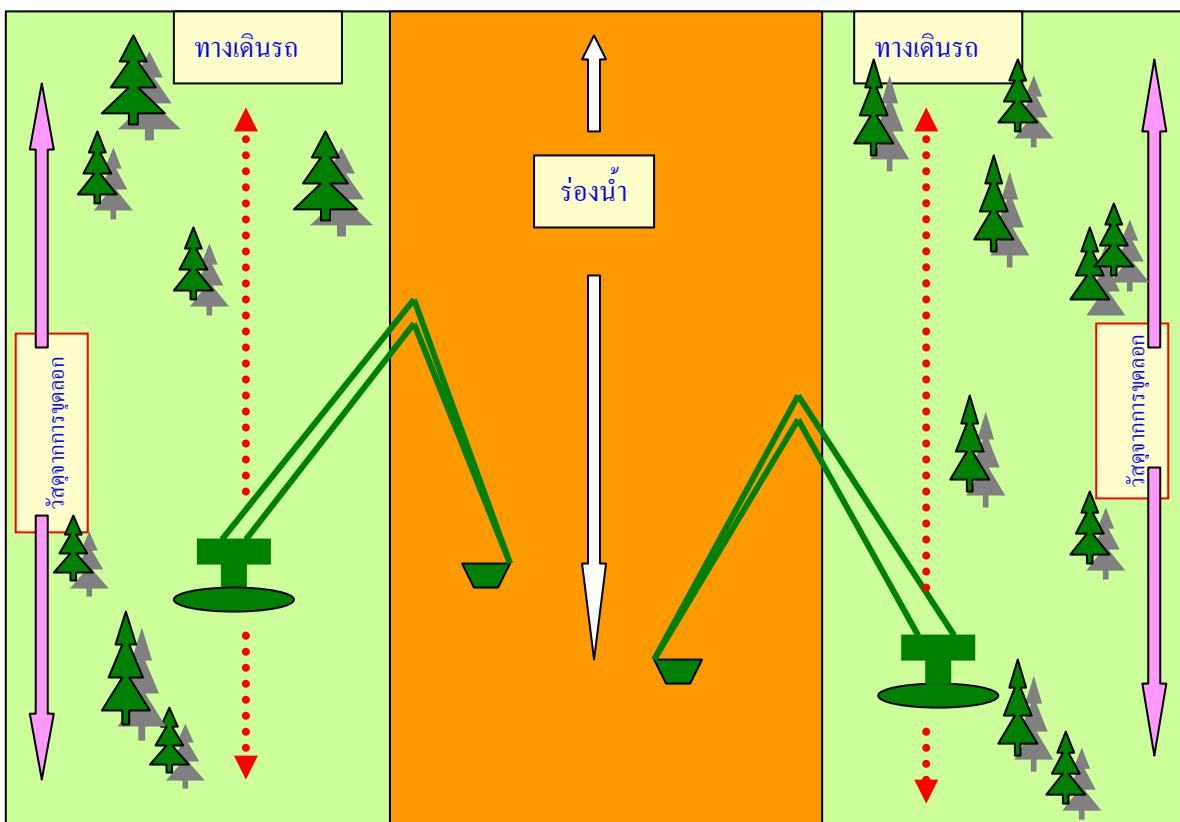
ภาพที่ 48 ภาพร่องน้ำขนาดเล็ก

สิ่งที่ต้องทำการสำรวจล่วงหน้าก่อนการบุคลอก

1. ต้องทำการสำรวจพื้นที่ที่จะทำการบุคลอกว่ามีเส้นทางคมนาคมเข้าไปยังพื้นที่บุคลอกได้อย่างไร
2. ถนนเข้าพื้นที่บุคลอกมีความกว้างพอสำหรับรถแทเลอร์บาร์รถแบคโฉต้องสามารถเข้าไปยังพื้นที่ได้
3. สำรวจลักษณะสิ่งกีดขวางและทางลอด เช่น สายไฟฟ้า สะพานต้องสามารถรับน้ำหนักรถได้
4. ต้องสำรวจหาที่นำรถแบคโฉลงจากรถแทเลอร์
5. สำรวจวัสดุพื้นที่ห้องน้ำ เพื่อเตรียมอุปกรณ์การบุคลอกให้พร้อมและตรงกับวัสดุชนิดนั้นๆ เช่น พื้นบูนกึ่ง ขนาดบูนกึ่ง เป็นต้น
6. ขนาดความกว้างของร่องน้ำ ต้องมีความกว้างไม่เกินกว่ารัศมีของแขนรถแบคโฉที่สามารถทำงานได้
7. พื้นที่ที่ก่อองวัสดุที่ได้จากการบุคลอก ต้องไม่ห่างจากร่องน้ำมาก เพราะรัศมีของแขนรถแบคโฉมีระยะทางที่จำกัด และต้องระวังวัสดุจะไหหลอกล้มมาลงร่องน้ำที่บุคลอกแล้ว
8. ต้องคำนึงถึงที่ยืนรถต้องสามารถรับน้ำหนักรถแบคโฉได้ไม่ยุบตัว

ภาพที่ 49 ภาพร่องน้ำขนาดเล็ก

ภาพที่ 50 การสำรวจก่อนการขุดลอก

ขั้นตอนการขุดลอก

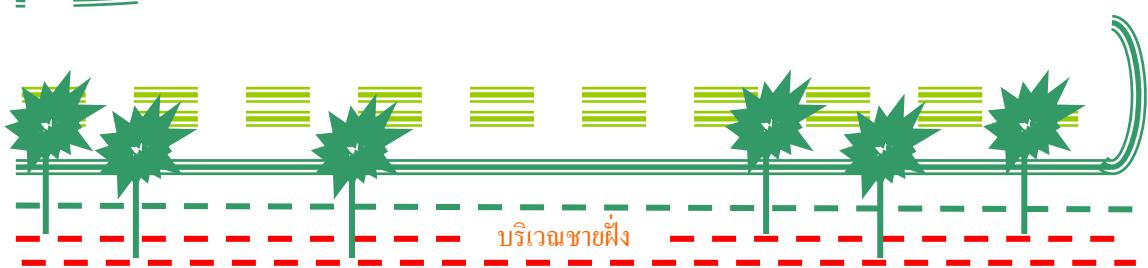
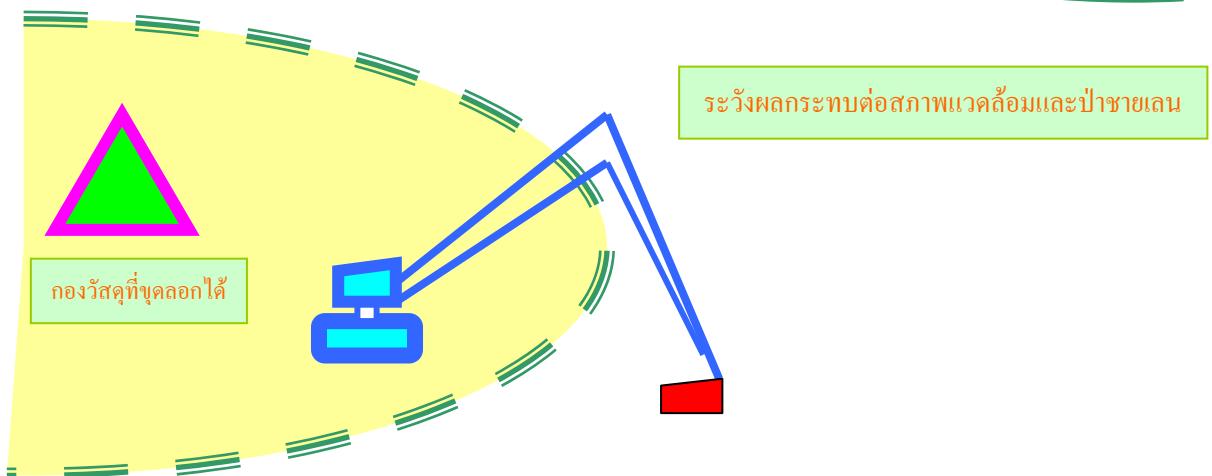
1. นำรถขุดเข้าพื้นที่ขุดลอก
2. ทำการขุดลอกโดยทิ้งดินบริเวณด้านข้างของขอบร่อง
3. ทำการปรับแต่งกองวัสดุที่ได้จากการขุดลอกเพื่อไม่กีดขวางทางและไม่ให้กลับลงร่องน้ำที่ขุดลอก

ภาพที่ 51 การขุดลอกร่องน้ำและที่ทิ้งดิน

ข้อควรระวัง

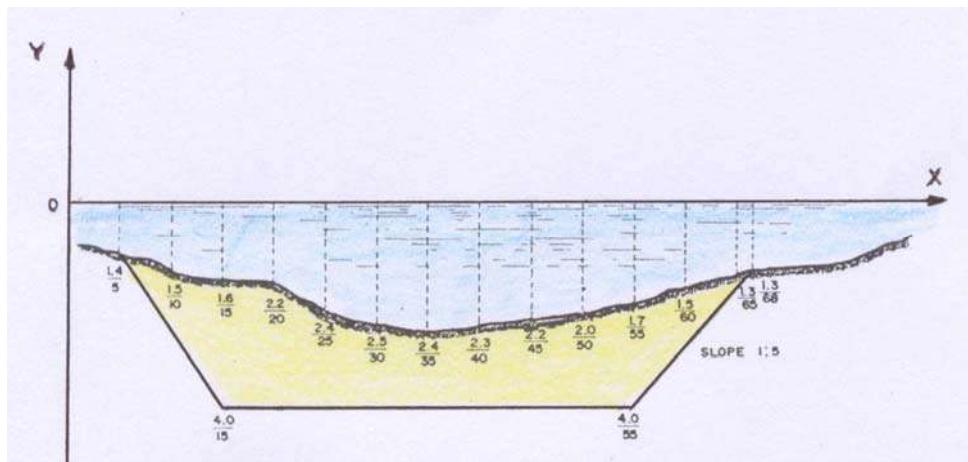
1. ด้านลิ่งแวดล้อมต้องไม่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อม
2. ต้องคำนึงถึงพื้นที่ป่าชายเลนและระบบนิเวศ
3. ต้องไม่เป็นพื้นที่ของเอกชนเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าของที่เป็นลายลักษณ์อักษร

ภาพที่ 52 ข้อควรระวังในการปฏิบัติงานขุดลอก

การสำรวจหลังการขุดลอก

ภายหลังการขุดลอกเสร็จ จะทำการสำรวจค่าระดับ เพื่อทำ Cross Section เพื่อตรวจสอบการทำงานว่าผลงานหลังบุกได้ประมาณเดินเท่าไร เพื่อไปเปรียบเทียบประมาณเดินก่อนบุก และประเมินว่าการขุดลอกแล้วเสร็จ และเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ โดยจะขอยกตัวอย่าง Cross Section และการคำนวณประมาณเดิน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 53 Cross section พร้อมค่าวิกา coordinate

การคำนวณจะใช้วิธีเขียนค่า Coordinates ของบุคเริ่มต้น แล้วต่อด้วยค่าของบุคอื่น ๆ จนครบรอบ แล้วต่อท้ายค่าวิกาของบุคเริ่มต้น ซึ่งอีกครั้งหนึ่ง โดยมีวิธีคำนวณ ดังนี้

1. กำหนดให้บุคใดบุคหนึ่งเป็นบุคเริ่มต้นโดยใช้บุคไหนก็ได้
2. เขียนบุคเริ่มต้นโดยให้ค่าระดับเป็นตัวตั้ง ส่วนตัวถ่วงเป็นระยะ เช่น $\frac{1.4}{5}$ เขียนบุคเรียงกันในทิศทางตามเข็มนาฬิกาจนครบรอบ และต่อท้ายด้วยบุคเริ่มต้น
3. คูณไขวักค่า Coordinates ทั้งหมดตลอด สมมติว่า ผลรวมของการคูณไขวักจากล่างขึ้นบนเป็น X และ ผลรวมของการคูณไขวักจากบนลงล่างเป็น Y
4. นำผลต่างของ X และ Y มาหารด้วย 2 จะได้ค่าพื้นที่หน้าตัดนั้น

$$\begin{array}{cccccccccccc}
 1.4 & 1.5 & 1.6 & 2.2 & 2.4 & 2.5 & 2.4 & 2.3 & 2.2 & 2.0 & 1.7 & 1.5 & 1.3 \\
 \hline
 5 & 10 & 15 & 20 & 25 & 30 & 35 & 40 & 45 & 50 & 55 & 60 & 65
 \end{array}$$

$$\begin{array}{cccc}
 1.3 & 4.0 & 4.0 & 1.4 \\
 \hline
 68 & 55 & 15 & 5
 \end{array}$$

$$\begin{aligned}
 \textcolor{blue}{A} = & (5 \times 1.5) + (10 \times 1.6) + (15 \times 2.2) + (20 \times 2.4) + (25 \times 2.5) + (30 \times 2.4) \\
 & + (35 \times 2.3) + (40 \times 2.2) + (45 \times 2.0) + (50 \times 1.7) + (55 \times 1.5) + (60 \times 1.3) + (65 \times 1.3) + (68 \times 4.0) \\
 & + (55 \times 4.0) + (15 \times 1.4) = 1340.5
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \mathbf{B} = & (1.4 \times 10) + (1.5 \times 15) + (1.6 \times 20) + (2.2 \times 25) + (2.4 \times 30) + (2.5 \times 35) + \\
 & (2.4 \times 40) + (2.3 \times 45) + (2.2 \times 50) + (2.0 \times 55) + (1.7 \times 60) + (1.5 \times 65) + (1.3 \times 68) + (1.3 \times 55) + \\
 & (4.0 \times 15) + (4.0 \times 5) = \mathbf{1141.9}
 \end{aligned}$$

$$\frac{\text{พื้นที่หน้าตัด } A-B}{2} = \mathbf{99.3} \text{ ตร.ม.}$$

เมื่อได้ค่าพื้นที่หน้าตัดของ Cross Section ของแต่ละสถานีมาแล้ว ก็นำมาคำนวณหาเนื้อคิดน้ำท่วมโดยหาค่าเฉลี่ย ตามตัวอย่าง

ตัวอย่าง

สถานี	พ.ท.หน้าตัด (ม. ²)	ค่า พ.ท. หน้าตัดเฉลี่ย (ม. ²)	ระยะทาง (ม.)	จำนวนเนื้อคิด (ม. ³)
223+150	78.5	85.4	50	4,270.0
223+200	92.3	98.95	50	4,947.5
223+250	105.6	84.65	50	4,232.5
223+300	63.7	54.8	42	2,301.6
223+342	45.9	29.15	58	1,690.7
223+400	12.4			
รวม				17,442.3

โดยการนำค่าพื้นที่หน้าตัดระหว่างสถานีทั้งสองมาบวกกันแล้วหารด้วย 2 จะเป็นค่าพื้นที่หน้าตัดเฉลี่ยในช่องที่ 3 จากนั้นนำค่าในช่อง 3 คูณระยะทางระหว่างสถานีทั้งสองในช่องที่ 4 ที่จะได้จำนวนเนื้อคิดในช่องที่ 5

ปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา

ภาพที่ 54 ข้อควรระวังในการบุคลอก

ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงาน

1. **การขันย้ายรบกวนทางน้ำ** เนื่องจากระบบทวีมีความกว้างของฐานล้อและความยาวของแขนที่ยาวกว่ารบกวนทั่วไป ทำให้เป็นปัญหาในการขันย้าย เนื่องจากหารบกวนเทเลอร์สำหรับขันย้ายที่มีขนาดใหญ่มาก จึงเป็นอุปสรรคในการขันย้าย อีกทั้งต่ำลงที่บุคลอกยังมีถนนที่แคบและถูกจำกัดด้วยความสูงของสายไฟ และวัสดุอื่น ๆ จึงยากลำบากในการขันย้าย

2. **การขันย้ายรบกวนทางน้ำ (พร้อมโป๊ะ)** การขันย้ายรบกวนพร้อมโป๊ะจะกระทำการเดินทางที่บุคลอกมีระยะทางไกล ๆ เท่านั้น เพราะมีอันตรายในการลากจูง โป๊ะซึ่งมีรบกวนบรรทุกอยู่ด้วย จึงพยายามหลีกเลี่ยงการลากจูงโดยวิธีนี้

ภาพที่ 55 การขันย้ายรบกวนทางน้ำ

3. ปัญหาความแตกแยกในชุมชน ทำให้การปฏิบัติงานบุคคลออกเป็นไปด้วยความยากลำบาก เพราะความต้องการของกลุ่มคนแต่ละกลุ่ม ไม่เหมือนกัน

ภาพที่ 56 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหา

4. ปัญหาที่ทึ่งดิน โคลนพะร่องน้ำที่อยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวหรือบ้านพักตามสถานที่ มีการทำเขื่อนกันติดกับร่องน้ำทำให้เกิดปัญหาไม่มีที่ทึ่งดิน การปฏิบัติงานบุคคลออกทำได้ไม่เต็มที่ เกิดปัญหาทึ่งดินล้ำที่เอกสารน าพัฒนาท้องที่ เอกชน การบุคคลออกทำให้ขอบร่องน้ำพังทลายกระแทกกับที่เอกสารน าพัฒนาเนื่องจากขอบร่องมีพื้นที่จำกัดหลายด้านทั้งบ้านเรือนสิ่งปลูกสร้าง ถนน ฯลฯ

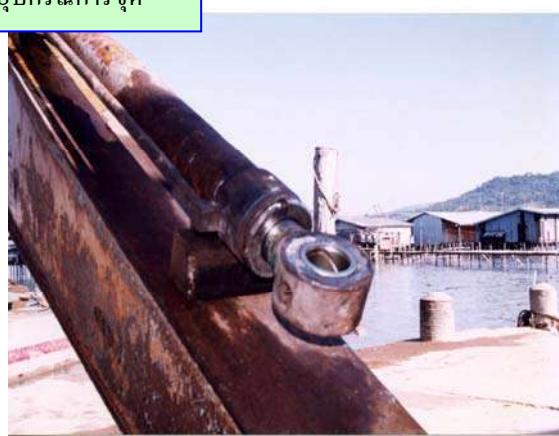
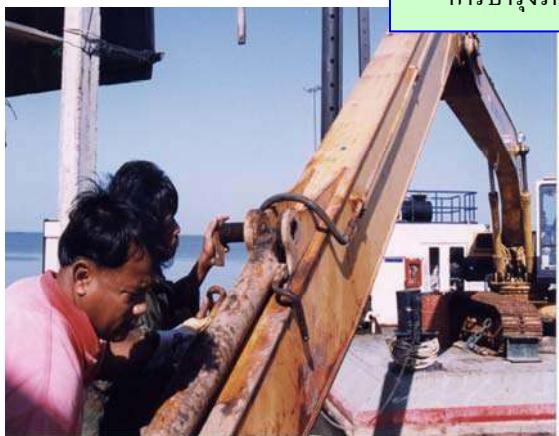

ภาพที่ 57 สถานที่ทึ่งดิน

5. ปัญหารื่องซ่อมทำอุปกรณ์การขุด (รถบุคคลและ蓬) การซ่อมทำรถบุคคลและ蓬รวมทั้ง การจัดหาอะไหล่เป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากการขนย้ายวัสดุและอะไหล่ที่มีขนาดใหญ่ และน้ำหนักมากเป็นไปด้วยความยากลำบาก

การนำร่องรักษาอุปกรณ์การขุด

ภาพที่ 58 ปัญหาและอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา

6. ปัญหานำรถขุดขึ้นลงจากโบ๊ะ บางพื้นที่ไม่มีชายหาดหรือคลื่นที่จะนำรถขึ้นลงจากโบ๊ะได้ ทำให้เสียเวลา

การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการขุดลอก

1. การขนย้ายรถขุดทางบก จะจัดหารถเทเลอร์รานาดใหญ่ชนิดคำ ขนาดใหญ่จากจังหวัดใกล้เคียงหรือกรุงเทพโดยใช้รถของ ร.ส.พ. ในการขนย้าย เพื่อให้เกิดความปลอดภัยมากที่สุด

ภาพที่ 59 การขนย้ายอุปกรณ์การขุดทางบก

2. การลากจูงทางน้ำ ทำการลากจูงไปบรรทุกรถบุดโดยเรือลากจูงด้วยความเร็วต่ำเพื่อป้องกันไปชนน้ำ หรือพลิกคว่ำได้

ภาพที่ 60 การขนข้ายอุปกรณ์การบุดทางน้ำ

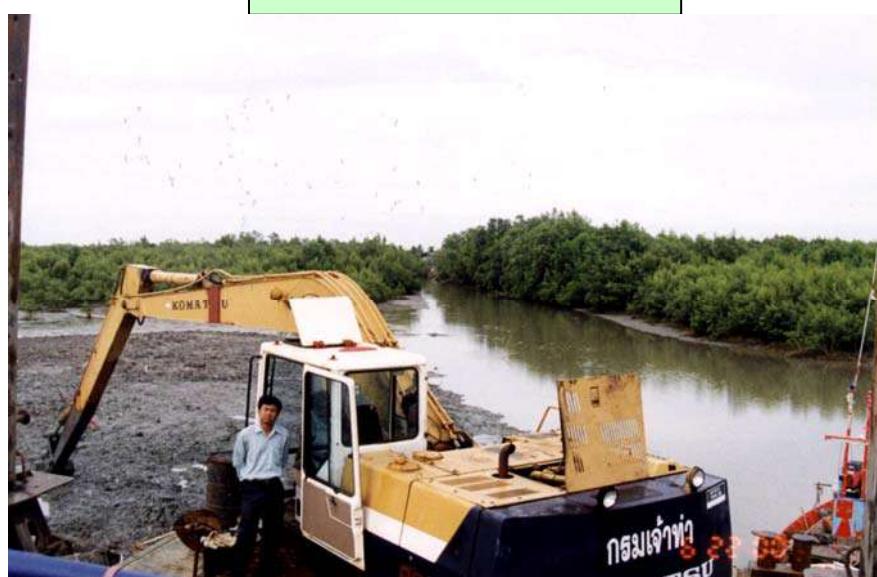
3. ก่อนการบุดลอกจะต้องมีการนัดทำประชาริจารณ์ ของชาวประมงและคนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ที่ใช้ร่องน้ำมาทำความเข้าใจเพื่อกำหนดแนวทางในการบุดลอก จัดหาที่ทิ้งดิน บางครั้งมีลังกีดวางต่างๆ ที่ต้องรื้อถอนออก

4. ในการซ่อมทำเครื่องจักร บางครั้งต้องจ้างตัวแทนบริษัทมาซ่อมทำเนื่องจากมีเครื่องมือพิเศษในการซ่อมเฉพาะ

ภาพที่ 61 ปัญหาอุปสรรคของการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา

5. ปัญหาการนำร่องขุดขึ้นลงจากโบ๊ะ ต้องตรวจดูบริเวณใกล้เคียงที่ดินมีความแข็งพอรับ น้ำหนักรถได้ บุดเป็นเนินให้มีความสูงรับกับตัวโบ๊ะ เพื่อความปลอดภัยในการนำร่องลงจากโบ๊ะ

ภาพที่ 62 อุปสรรคในการขนย้ายอุปกรณ์การขุด

การจัดทำงบประมาณ

ในการดำเนินงานบุคลอกร่องน้ำขนาดเล็ก โดยใช้รถบุคคลอัตโนมัติ และปั๊บบรรทุกรถบุคคลอัตโนมัติ ของกรมการน้ำส่งท่างน้ำและพานิชยนาวี ได้มีการประมาณการค่าใช้จ่ายในการทำงาน 30 วัน ดังนี้

รายละเอียดค่าใช้จ่าย

- ค่าเบี้ยเลี้ยง

เจ้าหน้าที่ระดับ 4 จำนวน 2 คน อัตราวันละ 180 บาท จำนวน 30 วัน เป็นเงิน 10,800.-บาท

เจ้าหน้าที่ระดับ 1-2 จำนวน 5 คน อัตราวันละ 120 บาท จำนวน 30 วัน เป็นเงิน 18,000.-บาท

- ค่าที่พักเหมาจ่าย

เจ้าหน้าที่ระดับ 1-4 จำนวน คน อัตราวันละ 100 บาท จำนวน 30 วัน เป็นเงิน 21,000.-บาท

- ค่าจ้างเหมาบริการ เป็นเงิน 20,000.-บาท

- ค่าจ้างเหมาซ่อมบำรุง เป็นเงิน 10,200.-บาท

- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นเงิน 75,000.-บาท

- ค่าวัสดุ เป็นเงิน 35,000.-บาท

รวมเป็นเงิน 190,000.-บาท

ในการดำเนินงานบุคลอกโดยใช้รถบุคคลอัตโนมัติ พร้อมปั๊บบรรทุกรถบุคคลอัตโนมัติ มีความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่นในการทำงาน 10 ชม. ต่อวันจะสิ้นเปลืองดังนี้

- น้ำมันเชื้อเพลิง โดยประมาณ 240 ลิตร

- น้ำมันหล่อลื่น โดยประมาณ 10 ลิตร

- น้ำมันไสครอติก โดยประมาณ - ลิตร

- สารบี โดยประมาณ 0.5 ลิตร

โดยปกติจะเติมน้ำมันไสครอติกก์ต่อเมื่อระดับน้ำมันต่ำกว่าระดับปกติที่ใช้งานอยู่ หรือในกรณีที่มีการรั่วของน้ำมันไสครอติกในระบบ

การก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพังในทางน้ำขนาดเล็ก

ทางน้ำขนาดเล็ก โดยทั่วไปประสบกับปัญหาของคลื่นพังด้วยสาเหตุหลักก็คือ สภาพของดินริมคลื่นเป็นดินทราย หรือดินร่วนปนทราย ในฤดูฝนซึ่งเป็นหน้าน้ำหากจึงถูกกัดเซาะเสียหายจากกระแสน้ำในทางน้ำนั้น ๆ เอง และจากน้ำฝนทำให้สารละลายสมบูรณ์ของทางราชการ เช่น ถนน โรงเรียน วัด ฯลฯ ตลอดจนอาคารบ้านเรือนและพื้นที่ทำการกินของราษฎรพังทลาย การก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพัง จึงมีความจำเป็น นอกจากริมคลื่นที่จะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงที่สุดของทางน้ำ เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จะเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจได้อีกด้วย

ภาพที่ 63 ภาพการพังทลายของคลื่น

ภาพที่ 64 ตัวอย่างของเขื่อนป้องกันคลื่นพัง

หลักเกณฑ์การก่อสร้าง

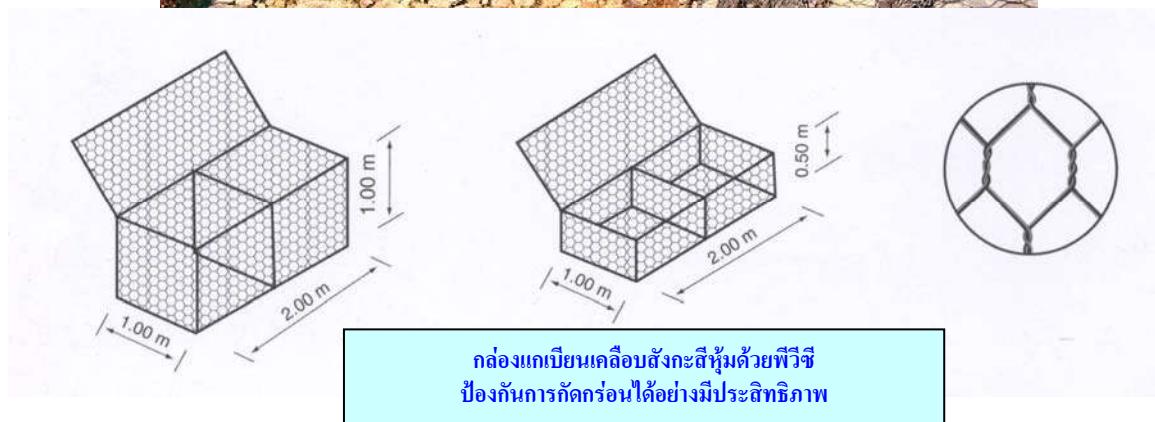
- ชนิดของเขื่อนป้องกันคลิงที่จะทำการก่อสร้าง ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิประเทศของทางน้ำนั้น ๆ เช่น ถ้าคลิงมีความลาดชันมาก ($1 : 2$ ขึ้นไป) ใช้แบบเรียงหินหรือเรียงหินยาแนวหรือหินเรียงในกล่องควบคุมตามข่าย แต่ถ้าคลิงที่พังมีความชันมาก (ความลาดชันน้อยกว่า $1 : 2$) ใช้แบบกำแพงดินคอนกรีตเสริมเหล็กหรือแบบดินเสริมแรงดึง (Reinforced Soil)

ภาพที่ 65 ตัวอย่างของเขื่อนประเภทเรียงหิน

ภาพที่ 66 ตัวอย่างของเขื่อนประเภทเรียงหินยาแนว

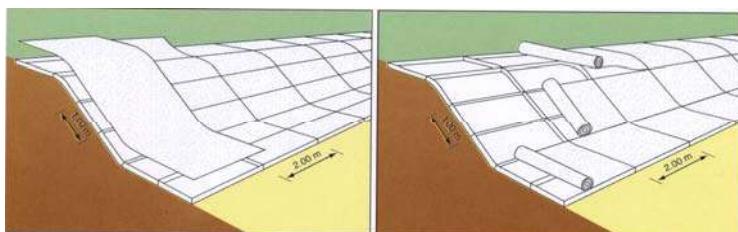

ກລ່ອງແກບເນີຍນເຄລືອນສັງກະສົ່ມດ້ວຍພິວິຈີ
ປຶ້ອງກັນການກັດກວ່ອນໄດ້ອ່າງມີປະເຊີກອີກາພ

ກາຣອໄຟ່ທ້າທິນ

ແມ່ນ້ຳເຈົ້າພະຍາ-ນគរສວຽກ

ຮູບແບບຕ່າງ ຈະ ຂອງເຂົ້ອນປຶ້ອງກັນດັ່ງພັ້ງ

ກາພທີ 67 ດ້ວຍ່າງຂອງເຫື່ອນປະເກທິນເຮີຍໃນກລ່ອງລວດຕາຫ່າຍ

ภาพที่ 68 ตัวอย่างของเขื่อนประเกททินเรียงในกล่องความตาก่าข่าย

2. เขื่อนป้องกันคลื่นพังจะต้องไม่ล้ำเข้าไปในร่องน้ำของทางน้ำงานทำให้กีดขวางทางเดินเรือ หรือขวางทางการให้ล่องน้ำ

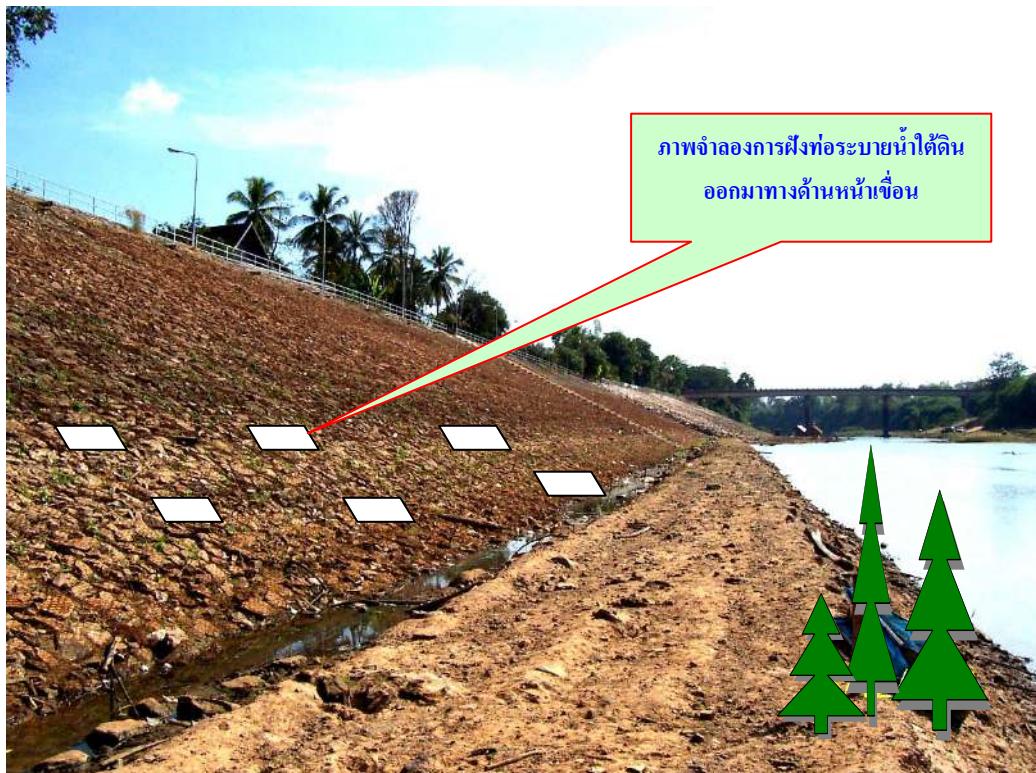
ภาพที่ 69 แนวเขื่อนป้องกันคลื่น

3. ดินเคิมที่เป็นดินอ่อน ไม่สามารถรับน้ำหนักได้ต้องรื้อออกแล้วดัดใหม่ด้วยดินที่มีคุณสมบัติดดัดแน่นได้ เช่น ตราย เป็นต้น หรือโดยการทึบหินใหญ่ การตรวจสอบดินเคิมต้องทำการเจาะสำรวจชั้นดินบริเวณที่จะทำการก่อสร้าง

ภาพที่ 70 ตัวอย่างการบดดิน

4. การออกแบบเขื่อนป้องกันคลื่นพัง ต้องคำนึงถึงปัญหาที่เกิดจากน้ำได้ดินที่จะก่อสร้างด้วย เพราะอาจเกิดแรงดันทำให้เขื่อนยุบพังได้ วิธีการแก้ไขต้องฟังท่อระบายน้ำได้ดินเหล่านี้ออกมานทางด้านหน้าของเขื่อนฯ

ภาพที่ 71 ภาพจำลองการฝังท่อระบายน้ำได้ดินออกมายังด้านหน้าเขื่อน

5. วัสดุที่นำมาใช้ในการก่อสร้าง ต้องมีคุณสมบัติตรงตามที่ระบุไว้ในแบบ โดยวิศวกรผู้ออกแบบ ทั้งนี้แบบเขื่อนป้องกันคลื่นจะต้องมีวิศวกรโยธาที่มีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมประเภทภาควิชางานน้ำอยู่ในบอร์ดของประเทศไทย

6. การสำรวจออกแบบเขื่อนป้องกันคลื่นพัง จะต้องเก็บรายละเอียดในพื้นที่บริเวณที่จะก่อสร้างให้มากที่สุด รวมข้อมูลเดินและข้อมูลระดับน้ำ และจะต้องดำเนินการโดยวิศวกรโยธาที่มีประสบการณ์

ภาพที่ 72 ภาพเขื่อนป้องกันคลื่นด้านบนเป็นทางเดินและปรับภูมิทัศน์

การควบคุมงานก่อสร้าง

1. ผู้ควบคุมงานก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพัง จะต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่า ปวช. และมีประสบการณ์ในการควบคุมงานก่อสร้างมาแล้ว
2. ผู้ควบคุมงานจะต้องอยู่ควบคุมงานเป็นประจำ และอยู่หน้างานตลอดเวลาที่มีการปฏิบัติงาน
3. ผู้ควบคุมงานจะต้องเก็บตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเพื่อทดสอบตามข้อกำหนดในรายการประกอบแบบอย่างเคร่งครัด และถ้าผลการทดสอบไม่เป็นไปตามข้อกำหนดให้ยกเลิกการใช้วัสดุนั้น ๆ ทันที และหากจำเป็นต้องใช้วัสดุอื่นที่มีคุณภาพเทียบเท่าจะต้องได้รับการยินยอมจากวิศวกรผู้ออกแบบเสียก่อน
4. ผู้ควบคุมงานจะต้องตรวจสอบผลการสำรวจของผู้รับจ้างก่อนทำการก่อสร้างเขื่อนฯ ว่าระดับและแนวของเขื่อนฯ ที่จะก่อสร้างถูกต้องตามแบบหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้รีบแก้ไขโดยทันที
5. ผู้ควบคุมงานจะต้องจัดทำรายงานผลการก่อสร้างประจำวัน (Daily Report) เสนอคณะกรรมการตรวจการจ้าง เพื่อเป็นข้อมูลและตรวจสอบติดตามความก้าวหน้าของงาน (รวมรวมเสนอทุก 15 วัน)

แนวทางการพิจารณาการขออนุญาตก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพัง

- ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบกับร่องน้ำ กระแสน้ำ คลื่นและบริเวณข้างเคียง
- ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฟื้งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไปในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น
- ความลาดชันของเขื่อนฯ ไม่เกิน $1 : 2.5$ โดยแนวสันเขื่อนด้านบนต้องอยู่ที่แนวรวมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณร่องน้ำที่แคบหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เนื่องจากมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมายังแนวน้ำ
- กรณีการก่อสร้างอยู่ในเขตโครงการพัฒนาการบนส่างทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำทางเรือเดิน หรือมีแผนการบุคลอกไว้ ส่วนปลายสุดของเขื่อนฯ ที่มีลักษณะลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเรือเดินไม่น้อยกว่า 15 เมตร
- ส่วนปลายสุดของเขื่อนฯ ต้องไม่ยื่นเกิน 1 ใน 8 ของความกว้างลำน้ำ โดยกำหนดจากคลื่น คลื่นบริเวณที่ขอนอนุญาต
- ลำน้ำที่ก่อสร้าง ไม่เกิน 15 เมตร ในบริเวณที่ขอนอนุญาต ให้ตัวเขื่อนมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมายังแนวน้ำทางเรือเดิน

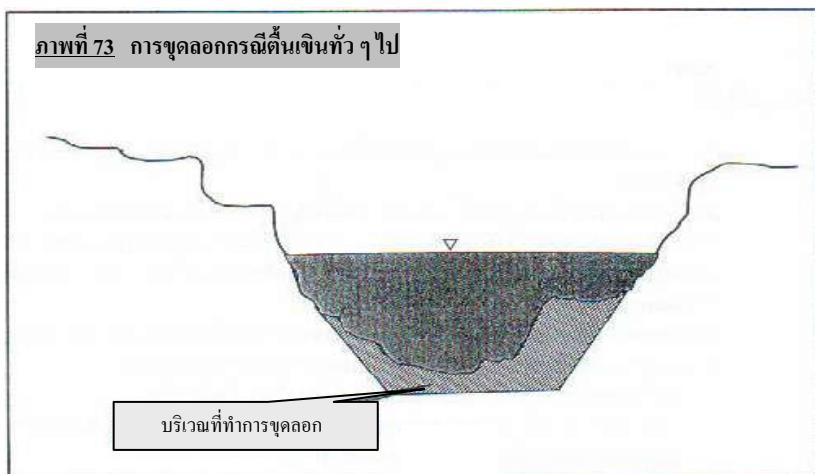
สรุปข้อพิจารณาในการขุดลอกลำน้ำ^{ชี้}
การสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง และการตามลำน้ำ^{ชี้}

1. การขุดลอกลำน้ำ^{ชี้}

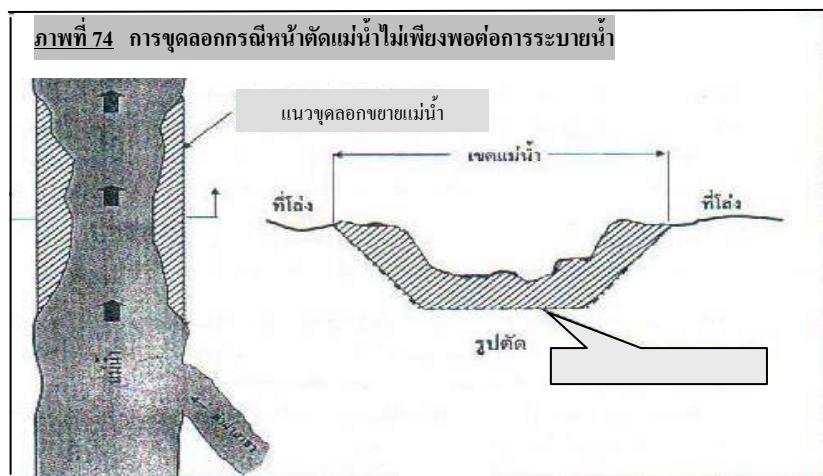
1.1 กรณีที่ต้องขุดลอกลำน้ำ^{ชี้}

การขุดลอกลำน้ำมีความจำเป็นในหลายกรณี ดังนี้^{ชี้}

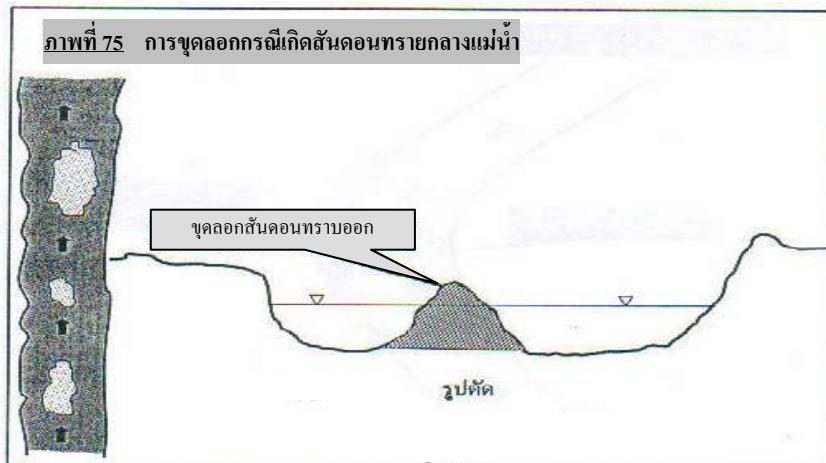
(1) ช่วงที่ลำน้ำตื้นเขินกว่าปกติ (ภาพที่ 73)

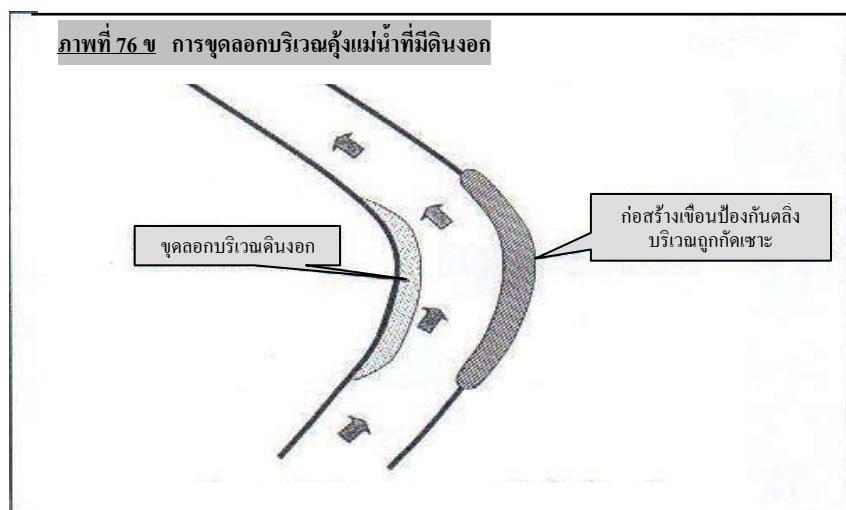
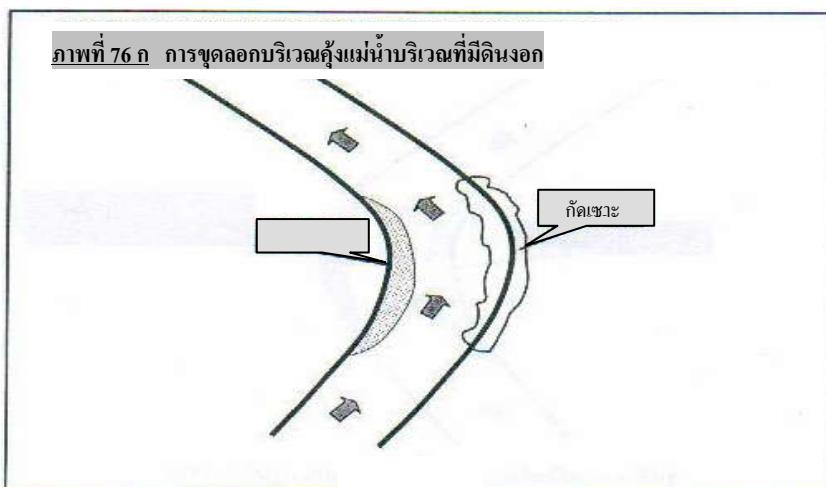
(2) ช่วงลำน้ำแคบและลึกไม่เพียงพอและอาจมีน้ำจมวนมากระบายน้ำจากลำน้ำสาขา (ภาพที่ 74)

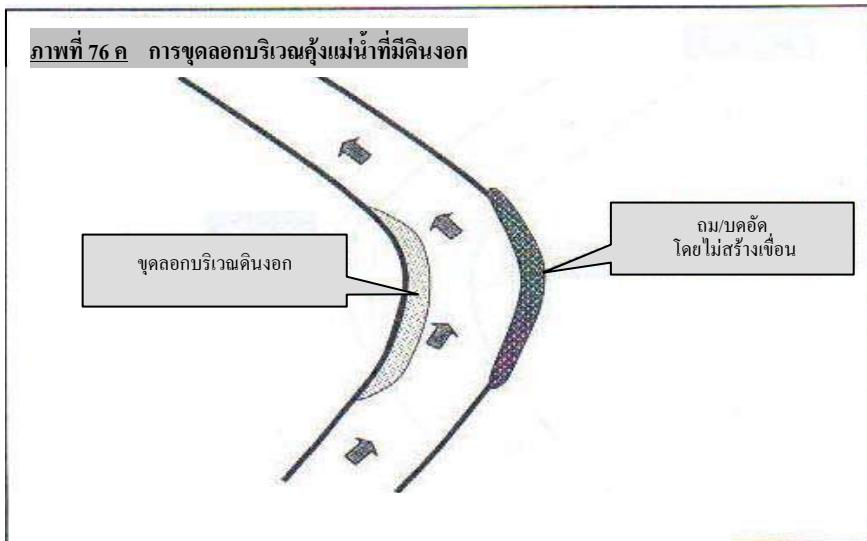

(3) ช่วงลำน้ำที่มีเกาะแก่งกลางแม่น้ำ ซึ่งเกิดจากการตกทับถมของตะกอน (ภาพที่ 75)

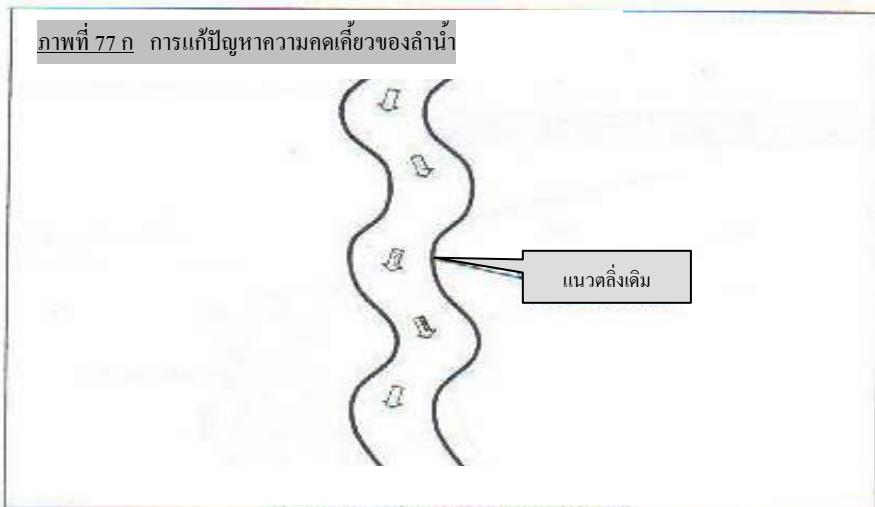

(4) ช่วงคุ้งน้ำด้านในที่ดินงอกออกมาจากแนวฝั่งเดิม ทำให้ฝั่งตรงข้ามถูกกัดเซาะ (ภาพที่ 76ก- 76ค)

(5) ช่วงลำน้ำที่มีความกดเคี้ยวหาดายคุ้งติดต่อกัน (ภาพที่ 77ก)

1.2 ข้อพิจารณาในการบุดอกลำน้ำทั่ว ๆ ไป

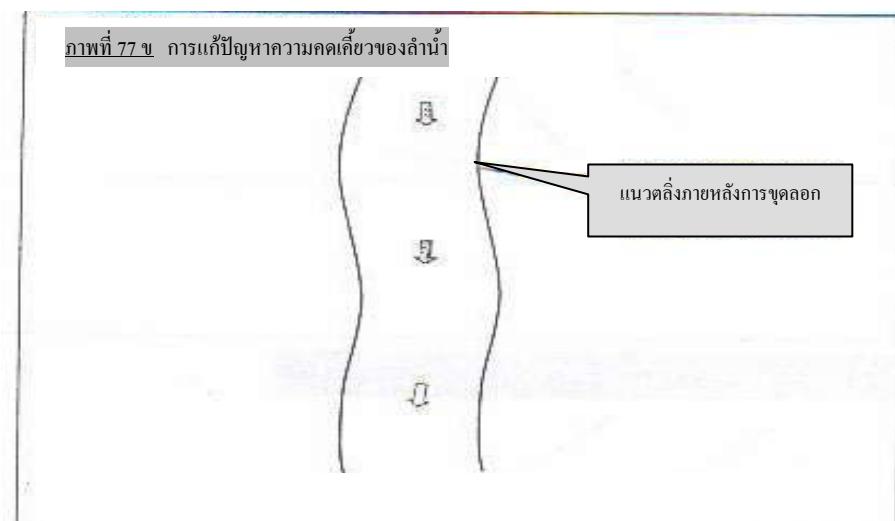
ในการบุดอกลำน้ำช่วงต่าง ๆ รวมทั้งการบุดอกเกาะแก่ง ควรมีการพิจารณาความกว้าง ความลึก และความยาวของการบุดอก ดังนี้

- (1) ความกว้างเขตทางของแม่น้ำในช่วงที่จะบุดอก (พิจารณาปัญหาการเรวน Klein ที่ดิน)
- (2) ระดับห้องน้ำทางด้านต้นน้ำและด้านท้ายน้ำ ซึ่งมีระยะทางอย่างน้อย 1 กม. จากปลายของช่วงที่จะบุดอก (โดยทั่วไปควรพิจารณาในระยะยาวกว่านั้น เพื่อให้แน่ใจว่าเมื่อบุดอกแล้วการระบายน้ำทางท้ายน้ำจะเพียงพอและไม่เกิดปัญหาอุปสรรคด้านการระบายน้ำเป็นลูกโซ่ต่อเนื่องไปทางท้ายน้ำ)

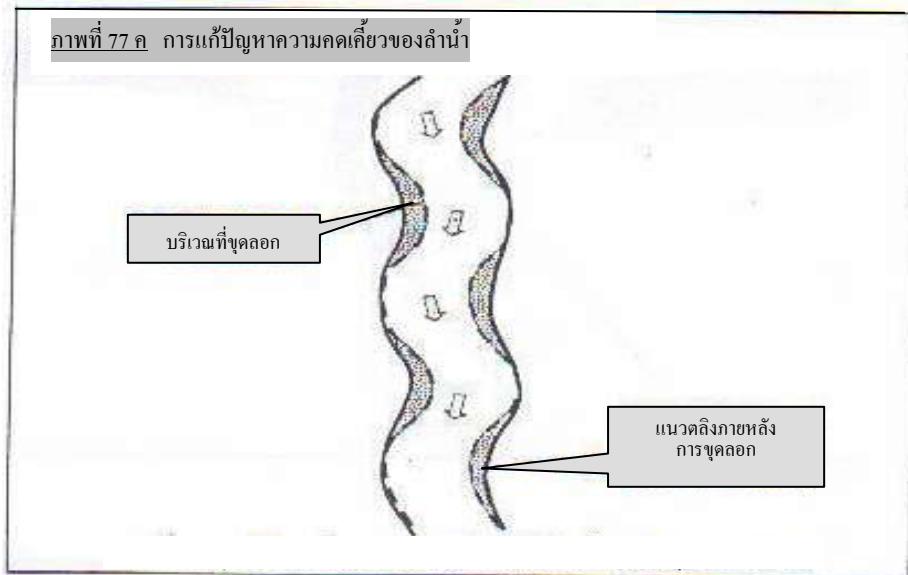
- (3) ปัญหาน้ำท่วมทางด้านหนึ่งน้ำซึ่งเกิดจากการตื้นเขินของลำน้ำช่วงที่จะบุคลอก (ระดับน้ำและปริมาณน้ำท่วมที่จะต้องแก้ไข)
- (4) การกำหนดขนาดและลักษณะของการบุคลอก ต้องวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ซึ่งปกติมักมีข้อพิจารณาดังนี้
- 1) ควรมีความกว้างไม่เกินเขตทางของลำน้ำ เพื่อป้องกันปัญหาการเรนคืนที่ดิน
 - 2) มีความสามารถในการระบายน้ำท่วมในฤดูฝนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด (ปกติการระบายน้ำได้เท่ากับความสามารถของช่วงของลำน้ำด้านหนึ่งน้ำและท้ายน้ำซึ่งไม่มีปัญหาการตื้นเขิน)
 - 3) มีระดับของห้องน้ำเมื่อบุคลอกแล้วสอดคล้องกับระดับน้ำทางด้านหนึ่งน้ำและท้ายน้ำ (ปกติจะต้องสอดรับกับความลาดชันของลำน้ำที่ทางด้านหนึ่งน้ำและทางท้ายน้ำเพื่อป้องกันการไหลเอ่อข้อนของกระแสน้ำขึ้นมาบีบบริเวณที่บุคลอก)
 - 4) มีความยาวของการบุคลอกเพียงพอที่จะไม่ทำให้เกิดการไหลเอ่อข้อนของน้ำขึ้นมาบีบบริเวณบุคลอก (เนื่องจากระยะทางที่บุคลอกยาวไม่เพียงพอ)

1.3 การบุคลอกลำน้ำที่มีปัญหาดเคี้ยวของลำน้ำหลายช่วงต่อเนื่องกัน (ภาพที่ 77ข-77ค)

- (1) ปกติจะมีข้อพิจารณาด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่กล่าวในข้อ 1.1
- (2) ความพยายามที่จะตัดลำน้ำให้ค่อนข้างตรงจะทำให้ลำน้ำที่บุคลอกแล้วกว้างกว่าที่ควรจะเป็น มีค่าบุคลอกสูงเกินไป และอาจต้องบุคลอกเลื่อนอ กไปจากเขตทางของลำน้ำ ดังภาพที่ 77ข (มีปัญหาการเรนคืนที่ดิน)

- (3) ควรพยายามบุคลอกคุ้งน้ำด้านในเฉพาะเท่าที่จำเป็น ทำให้คุ้งน้ำมันขึ้นเพื่อลดการกีดขวางการไหลของน้ำ (ภาพที่ 77 ค) ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาการเรวน้ำที่ดิน ลดค่าใช้จ่ายในการบุคลอก และป้องกันการระบายน้ำที่มากเกินจำเป็น ซึ่งอาจเกิดปัญหาดังในข้อ (4) ตามมาได้

- (4) มีหลายกรณีสำหรับแม่น้ำช่วงที่อยู่ใกล้ทะเลซึ่งมีการเดินเรือหรือการประมงในลำน้ำมาก การบุคลอกแบบตัดคุ้งน้ำหลายคุ้งต่อเนื่องกันและบุคลอกมากเกินไป จะทำให้การระบายน้ำในช่วงน้ำลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเกินไปและทำให้น้ำในลำน้ำตื้นมากเกินไป จนอาจเป็นอุปสรรคมากต่อการเดินเรือหรือการประมงได้ สาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจมีดังนี้

(ก) ระดับน้ำในช่วงน้ำขึ้นและน้ำลงมีความแตกต่างกันมาก เมื่อระดับน้ำลดลงมากตอนช่วงน้ำลงจะเป็นอุปสรรคต่อการเดินเรือและการประมง

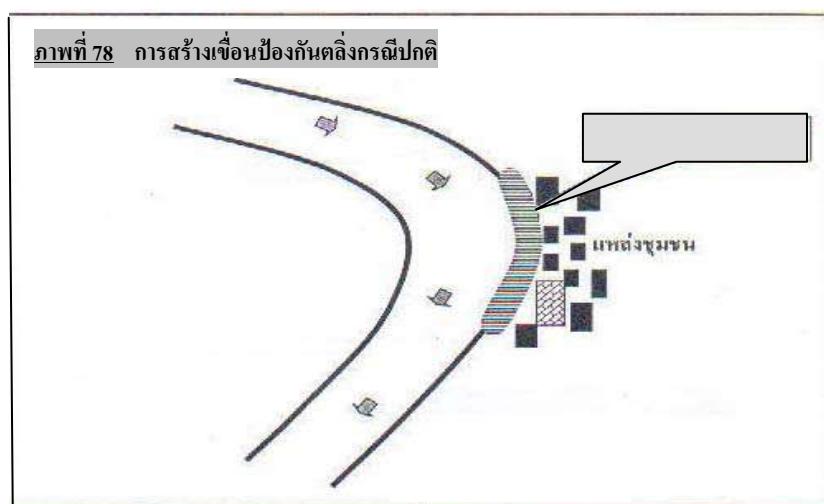
(ข) การบุคลอกทำลึกเกินไปหรือกว้างเกินไป และมีการตัดคุ้งน้ำหลายคุ้งเกินกว่าความจำเป็น ทำให้น้ำระบายนอกได้มากกว่าที่ควรจะเป็น

- การแก้ไขปัญหานี้คือ จะต้องศึกษารายละเอียดของลักษณะห้องน้ำ ระดับน้ำขึ้นลง และความเร็วของกระแสน้ำ ความเสียดทานของลำน้ำ และวิเคราะห์ปริมาณ และลักษณะการบุคลอกด้วยแบบจำลองทางคณิตศาสตร์อย่างระมัดระวังว่าควรบุคลอกกว้างและลึกเท่าไร และการทำกีดคุ้งน้ำจึงจะเหมาะสม สามารถแก้ไขปัญหาระบายน้ำได้โดยไม่ทำให้เกิดปัญหาข้างเคียงตามมา

2. การสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพัง

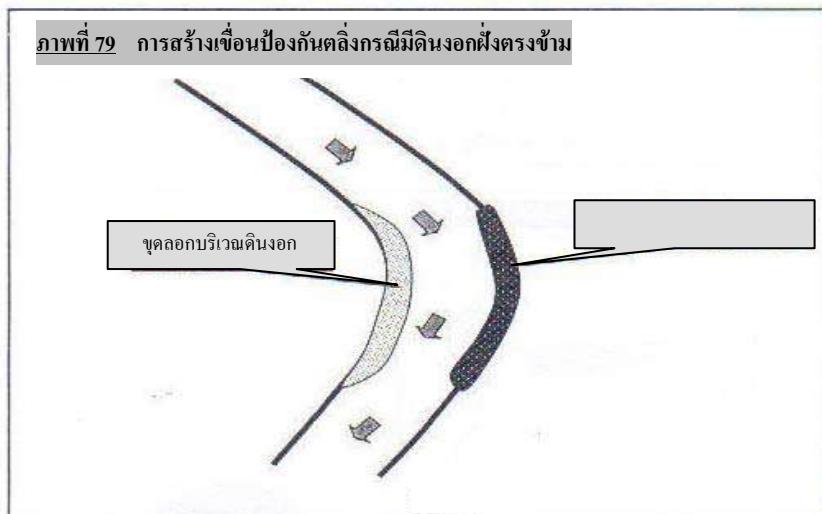
การสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นพังอาจพิจารณาแบ่งออกได้เป็น 2 กรณีสำคัญ คือ (1) กรณีไม่มีดินออกบริเวณคุ้งน้ำด้านใน รวมทั้งกรณีของการกัดเซาะในช่วงคันน้ำที่ตรงและไม่เป็นคุ้งน้ำ (การกัดเซาะเกิดจากคลื่น การลดระดับน้ำที่รวดเร็วทางท้ายน้ำจากอ่างเก็บน้ำ หรือคลื่นเป็นдинกราดทรายที่ถูกกัดเซาะง่าย กับ (2) กรณีที่มีดินออกที่คุ้งน้ำด้านใน

(1) กรณีแรกมักต้องสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นเพื่อรักษาเสถียรภาพของคลื่น (ภาพที่ 78)

(2) กรณีที่ 2 (เกิดจากดินออก) อาจแก้ไขได้ 2 วิธี คือ

- (ก) การขุดลอกบริเวณดินออกที่คุ้งน้ำด้านในออก ส่วนคุ้งด้านนอกที่มีการกัดเซาะแก้ไขโดยขุดดินกลับเข้าไปแล้วบดอัดให้แน่นจนมีเสถียรภาพเพียงพอ (ภาพที่ 76ค)
(ข) วิธี (ก) อาจได้ผลดีไม่เท่าที่ควรหากการอัดดินทำได้ไม่ดีพอ หรืออัดแล้วไม่เกิดสภาพที่เสถียร กรณีดังกล่าวต้องแก้ไขด้วยการสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นที่คุ้งด้านนอกไปพร้อมๆ กับการขุดลอกดินออกที่คุ้งด้านในด้วย (ภาพที่ 79)

ข้อพิจารณาในการกำหนด ขนาด ลักษณะ และวิธีการก่อสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นเมืองไทย
ตัวแปร ที่สำคัญมีดังนี้

- 1) ความแรงของกระแสน้ำในถูกที่มีการกัดเซาะมาก (ปกติหากกระแสน้ำแรงมากมักมีการกัดเซาะมาก)
- 2) ความสูงของคลื่นจากท้องน้ำ (ปกติหากคลื่นที่สูงมากมักมีการกัดเซาะมาก)
- 3) ความลาดชันของลำน้ำในช่วงดังกล่าว (ปกติหากลาดชันมากมักมีการกัดเซาะมาก)
- 4) ปัญหาคลื่นในลำน้ำว่ามีมากน้อยเพียงใด (ปกติหากมีคลื่นมากและ/หรือคลื่นแรงมากมีการกัดเซาะมาก)
- 5) ลักษณะดินของคลื่น (ปกติหากเป็นดินกรวดทรายหรือดินปนทรายมักมีการกัดเซาะมาก)
- 6) ความลาดชันของคลื่น (ปกติหากคลื่นชันมากมักมีการกัดเซาะมาก)
- 7) รัศมีความโถ้งของคุ้นน้ำ (ปกติหากมีรัศมีน้ำอยู่มากมีการกัดเซาะมาก)
- 8) ปัญหาดินงอก (เทียบกับสภาพธรรมชาติก่อนมีการงอก ปกติหากดินงอกออกมากมาก มีการกัดเซาะฝั่งตรงข้ามเชื่องไปทางท้ายน้ำมาก)

การวิเคราะห์ต้องใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ด้วยเช่นกัน เพราะการก่อสร้างเขื่อนที่มีความขาวไม่เหมาะสม หรือมีลักษณะไม่เหมาะสม หรือมีการสร้างยื่นเข้าไปในลำน้ำมากจนไม่เหมาะสม จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการกัดเซาะคลื่นมากขึ้นทางด้านท้ายน้ำหรือด้านหนึ่งน้ำได้

3. การณ์ล้ำน้ำ

กรณีที่ต้องการณ์ล้ำน้ำบางช่วงเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น การพัฒนาส่วนราชการ หรือเพื่อ ก่อสร้างอาคารในล้ำน้ำ จะทำให้ล้ำน้ำแอบลง ความสามารถในการระบายน้ำจะลดลง และอาจทำให้เกิด ปัญหาน้ำท่วมทางด้านหนึ่งน้ำได้ ขณะเดียวกันความเร็วของกระแสน้ำในช่วงที่มีการณ์ล้ำน้ำจะสูงกว่า ปกติ จนอาจทำให้มีการกัดเซาะคลื่น ในบริเวณนั้น และบริเวณทางด้านท้ายน้ำช่วงที่อยู่ต่อเนื่องกันได้

การจะกำหนดว่าจะสามารถล้ำน้ำออกไปได้มากน้อยเพียงใดจึงไม่เกิดปัญหาจะต้องศึกษาอย่างละเอียดและใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์เข้าช่วย โดยมีข้อพิจารณาต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เมื่อณ์ล้ำน้ำระดับน้ำทางหนึ่งน้ำในช่วงถูกน้ำหลาจะต้องไม่สูงขึ้นจนทำให้เกิดน้ำท่วม
- (2) อาจจำเป็นต้องขุดลอกล้ำน้ำช่วงที่จะถอนให้ลึกลง รวมทั้งขุดลอกช่วงหนึ่งน้ำและช่วงท้ายน้ำ ด้วย โดยมีความยาวของการขุดลอกที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มหน้าตัดของการไหล ทำให้ระดับน้ำ ด้านหนึ่งลดลงสู่สภาพปกติ และทำให้กระแสน้ำในช่วงที่ถอนและทางท้ายน้ำลงไปมีความเร็ว ไม่มากเกินไปจนกระทั่งทำให้เกิดการกัดเซาะคลื่น
- (3) อาจจำเป็นต้องสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นในล้ำน้ำช่วงที่มีการณ์และช่วงต่อเนื่องไปทางท้ายน้ำด้วย เพื่อป้องกันการกัดเซาะ หากการขุดลอกในข้อ (2) ยังไม่สามารถลดความเร็วของกระแสน้ำลงสู่ สภาพปกติได้

ภาคที่ ๓

การบริหารสถานีขึ้นส่งทางน้ำ
ท่าเทียบเรือ
ท่าเทียบเรือสามารถ

การบริหารสถานีขนส่งทางน้ำ ท่าเที่ยนเรือ ท่าเที่ยนเรือสาธารณะ

ลักษณะของท่าเรือ

ประเภทของท่าเรือที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีก่อสร้าง มี 2 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ท่าเรือระหว่างประเทศ หมายถึงท่าเรือที่มีการขนถ่ายห้องสินค้าผู้โดยสาร ฯลฯ ระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศเป็นหลัก เช่น ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ท่าเรือเชียงแสน ท่าเรือระนอง เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ท่าเรือภายในประเทศ หมายถึงท่าเรือที่มีการขนถ่ายสินค้าทั่วไป สินค้าประมง ผู้โดยสาร หรือท่าเรืออเนกประสงค์ ระหว่างท่าเรือต่างๆ ภายในประเทศ เช่น ท่าเรือโดยสารในแม่น้ำเจ้าพระยา ท่าเรือเกาะลอยและเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ท่าเรือเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าเรือนครพนม จังหวัดนครพนม ฯลฯ

หลักเกณฑ์การพิจารณา

1. การพิจารณาผู้บริหารจัดการท่าเทียบเรือ สำหรับท่าเรือภายในประเทศ จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้

- มาตรา 16 (3) การจัดให้มีและควบคุม ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล

- มาตรา 17 (13) การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ เป็นอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนจังหวัด

2. การพิจารนามอนหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เป็นผู้บริหารจัดการ จะเป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่างกรมชนราษฎร์ จังหวัด และ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ประเภทการบริหารจัดการ

การพิจารณาผู้บริหารจัดการท่าเทียบเรือ สำหรับเฉพาะท่าเรือภายในประเทศ จะสอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 การบริหารจัดการท่าเรือภายในประเทศที่ทางกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ได้ก่อสร้างน้ำหนึ่น เป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่างกรมชนราษฎร์ และ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี สอดคล้องกับศักยภาพและกิจกรรมของท่าเรือนั้นๆ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ท่าเรือที่ให้บริการเป็น ท่าเรือสาธารณะ หมายถึงท่าเทียบเรือที่ให้บริการโดยไม่เรียกเก็บค่าใช้บริการผ่านท่า แต่ไม่รวมการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติของท้องถิ่น อันได้แก่ ค่าสาธารณูปโภค ต่าง ๆ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าวัสดุความสะอาด ค่าวัสดุความปลอดภัย ที่ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บได้ตามอำนาจที่มีอยู่

ท่าเรือที่จัดเป็นท่าเรือสาธารณะเช่น ท่าเรือโดยสารในแม่น้ำเจ้าพระยา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ท่าเรือด่วนเรือฟerry แม่น้ำเจ้าพระยา ท่าเรือข้ามฟาก ท่าเรือหางยาว) หรือ ท่าเรือสาธารณะที่ได้ก่อสร้างในต่างจังหวัดเช่น ท่าเรือเกาะลอยและเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ท่าเรือเจ้าใหม่ จังหวัดตรัง ท่าเรือเกาะปู จังหวัดกระบี่ ท่าเรือศรีบ่อญา จังหวัดกระบี่ ท่าเรือเกาะช้าง จังหวัดกระบี่

ภาพที่ 82 ท่าเรือเกาะช้าง จังหวัดกระนี่
ในความคุ้มครองขององค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะช้าง

2. ท่าเรือที่ให้บริการเป็น ท่าเรือเชิงพาณิชย์ หมายถึงท่าเทียบเรือที่ให้บริการโดยมีการเรียกเก็บอัตราค่าภาระและค่าตอบแทนการใช้ประโยชน์ท่าเรือได้ เช่น ท่าเรือเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าเรือโดยสารแหลมทอง จังหวัดตราด ท่าเรือนครพนม จังหวัดนครพนม ท่าเรือโดยสาร-ท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด จังหวัดกระนี่ ท่าเรือต้มมะลัง จังหวัดสตูล

ภาพที่ 83 ท่าเรือโดยสาร-ท่องเที่ยวปากคลองจิหลาด จังหวัดกระนี่
บริหารจัดการโดยองค์กรบริหารส่วนจังหวัดกระนี่

เงื่อนไขในการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการก่อสร้างโดยที่ท่าเรือเป็นโครงสร้างสาธารณูปโภคขึ้นพื้นฐานที่รัฐพึงจัดให้กับประชาชนแล้ว การใช้ท่าเรือต้องไม่เป็นการผูกขาดสำหรับผู้หนึ่งผู้ใด โดยมีเงื่อนไขสรุปได้ว่า

ท่าเรือสาธารณะ

- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแลการใช้ประโยชน์
- ต้องไม่มีการเรียกเก็บค่าบริการการใช้ท่าเรือ
- สำหรับ การจัดเก็บตามอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นสามารถกระทำได้ ตามอำนาจหน้าที่

ท่าเรือเชิงพาณิชย์

- ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจัดการ เพื่อประโยชน์ในการดูแลรักษา ความสะอาดและความเรียบเรียกตามอำนาจหน้าที่
- การจัดเก็บประโยชน์เพื่อนำรายได้มาบริหารห้องถิ่นให้เกิดความเจริญตาม วัตถุประสงค์ของการจัดสร้างท่าเรือ
- การใช้ท่าเทียบเรือต้องไม่เป็นการอนุญาตให้เอกชนรายได้รายหนึ่งเข้าใช้ เป็นการผูกขาด
- พื้นที่บริเวณนอกจากท่าเรือที่ใช้เพื่อประโยชน์ต่อเนื่องกับท่าเรือ เช่น ลานจอดรถ อาคารประกอบ การจัดให้เช่าจะดำเนินการตามระเบียบกระทรวงการคลัง
- เรือของทางราชการสามารถเข้าจอดเทียบท่าได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

การจัดเก็บรายได้จากการบริหารท่าเรือ

โดยที่ท่าเรือเชิงพาณิชย์ผู้บริหารจัดการสามารถเรียกเก็บอัตราค่าสาธารณูปโภคและค่าตอบแทน การใช้ท่าเรือได้ กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเข้าใช้ประโยชน์ที่ราชบัสดุจากการเป็น ผู้บริหารจัดการเป็น 2 กรณี

กรณีที่ 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการเอง

- เรียกเก็บค่าเช่า 50 % ของรายได้จากการบริหารจัดการก่อนหักค่าใช้จ่ายเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน
- ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่า

กรณีที่ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปเปิดประมูลให้ผู้บริหารจัดการแทน

- เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการจัดให้เช่า และ ค่าเช่า 50 % จากค่าเช่าที่ทางราชการกำหนดให้เรียกเก็บจากเอกชนผู้ประมูลได้ เข้าเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อตกลงในการเข้าเป็นผู้บริหารจัดการ

ภายหลังจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการพิจารณาเข้าเป็นผู้บริหารจัดการท่าเรือ ต่างๆ แล้ว จะได้มีการลงนามในข้อตกลงระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับกรมธนารักษ์ ซึ่งมีเงื่อนไขเกี่ยวกับข้อตกลงต่างๆ โดยสรุปดังนี้

เงื่อนไขการอนุญาตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลการใช้ประโยชน์ท่าเรือสาธารณะ

1. ต้องไม่เรียกเก็บค่าจอดเรือและหรือค่าผู้โดยสารผ่านท่าเรือจากผู้ใช้บริการท่าเรือและต้องไม่ดำเนินการจัดหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ของท่าเรือ
2. ต้องรับภาระค่าใช้จ่าย ค่าสาธารณูปโภคที่เกิดขึ้นจากการดูแลบริหารท่าเรือทั้งหมด
3. ต้องใช้ท่าเรือซึ่งรวมทั้งส่วนประกอบของท่าเรือตามประเภทนิยมปกติ และต้องระมัดระวังในการใช้ทรัพย์สินดังกล่าวเสมอ กับที่วิญญาณจะพึงใช้ทรัพย์สินของตน
4. ต้องดูแลบำรุงรักษาและซ่อมแซมท่าเรือ รวมทั้งส่วนประกอบของท่าเรือให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยสมบูรณ์ มั่นคงแข็งแรง โดยสมำ่เสมอเพื่อให้ท่าเรือสามารถใช้งานได้เป็นปกติ และมีความปลอดภัยต่อผู้ใช้บริการ และต้องรักษาความสะอาดเรียบร้อยปราศจากลิ่งสกปรกรุกรังในบริเวณท่าเรือ

5. ในการปฏิท่าเรือและส่วนควบของท่าเรือชารุดเลี้ยงหายเนื่องจากการเสื่อมสภาพตามอายุการใช้งานให้ผู้ดูแลบริหารท่าเรือแจ้งขอทำความตกลงกับกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เพื่อทำการบูรณะซ่อมแซม

6. ผ้าจะดัดแปลง ต่อเติม รื้อถอนท่าเรือ หรือทำการปลูกสร้างลิ่ง ได ๆ ลงในที่ดินบริเวณท่าเรือจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมชนารักษ์เป็นหนังสือก่อนจึงจะทำได โดยการดำเนินการจะต้องประสานและตรวจสอบ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบท่องส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย และให้ถือว่าบรรดาสิ่งปลูกสร้างที่ทำลงไปในที่ดินบริเวณท่าเรือก็ต้องรักษาดัดแปลงต่อเติมในท่าเรือก็ต้องถือเป็นที่ราชพัสดุ ทั้งนี้ในการดัดแปลงต่อเติมจะต้องไม่ก่อให้เกิดการกีดขวางสำหรับกิจกรรมนาคมทางน้ำ และจะต้องแจ้งให้กรรมชนารักษ์ทราบตามแบบที่กรรมชนารักษ์กำหนดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ดำเนินการแล้วเสร็จเพื่อจะได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุต่อไป

7. กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี และหัวอรมณารักษ์ จะเข้าตรวจสอบทรัพย์สินที่อนุญาตให้ดูแลบริหารเป็นครั้งคราวในเวลาและระยะเวลาอันควร

8. เมื่อเลิกใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าวจะต้องส่งคืนกรรมชนารักษ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่เลิกใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุนั้น

9. หากมิได้ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าวหรือใช้ประโยชน์ไม่ครบถ้วนตามที่ได้รับอนุญาตภายในกำหนด 3 ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ใช้หัวอรมณอบรองที่ราชพัสดุ จะถือว่าสละสิทธิ์ การใช้ที่ราชพัสดุที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ นับแต่วันที่ครบกำหนด โดยกรรมชนารักษ์จะนำที่ราชพัสดุดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ของทางราชการในกรณีอื่นต่อไป

10. หากมีการใช้ที่ราชพัสดุดังกล่าวผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตหรือเข้าครอบครองใช้ประโยชน์โดยมิได้รับอนุญาตจากกรรมชนารักษ์ก่อน จะต้องส่งคืนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ส่งคืนที่ราชพัสดุนั้นจากการชนารักษ์

11. นอกจากเงื่อนไขในข้อ 1 ถึงข้อ 10 ดังกล่าวข้างต้น จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับที่ราชพัสดุและกฎหมายของกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีโดยเคร่งครัด ทุกประการ

เงื่อนไขการอนุญาตให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลการใช้ประโยชน์ท่าเรือเชิงพาณิชย์

1. ชำระค่าเช่าให้แก่ทางราชการในอัตราเรือละ 50 (ห้าสิบ) ของผลประโยชน์ที่จัดเก็บได้จากการบริหารจัดการท่าเรือทั้งหมดก่อนหักค่าใช้จ่าย ภายในวันที่ 5 ของทุกเดือน พร้อมกับยื่นบัญชีแสดงรายรับของเดือนนั้นด้วย และจะจัดส่งบัญชีรายรับในการบริหารจัดการท่าเรือในแต่ละปีงบประมาณให้กรรมชนารักษ์เพื่อตรวจสอบอย่างช้าไม่เกินเดือนธันวาคมของทุกปี ตลอดอายุสัญญาเช่า

2. ในการบริหารจัดการท่าเรือจะไม่ดำเนินการในลักษณะจดให้เอกสารรายได้ได้รับสิทธิ์ผูกขาดในการใช้ท่าเรือเพียงรายเดียว และจะไม่นำท่าเรือทั้งหมดไปให้ผู้อื่นเข้าช่วงหรือบริหารจัดการโดยเด็ดขาด

ในการนี้ที่ประสงค์จะนำที่ราชพัสดุที่ใช้ประโยชน์เกี่ยวกับกิจการท่าเรือ เช่น ลานจอดรถยกน้ำหนัก หรืออาคารประกอบไปให้ผู้อื่นเข้าช่วงหรือบริหารจัดการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกรมธนารักษ์ก่อน จึงจะดำเนินการได้ ถ้าฝ่ายนั้นกรมธนารักษ์มีสิทธิ์ขอกลับก็สัญญาเช่าได้ทันที

3. ยินยอมให้เรือของทางราชการเข้าใช้ท่าเรือได้ตลอดเวลา โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

4. ต้องใช้ท่าเรือตามประเพณีนิยมปกติ และระมัดระวังเสมอเดียวิญญาณพึงสงวนทรัพย์สินของตนเอง และจะไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ท่าเรือเพื่อการใด ๆ อันเป็นที่น่ารังเกียจ หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนหรือในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท่าเรือและจะไม่กระทำการใด ๆ ในลักษณะที่ก่อให้เกิดการกีดขวางการคมนาคมทางน้ำโดยเด็ดขาด

5. จัดให้มีการคูแลบำรุงรักษาท่าเรือให้มีสภาพมั่นคงแข็งแรงและใช้การได้ตลอดอายุสัญญาเช่า และเป็นผู้รับผิดชอบซ่อมแซมน้ำรุ่งรักษา ทั้งการซ่อมแซมเล็กน้อยและการซ่อมแซมใหญ่เพื่อรักษาท่าเรือตลอดจนเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้คงอยู่ในสภาพเรียบร้อย มั่นคงปลอดภัย และสามารถใช้งานได้เป็นปกติตลอดอายุสัญญาเช่า โดยผู้เช่าต้องเป็นผู้ออกแบบค่าใช้จ่ายในการคูแลบำรุงรักษาและซ่อมแซมเองทั้งสิ้น

6. ยินยอมให้กรมธนารักษ์ และหรือกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี เข้าตรวจสอบท่าเรือในเวลาและระยะเวลาอันสมควร และหากตรวจพบความเสียหายหรือความชำรุดบกพร่องผู้เช่าต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพดีดังเดิมภายในระยะเวลาที่กรมธนารักษ์กำหนด ทั้งนี้ การซ่อมแซม เช่นว่านั้นไม่คำนึงว่าจะเป็นการซ่อมแซมเล็กน้อยหรือซ่อมแซมใหญ่ และจะต้องเป็นผู้ออกแบบค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเองทั้งสิ้น

ในการนี้ที่ไม่ได้ดำเนินการซ่อมแซมภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่กรมธนารักษ์กำหนดให้กรมธนารักษ์และหรือบุคคลที่กรมธนารักษ์กำหนดเข้าดำเนินการซ่อมแซมได้ทันทีโดยจะเป็นผู้ออกแบบค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมดังกล่าวเองทั้งสิ้น

7. จัดให้มีการควบคุมดูแลการใช้ท่าเรือและรักษาความสะอาดเรียบร้อยปราศจากสิ่งสกปรก รกรุงรังตลอดเวลาโดยสัญญาเช่า โดยมุ่งเน้นถึงความปลอดภัยและประโยชน์ของผู้ใช้ท่าเรือเป็นหลัก

8. ต้องรับผิดชอบต่ออุปทัวเตือนหรือภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคลภายนอกเพื่อการบริหารจัดการท่าเรือ และรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือ

อุปกรณ์ต่าง ๆ หรือทรัพย์สินของกรมธนารักษ์หรือกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่มีอยู่ในบริเวณท่าเรือ

9. ต้องนำท่าเรือพร้อมอาคารและเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ไปประกันวินาศภัยทุกชนิดไว้กับบัญทประกันภัยที่กรมธนารักษ์เห็นชอบ โดยยินยอมชำระเบี้ยประกันภัยในนามกระทรวงการคลังเป็นผู้เอาประกันและผู้รับประโยชน์มีวงเงินเอาประกันไม่ต่ำกว่ามูลค่าของท่าเรือและเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดอายุสัญญาเช่า ทั้งนี้ โดยจะดำเนินการประกันวินาศภัยให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ทำสัญญาเช่า เป็นต้นไป

10. บรรดาทรัพย์สินใด ๆ ที่นำมาใช้ในการบำรุงรักษา ซ่อมแซม หรือต่อเติมดัดแปลงให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของกระทรวงการคลังทั้งสิ้น

ກາຄພນວກ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ประพุทธศักราช 2456

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

“เจ้าท่า” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี หรือผู้ซึ่งอธิบดี กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมอบหมาย

ฯลฯ

(สำเนา)

คำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 442/2547

เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (กรรมเจ้าท่าเดิม) ได้มีคำสั่งกรรมเจ้าท่าที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2545 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ 319/2457 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยดิจิตรัมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี จึงให้ยกเลิกคำสั่งกรรมเจ้าท่าที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 และคำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ 319/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547 และให้ใช้คำสั่งดังต่อไปนี้แทน

อธิบดีกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาและอนุมัติให้ปูลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำน้ำ ตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เนพาะสิ่งปูลูกสร้าง 4 รายการ ดังนี้

- 1.1 โรงสูบน้ำ
- 1.2 การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า
- 1.3 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ
- 1.4 เก็บกันน้ำชา

2. การอนุญาตให้บุคลอก ดูแลรักษาร่องน้ำทางเรือเดิน และงานติดตั้งบำรุงรักษาเครื่องหมายการเดินเรือ รวมถึงการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ดังนี้

2.1 ร่องน้ำภายในประเทศที่เป็นบึง ลำคลอง แม่น้ำ ขนาดเล็กที่มีพื้นที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เพียงแห่งเดียว

2.2 ร่องน้ำชายฝั่งทะเลขนาดเล็ก

3. การบริหาร ดูแลรักษาสถานีบนส่งทางน้ำ (ท่าเทียบเรือสาธารณะ) และดำเนินการในส่วนเกี่ยวกับข้อบัญญัติตามมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 50) พ.ศ. 2515 และวรรค 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

4. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ เพื่อเป็นเงินได้แผ่นดินต่อไป

4.1 ค่าธรรมเนียมการตรวจลิ่งล่วงลำลำน้ำ ตามข้อ 2 (14) แห่งกฎหมาย ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ออกราษฎร์ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

4.2 ค่าใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงลำลำน้ำ และค่าใบอนุญาตให้บุคลอกร่องน้ำ ตามข้อ 2 (6) และข้อ 2 (8) – (10) ตามลำดับ แห่งกฎหมายฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) ออกราษฎร์ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 16) พุทธศักราช 2481

4.3 ค่าธรรมเนียมการตรวจและสำรวจการบุคลอกแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสำหรับการบุคลอกหน้าท่าเทียบเรือ แห่งกฎหมายฉบับที่ 69 (พ.ศ. 2542) ออกราษฎร์ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

5. หลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามอำนาจ “เจ้าท่า” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามคำสั่งนี้ให้เป็นไปตาม “กฎมีการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงลำลำน้ำและการบุคลอกร่องน้ำขนาดเล็ก”

6. คำสั่งนี้ไม่มีผลกระทำหรือมีผลเป็นการยกเลิกการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะ “เจ้าท่า” ที่ได้กระทำไปแล้ว ตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 319/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) วันชัย สารทุมหัต

(นายวันชัย สารทุมหัต)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกุล สงค์ปรีดา)

เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๖

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ภาคที่ ๖/พิมพ์/ท่าน

(สำเนา)

คำสั่งกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชนาวี
ที่ 185/2548

เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้กับกรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นการรองรับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 อธิบดีกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชนาวี ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 จึงมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้ำลำนำ ตามมาตรา 117 ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

- 1.1 ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส
- 1.2 ปี๊ปเทียบเรือและสะพานปรับระดับ
- 1.3 สะพานข้ามคลอง
- 1.4 คานเรือ

2. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจสิ่งล่วงถ้ำลำนำ ตามข้อ 2 (14) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้ำลำนำ ตามข้อ 2 (6) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) เพื่อเป็นเงินได้แผ่นดินต่อไป

3. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งนี้ ก咽ได้ การกำกับดูแลของกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชนาวีแล้ว ให้สำเนาหนังสืออนุญาตและรายงานการพิจารณาให้กรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชนาวีทราบทุกครั้งด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 25 เมษายน 2548

สั่ง ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2548

(ลงชื่อ) ถวัลย์รัฐ อ่อนศิริ

(นายถวัลย์รัฐ อ่อนศิริ)

อธิบดีกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชนาวี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกุล สงค์ปรีดา)

เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๖

สาวกุล/พิมพ์/ท่าน

(สำเนา)
คำสั่งกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
ที่ 186/2548
เรื่อง แนวทางการพิจารณาสิ่งล่วงลำนำม้ำ

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อ 1 ของคำสั่งกรรมการชนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ 185/2548 ลงวันที่ 25 เมษายน 2548 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้ห้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างลิ่งล่วงลำแม่น้ำตามมาตรา 117 ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งได้มีการบูรณาการสิ่งล่วงลำแม่น้ำ 4 ประเภทไว้ดังนี้

1. ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส

วัตถุประสงค์การใช้ สำหรับเป็นท่าเทียบ ผู้ จอดเรือขนาดไม่เกิน 20 ตันกรอส เพื่อรับส่งคนและ/หรือสิ่งของ โดยให้ระบุวัตถุประสงค์การใช้เป็นท่าเรือสาธารณะหรือใช้บนสินค้าหรือผู้โดยสาร หรือมีวัตถุประสงค์อื่น (เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าตอบแทนตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 64)

1.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงลำแม่น้ำ

1.1.1 การออกแบบท่าเทียบเรือให้ส่วนที่ยื่นออกจากขอบลิ่ง/ฝั่ง น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาบุคลอกที่ดื่นออกตามสมควรและความเป็นไปได เพื่อมิให้ท่าเทียบเรือยื่นออกมากเกินความจำเป็น และมีความลึกของน้ำหน้าท่าขณะน้ำลงต่ำสุดเพียงพอให้เรือเข้าเทียบท่าโดยปลอดภัย

1.1.2 ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุดลึกกว่า อัตรากินน้ำลึกสูงสุดของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ใน 5 ของความกว้างของแม่น้ำ/ลำคลอง โดยคำนึงถึงร่องน้ำทางเดินเรือและพื้นที่จอดเรือและพื้นที่กั้นสำหรับ

1.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง เป็นแนวตรงยื่นจากฝั่ง โดย

- ขอบท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวท่าเทียบเรือข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบแก่การนำเรือเข้า-ออกเทียบท่าข้างเคียงกันนั้น
- ต้องไม่ยื่นเอียงออกครุกหลังหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น หรือหน้าท่าของผู้อื่น

- เรื่องที่เกี่ยวกับต้องไม่รุกล้ำหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าของผู้อื่น

1.1.4 ให้พิจารณาขนาดความยาวของท่าเทียบเรือให้เหมาะสมกับเรือขนาดไม่เกิน

20 ตันกรอส จำนวน 1 ถุง ที่ใช้สำหรับเทียบหารับส่งคนและ/หรือสิ่งของ

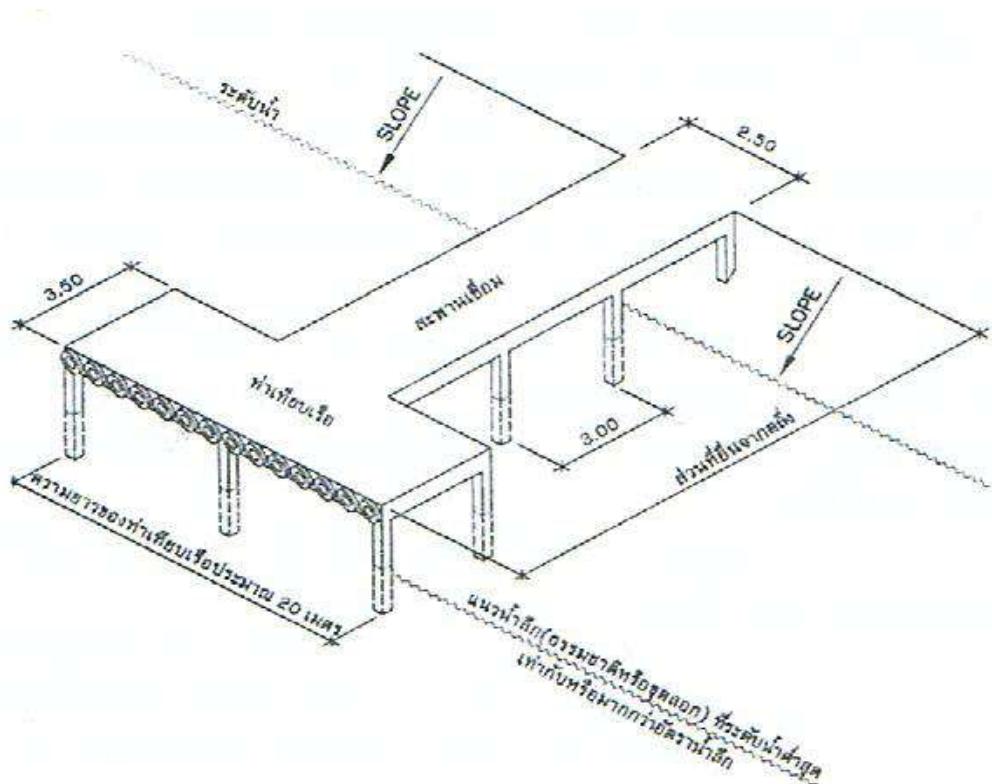
1.1.5 ขนาดท่าเทียบเรือให้มีความกว้างไม่เกิน 3.50 เมตร และสะพานเชื่อมระหว่างฝั่งกับท่าเทียบเรือให้มีความกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร โดยไม่ใช้พื้นที่ท่าเทียบเรือสำหรับกองเก็บลังของหรือจอดยานพาหนะหรือทำกิจกรรมอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของท่าเทียบเรือ เพื่อป้องกันมิให้ใช้ที่สาธารณะเกินความจำเป็น

1.1.6 กรณีท่าเรืออยู่ในเขต โครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ที่กำหนดแนวร่องน้ำ หรือมีแผนการบุคลอกไว้ชัดเจน ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากขอบร่องน้ำลึกไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่า

1.1.7 กรณีที่เรือยังไม่ได้กำหนดแนวร่องน้ำ ให้ขึ้นคือขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลัก

1.1.8 ท่าเที่ยวน้ำในทะเลที่ผ่านชายหาดต้องไม่ปิดกั้นการที่ประชาชนจะใช้สอย

หรือเดินผ่านชายหาด

1.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงลำดับแม่น้ำ

1.2.1 ท่าเที่ยบเรือต้องมีโครงสร้างแข็งแรง ความแข็งแรงพื้นท่าเที่ยบเรือสามารถรับน้ำหนักได้เท่าไหร่ ท่าเที่ยบจะต้องแข็งแรงพอในการรับแรงกระแทกของเรือที่เข้าเที่ยบโดยปกติ ท่าเที่ยบเรือต้องมีพุกผู้กรี และอุปกรณ์กันเรือกระแทบท่าที่เหมาะสม

1.2.2 ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง มีช่องโถร่องระหว่างเสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร

1.2.3 บริเวณที่จะก่อสร้างท่าเที่ยบเรือเมื่อเรือเที่ยบท่าแล้วต้องไม่บังทัศนวิสัยในการเดินเรือ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่เรือที่แล่นผ่านไปมา

1.2.4 พื้นท่าเที่ยบเรือในแม่น้ำ ลักษณะ บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประจำอยู่นั่นก็ต้องไม่มีลักษณะเป็นแผ่นคอนกรีตปิดทึบตลอด ให้มีช่องว่างเพื่อให้แสงแดดส่องผ่านถึงพื้นน้ำได้ และไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใดบนพื้นท่าเที่ยบเรือ นอกจากสิ่งก่อสร้างที่จำเป็นอันเป็นส่วนประกอบของท่าเรือน้ำ

1.2.5 มีมาตรการและอุปกรณ์ประจำท่าในด้านการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในการนำเรือเข้า-ออกท่าเที่ยบเรือ

1.2.6 ท่าเที่ยบเรือต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่นการพิจารณาจาก

- ชนิดของสินค้าที่ขนถ่าย

- วิธีการขนถ่าย

- การป้องกันมิให้สินค้า ร้าวไหล หลุดล่อนลงสู่แหล่งน้ำ

- มาตรการควบคุมป้องกันแก๊ส เมื่อเกิดการร้าวไหล หลุดล่อนลงสู่แหล่งน้ำ

- การเกิดฝุ่นฟุ่งกระจาย หรือเสียงรบกวนขณะขนถ่ายสินค้า

- ผู้รับผิดชอบควบคุมในการขนถ่ายสินค้า

- การทำความสะอาดหน้าท่าเที่ยบเรือ

1.2.7 ให้กำหนดเงื่อนไขด้านการป้องกันมลพิษทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ

2. ปี๊บเที่ยบเรือและสะพานปรับระดับ

วัตถุประสงค์การใช้เป็นที่เที่ยบเรือสำหรับคนขึ้น-ลงเรือในแม่น้ำ ลักษณะ บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และทะเลในน่าน้ำไทย

2.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงลำดับแม่น้ำ

2.1.1 การออกแบบปี๊บเที่ยบเรือให้มีความยาวยืนออกจากฝั่งให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาบุคลอกที่ตื้นออกตามสมควรและความเป็นไปได้ เพื่อมิให้ปี๊บเที่ยบเรือยื่นออกมาก

2.1.2 ปลายสุดของ ปี๊ปเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึก เมื่อน้ำลงต่ำสุด ลึกกว่าอัตรา กินน้ำลึกเต็มที่ของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศแต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 1 ใน 5 ของความกว้างของทางน้ำ โดยคำนึงถึงร่องนำทางเดินเรือและพื้นที่จอดเรือและพื้นที่ กั้นลำเรือ

2.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่คิดที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง เป็นแนวตรงยืนจากฝั่ง ขอบ ปี๊ปเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่คิดข้างเคียง ไม่น้อยกว่า 1 เมตร และ ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำข้างเคียงที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความ ไม่สงบแก่การนำเรือเข้า-ออก ในบริเวณข้างเคียงกันนั้น ต้องไม่ยื่นเอ岀อย่างอกรุกล้ำหน้าแนวเขตที่คิด หรือหน้าอาคารผู้อื่น เรือที่เทียบท่าต้องไม่ล้ำไปกว่าหน้าแนวเขตที่คิดหรือหน้าอาคารหรือหน้าท่าของผู้อื่น

2.1.4 ให้พิจารณาขนาดของ ปี๊ปเทียบเรือ ให้เหมาะสม สำหรับใช้ประโยชน์ในการ เทียบเรือบนส่วนคนโดยสาร โดยไม่ใช้พื้นที่ ปี๊ปเทียบเรือสำหรับกองเก็บสินค้า หรือทำกิจกรรมอื่นที่ไม่ เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของ ปี๊ปเทียบเรือ เพื่อป้องกันมิให้ใช้ที่สาธารณะเกินความจำเป็น

2.1.5 กรณี ปี๊ปเทียบเรืออยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำ ที่กำหนดแนว ร่องนำ หรือมีแผนการบุคลอกไว้ชัดเจน กำหนดให้ปลายสุดของ ปี๊ปเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากอบร่อง น้ำลึกไม่น้อยกว่า 2 เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่า

2.1.6 กรณียังไม่ได้กำหนดแนวร่องนำ ให้ยึดถือขอบร่องนำธรรมชาติเป็นหลัก

2.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงล้ำแม่น้ำ

2.2.1 สะพานปรับระดับต้องมีความแข็งแรง ทนทานและมีความปลอดภัย มีขนาดที่ เหมาะสมกับ ปี๊ปเทียบเรือ มีรากันตกที่แข็งแรงทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1 : 2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด

2.2.2 ปี๊ปเทียบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทานเพียงพอในการรับแรง กระแทกของเรือที่เข้าเทียบ โดยปกติรวมถึงคลื่นที่เกิดจากเรือ และมีความปลอดภัย มีความสมดุลตั้งทรง และการทรงตัวที่ดี มีกำลังดูดซับแรงกระแทกที่สูง สามารถรับน้ำหนักบรรทุกสูงสุดแล้วพื้นของ ปี๊ปเทียบเรือต้องอยู่สูง จากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 เซนติเมตร (เส้นแนวน้ำบรรทุก) และมีรากันตกที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้าน ที่เรือเทียบและส่วนที่ต่อ กับสะพานปรับระดับพื้น ปี๊ปเทียบเรือต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น และ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

2.2.3 ปี๊ปเทียบเรือต้องมีเสาปักและอุปกรณ์ยึด ปี๊ปกับเสาที่แข็งแรงเพื่อมิให้ ตัวปี๊ปเลื่อนไปมา โดยคำนึงถึงระยะแน่น้ำและน้ำหนักของเรือที่ผูกจอด

2.2.4 ภายในตัว ปี๊ปเทียบเรือต้องแบ่งกันพนังผนังกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย 3 ห้อง เนื่องจากความเยา และมีช่องเปิด (Man Hole) สำหรับตรวจสอบการรั่วซึม ทุกห้อง พร้อมทั้งตัว ปี๊ป ต้องแสดงเส้นแนวน้ำบรรทุก (Load Line) รอบตัว ปี๊ป

2.2.5 ตัวไป๋เพียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร 1.20 คนต่อพื้นที่บนไป๋เพียบเรือไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุก มีข้อความว่า “รับน้ำหนักสูงสุด.....คน”

2.2.6 ตัวไป๋ต้านที่ใช้เทียบเรือต้องติดตั้งอุปกรณ์กันเรือระหว่างกันไป๋เพียบเรือ มีพุกผูกเรือที่แข็งแรงสำหรับผูกเรือหัว-ท้าย

2.2.7 บนไป๋เพียบเรือต้องมีพวงชี้พิชิตไว้ในแต่ละมุมของไป๋เพียบเรือ

2.2.8 กรณีเป็นไป๋เพียบเรือสาธารณะ ควรจัดให้มีทางเข้าหรือลงไป๋เพียบเรือแยกออกจากกัน และให้มีเครื่องกันสำหรับคนโดยสารเมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป

2.2.9 การพิจารณาไป๋เพียบเรือ ต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรทางน้ำสภาพแวดล้อมทั้งปัจจุบัน และที่จะมีการพัฒนาในอนาคตด้วย

3. สะพานข้ามคลอง

วัตถุประสงค์การใช้เป็นทางเชื่อมระหว่างที่ดินหรือทางสาธารณะริมฝั่งคลอง

3.1 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงลำด้าแม่น้ำ

3.1.1 ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พื้นที่บริเวณใกล้เคียง

3.1.2 ความสูงของสะพานจากระดับน้ำขึ้นสูงสุด ถึงระดับใต้คาน หรือห้องสะพานแล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด ต้องเพียงพอให้เรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถใช้ร่องน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มของการขยายและปรับปรุงร่องน้ำทางเรือเดินในอนาคต สามารถเด่นผ่านกันได้โดยปลอดภัย กรณีคลองที่ไม่มีการเดินเรือ ให้ความสูงของช่องลอดสะพานจากระดับน้ำสูงสุด ไม่น้อยกว่า 1.0 เมตร

3.1.3 ความกว้างของช่องลอดสะพานต้องเพียงพอให้เรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดที่สามารถใช้ร่องน้ำที่เป็นอยู่ในสภาพปัจจุบัน ตลอดจนแนวโน้มของการขยายปรับปรุงร่องน้ำทางเรือเดินในอนาคต สามารถเด่นผ่านกันได้โดยปลอดภัย กรณีคลองที่ไม่มีการเดินเรือ เสาคอมม์ต้องอยู่ในแนวฝั่งหรือชิดฝั่งให้มากที่สุด

3.1.4 ต้องไม่เป็นเหตุให้เกิดกีดขวางการมองเห็นในการเดินเรือ หรือเป็นที่น่ากลัวอันตรายแก่เรือที่ผ่านไปมา

4. คานเรือ

วัตถุประสงค์การใช้งานสำหรับเป็นทางชักลากเรือเพื่อนำขึ้นมาเก็บหรือนำลงรักษาซ่อมแซมเรือ

4.1 ข้อพิจารณาด้านการใช้พื้นที่ล่วงถ้าจำแม่น้ำ

4.1.1 การออกแบบความเรือให้ส่วนที่ยื่นออกจากขอบคลังตั้ง/ฝั่งให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น โดยจะต้องพิจารณาบุคลอกพื้นที่ดินให้ได้ความถูกต้องสมควร เพื่อมิให้คนเรือยื่นออกมากเกินความจำเป็น และมีความลึกของน้ำหน้าท่าขณะนำลงต่ำสุดเพียงพอให้เรือขึ้นคานโดยปลอดภัย

4.1.2 แนวร่างรองรับเรือต้องยาวยื่นจากฝั่งเพียงพอที่จะชักลากเรือขนาดใหญ่ที่สุดที่คานเรือนั้นจะสามารถรับซ้อมทำได้ในเวลานำลงต่ำสุด

4.1.3 ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง เป็นแนวตรงยื่นจากฝั่ง โดย

- คานเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- ต้องไม่ยื่นล้ำกว่าแนวสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำข้างเคียงที่สร้างอยู่ก่อนแล้ว จนเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบแก่การนำเรือเข้า-ออก ในบริเวณข้างเคียง
- ต้องไม่ยื่นเอ岡อเรียงอกรุกถ้าหน้าแนวเขตที่ดินหรือหน้าอาคารผู้อื่น หรือหน้าท่าของผู้อื่น

4.2 ข้อพิจารณาด้านลักษณะหรือสภาพของสิ่งล่วงถ้าจำแม่น้ำ

4.2.1 ทำเลที่จะสร้างคานเรือสำหรับนำเรือขึ้น-ลงน้ำ ต้องเป็นตำแหน่งที่เรือผ่านไปมาสามารถมองเห็นการนำเรือขึ้นหรือลงจากคานเรือ ได้ในระยะที่พอเพียงแก่การหลบหลีกเพื่อมิให้มีเหตุอันตรายเกิดขึ้น

4.2.2 มีมาตรการและอุปกรณ์ในด้านการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกในการนำเรือขึ้น-ลงจากคานเรือ รวมถึงความปลอดภัยในการเดินเรือ

4.2.3 คานเรือต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพิจารณาจาก

- ประเภทกิจกรรมการใช้คานเรือ
- การป้องกันมิให้วัสดุ สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดหล่นลงสู่แหล่งน้ำ
- มาตรการควบคุมป้องกันแก๊งไช เมื่อเกิดการรั่วไหล หากหล่นของวัสดุ สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งอื่นใดลงสู่แหล่งน้ำ
- การเกิดผุนฟูঁกระจาด หรือเสียงรบกวนขณะประกอบกิจกรรมคานเรือ
- ผู้รับผิดชอบควบคุมในการดำเนินกิจกรรมคานเรือ
- การรักษาความสะอาดบริเวณคานเรือ

4.2.4 ให้กำหนดเงื่อนไขด้านการป้องกันมลพิษทั้งติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ

5. ให้รองอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ส่วนตรวจท่า สำนักความปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมทางน้ำ สำนักงานการขนส่งทางน้ำ และสำนักงานการขนส่งทางน้ำสาขา เป็นผู้รับผิดชอบ กำกับ ดูแล ติดตามการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2548

(ลงชื่อ) ถวัลย์รัฐ อ่อนศิระ

(นายถวัลย์รัฐ อ่อนศิระ)

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

สำเนาอยู่ต่อ

(นางสาวกุล สงค์บริรา)

เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ 6

สาวกุล/พิมพ์/ท่าน

(๑) ว่าด้วยการล่วงคำแม่น้ำ

“มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงคำแม่น้ำไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกฎกระทรวงดังกล่าวจะต้องระบุลักษณะของอาคารและการล่วงคำที่พึงอนุญาต ได้ ไว้ให้ชัดแจ้งพร้อมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จด้วย

เมื่อผู้ขออนุญาตยื่นคำขอถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและลักษณะที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามวรรคสองแล้ว เจ้าท่าต้องอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว”

๑๖๗

“มาตรา 120 ให้เจ้าท่ามีหน้าที่คุ้มครองและขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบและทะเลภัยในน่านน้ำไทย

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไขหรือทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลทะเลสาบและทะเลภัยในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวังโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถ้วงห้าหมื่นบาทและให้เจ้าท่าสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว”

“มาตรา 46 ทวิ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งห้ามใช้ และให้แก้ไขท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเที่ยบเรือ และแพ ในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะลุชายในน่านน้ำไทย ซึ่งมีสภาพไม่ปลอดภัยในการใช้ หรืออาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนหรือแก่การเดินเรือ โดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทราบเป็นหนังสือ ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ปิดคำสั่งไว้ ท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเที่ยบเรือ หรือแพน้ำ และให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับคำสั่นนี้แล้ว

เจ้าของหรือผู้ครอบครองซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าท่าตามความในวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำชี้ขาดของรัฐมนตรีเป็นที่สุด แต่ในระหว่างที่รัฐมนตรีขึ้นมาได้ชี้ขาด คำสั่งห้ามใช้นั้นมีผลบังคับได้ ในกรณีไม่มีอุทธรณ์คำสั่ง หรือมีอุทธรณ์แต่รัฐมนตรีสั่งให้ยกอุทธรณ์ และเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่งภายใต้กฎหมายใดๆ ก็ตาม ให้เจ้าท่ามีอำนาจจัดการแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งโดยคิดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้แก้ไขเสร็จเรียบร้อยตามคำสั่งแล้ว ให้เจ้าท่าเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ ในกรณีที่เจ้าท่าจัดการแก้ไขเอง จะรอการเพิกถอนคำสั่งห้ามใช้ไว้จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองจะชำระค่าใช้จ่ายให้เจ้าท่าก็ได้

“เจ้าของหรือผู้ครอบครองคนใดใช้เอง หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้ท่ารับส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเที่ยบเรือ หรือแพ ซึ่งเจ้าท่ามีคำสั่งห้ามใช้ และยังไม่ได้เพิกถอนคำสั่นนี้ต้องระวังโทษปรับตั้งแต่สามพันบาทถึงสามหมื่นบาท และปรับเป็นรายวัน วันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2490) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2490

ข้อ 2 ให้เข้าใช้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) การทำสัญญาว่าจ้างลูกเรือสำหรับเรือเดินทะเล	
(ก) ณ ที่ทำการ	คนละ 10 บาท
(ข) นอกที่ทำการ	คนละ 15 บาท
(2) การประทับตราธงรองเอกสาร	ฉบับละ 20 บาท
(3) การวัดตรวจสอบเรือเล็ก	
(ก) ณ ที่ทำการ	คนละ 20 บาท
(ข) นอกที่ทำการ	คนละ 50 บาท
(4) การแก้ไขใบอนุญาตสำหรับเรือเพื่อเปลี่ยนประเภท	
(ก) สำหรับเรือเดินทะเล	ครั้งละ 100 บาท
(ข) สำหรับเรืออื่น	ครั้งละ 50 บาท
(5) การแก้ไขใบอนุญาตสำหรับเรือเพื่อเปลี่ยนแปลงรายการอื่น	
(ก) สำหรับเรือเดินทะเล	ครั้งละ 50 บาท
(ข) สำหรับเรืออื่น	ครั้งละ 20 บาท
(6) การแก้ประกาศนียบัตร ใบอนุญาตอื่น ๆ หรือใบแทนเพื่อเปลี่ยนแปลงรายการ
(นอกจากการแก้ตัวบที่อยู่) แต่ละฉบับ	ครั้งละ 20 บาท
(7) การออกใบแทนประกาศนียบัตร	ฉบับละ 20 บาท
(8) การออกใบแทนประกาศนียบัตรสำหรับคนลือท้าย	ฉบับละ 20 บาท
(9) การเปลี่ยนผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ควบคุมเครื่องจักรเรือที่ไม่ได้จดทะเบียนเรือไทย	
(ก) ต่ำกว่า 10 ตันกรอส	ครั้งละ 5 บาท
(ข) ตั้งแต่ 10 ตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่เกิน 100 ตันกรอส	ครั้งละ 20 บาท
(ค) เกินกว่า 100 ตันกรอสขึ้นไป	ครั้งละ 100 บาท

- (10) การตรวจพิจารณาท่าเที่ยบเรือ สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า 20 ตันกรอส
(ก) ตรวจครั้งแรก ครั้งละ 200 บาท
(ข) ตรวจประจำปี ครั้งละ 100 บาท
(เลพาะท่าเที่ยบเรือสำหรับการขนส่งสาธารณะ)
(ค) ตรวจซ่อมแซม ต่อเดิม หรือรื้อถอน ครั้งละ 400 บาท
- (11) การตรวจพิจารณาท่าเที่ยบเรือ สำหรับเรือขนาดตั้งแต่ 20 ตันกรอส
แต่ไม่เกิน 500 ตันกรอส
(ก) ตรวจครั้งแรก ครั้งละ 1,000 บาท
(ข) ตรวจประจำปี ครั้งละ 300 บาท
(ค) ตรวจซ่อมแซม ต่อเดิม หรือรื้อถอน ครั้งละ 60 บาท
- (12) การตรวจพิจารณาท่าเที่ยบเรือ สำหรับเรือขนาดตั้งแต่ 500 ตันกรอส ขึ้นไป
(ก) ตรวจครั้งแรก ครั้งละ 2,000 บาท
(ข) ตรวจประจำปี ครั้งละ 500 บาท
(ค) ตรวจซ่อมแซม ต่อเดิม หรือรื้อถอน ครั้งละ 100 บาท
- (13) การตรวจพิจารณา หุ้น เครื่องผูกเรือ หรือที่ทอดสมอ
(ก) ตรวจครั้งแรก ครั้งละ 100 บาท
(ข) ตรวจประจำปี ครั้งละ 50 บาท
- (14) การตรวจสอบลิงล่วงลำนำ
(15) การตรวจสอบสารบบทะเบียน ครั้งละ 10 บาท
- (16) การวัดเรือและตรวจสอบสภาพเรือเล็กน้อยที่ทำการ ครั้งละ 50 บาท
- (17) การออกใบแทนใบอนุญาตให้เรือเดินประทุมทาง ครั้งละ 25 บาท
- (18) การแก้ใบอนุญาตสำหรับเรือ เพื่อเปลี่ยนเขตการเดินเรือ
(ก) สำหรับเรือเดินทะเล ครั้งละ 100 บาท
(ข) สำหรับเรืออื่น ครั้งละ 50 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2510

ผลโภ พ. ปุณณกันต์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 55 (พ.ศ.2534)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) กฎกระทรวงฉบับที่ 18 (พ.ศ.2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

(2) กฎกระทรวงฉบับที่ 22 (พ.ศ.2515) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

(3) กฎกระทรวงฉบับที่ 39 (พ.ศ.2523) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

ข้อ 2 ให้เจ้าท่าเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ในอนุญาตให้เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเลออกจากเขตท่าเรือได้ในน่านน้ำไทย ไปยังเมืองท่าต่างประเทศ ฉบับละ 100 บาท

(2) ในอนุญาตให้เรือที่มาจากต่างประเทศเข้าจอดหรือเทียบนอกที่จอดหรือท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย ฉบับละ 100 บาท

(3) ในอนุญาตให้วางทุนหรือเครื่องสำหรับผูกเรือ ฉบับละ 100 บาท

(4) ในอนุญาตให้ทอดสมอเป็นการประจำในน่านน้ำ ลำแม่น้ำ หรือแม่น้ำ หรือทำเดททอดสมอจอดเรือต่ำบลได ๆ ฉบับละ 100 บาท

(5) ในอนุญาตให้สร้างท่าเทียบเรือ ฉบับละ 100 บาท

(6) ในอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล่วงคล้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำทะเลสาบ หรือทะเลสาบในน่านน้ำไทย ฉบับละ 100 บาท

(7) ในอนุญาตให้ทิ้งหิน กรวด อับเนา โคลนดิน หรือของใดๆ ในร่องน้ำ ใกล้เคียงร่องน้ำที่สันดอนปากแม่น้ำ แม่น้ำ เขตท่าเรือ หรือทำเลทอเดสมอจอดเรือ ฉบับละ 100 บาท

(8) ในอนุญาตให้ขุดดินในลำน้ำในเขตท่าเรือ หรือทำเลทอเดสมอจอดเรือ ฉบับละ 100 บาท

- (9) ใบอนุญาตให้บุคคลออก แก่ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องนำทางเดินเรือ ฉบับละ 100 บาท
- (10) ใบอนุญาตให้บุคคลหน้าท่าเที่ยบเรือ ฉบับละ 100 บาท
- (11) ใบอนุญาตให้เรือเดินประจำทาง ฉบับละ 100 บาท
- (12) ใบอนุญาตให้ถ่ายสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ออกจากเรือระหว่างเวลาพำนัชที่ต้องออก ฉบับละ 100 บาท
- (13) ใบอนุญาตกำหนดที่จอดเรือบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ฉบับละ 100 บาท
- (14) ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายเรือบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ฉบับละ 100 บาท
- (15) ใบอนุญาตให้ขนถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมออกจากเรือระหว่างเวลาพำนัชที่ต้องออก ฉบับละ 100 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2534

นูกุล ประจวนหมาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายนี้ คือ เนื่องจากการเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือและอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตดังกล่าว ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ คือ กฎหมายที่ 18 (พ.ศ. 2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พุทธศักราช 2456 และกฎหมายที่ 39 (พ.ศ.2523) ยังไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมสมยิ่งขึ้น และสมควรนำอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ มาบัญญัติรวมไว้ในกฎหมายนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 69 (พ.ศ.2542)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวงฉบับที่ 35 (พ.ศ.2521) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

ข้อ 2 ให้กำหนดค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) การตรวจพิจารณาและสำรวจการขุดลอก แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำ

ทางเรือเดิน ครั้งละ 3,000 บาท

(2) การตรวจพิจารณาสำหรับการขุดลอกหน้าท่าเที่ยนเรือ ครั้งละ 1,000 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

ไชยา สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาและสำรวจการขุดลอกแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน และอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสำหรับการขุดลอกหน้าท่าเที่ยนเรือตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 35 (พ.ศ.2521) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎหมายธรรม ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช 2456**

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดล่วงคำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และได้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว และกำหนดลักษณะของอาคารและการล่วงคำที่พึงอนุญาตได้ รวมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จ

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา 117 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 บัญญัติให้การกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคาร หรือสิ่งอื่นใดล่วงคำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และได้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว และการกำหนดลักษณะของอาคารและการล่วงคำที่พึงอนุญาตได้ รวมทั้งระยะเวลาที่จะต้องพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จต้องกระทำโดยกฎหมายธรรม จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายธรรมนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช 2456

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 117 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ล่วงลำแม่น้ำ” หมายความว่า ล่วงลำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทย หรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

ข้อ 2 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด โดยระบุวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาต พร้อมด้วยหลักฐานและเอกสาร ดังต่อไปนี้

(1) ภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านและภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือภาพถ่ายบัตรแสดงฐานะอย่างอื่นที่ออกโดยส่วนราชการ

(2) หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินที่ติดต่อกันแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

(3) แบบแปลนและรายละเอียดของอาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้าง ล่วงลำแม่น้ำต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธาตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้รับรองเว้นแต่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงลำแม่น้ำนั้นจะมีขนาดเล็ก และโครงสร้างทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่นที่ไม่คงทนถาวร ไม่จำเป็นต้องมีผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธารอง

(4) แผนผังแสดงบริเวณที่ขออนุญาตและบริเวณใกล้เคียง

(5) หนังสือของจังหวัดที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ขออนุญาตปลูกสร้างล่วงลำแม่น้ำ ตั้งอยู่รับรองว่าไม่เป็นอุปสรรคต่อแผนพัฒนาจังหวัด ผังเมือง และการรักษาสภาพแวดล้อมของจังหวัด

(6) รายงานการวิเคราะห์ผลกระบวนการสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(7) หลักฐานหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการพิที่ผู้ยื่นคำขอเป็นนิติบุคคล ให้ยื่นคำขอพร้อมสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลที่ระบุชื่อผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล และหลักฐานเอกสารตามวรรคหนึ่ง (2) (3) (4) (5) (6) และ (7)

ในการพิที่ผู้ยื่นคำขอเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ยื่นคำขอพร้อมหลักฐานและเอกสารตาม (3) (4) (5) และ (6)

ข้อ 3 ผู้ขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำแม่น้ำต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือเป็นผู้มีสิทธิครอบครอง หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาที่ดินที่ดินต่อกันแม่น้ำ ลักษณะบึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

ข้อ 4 ลักษณะของอาคารและการล่วงล้ำที่พึงอนุญาตได้ มีดังต่อไปนี้

(1) ท่าเทียบเรือ

ก. ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง มีช่องโถร่องระหว่างเสาไม่น้อยกว่า 3 เมตร

ข. พื้นท่าเทียบเรือในแม่น้ำ ลักษณะบึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันต้องไม่มีลักษณะเป็นแผ่นคอนกรีตปิดทับตลอด ให้มีช่องว่างเพื่อให้แสงแดดร่องผ่านถึงพื้นน้ำได้ แต่ไม่มีสิ่งก่อสร้างอื่นใดบนพื้นท่าเทียบเรือ นอกจากสิ่งก่อสร้างที่จำเป็นอันเป็นส่วนประกอบของท่าเทียบเรือนั้น

ค. ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เกินแนวน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด ลึกกว่าอัตรากินน้ำลึกเดิมที่ของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยคำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ใน 3 ของความกว้างของแม่น้ำ

ง. ต้องสร้างตามแนวเขตที่ดินที่ผู้ขออนุญาตมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองเป็นแนวตรงยื่นจากฝั่ง

จ. ท่าเทียบเรือที่ผ่านชายหาดต้องไม่ปิดกั้นการที่ประชาชนจะใช้สอยหรือเดินผ่านชายหาด

(2) สะพานปรับระดับและปีบเที่ยบเรือ

ก. สะพานปรับระดับต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับปีบเที่ยบเรือ มีร้าวลูกกรงที่แข็งแรง
ทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่น่ากว่า 1:2 เมื่อน้ำลงต่ำสุด

ข. ปีบเที่ยบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัย มีอัตราการ
ลอยตัวสูง โดยเมื่อรับน้ำหนักสูงสุดแล้วพื้นของปีบเที่ยบเรือต้องอยู่สูงจากระดับน้ำไม่น้อยกว่า
40 เซนติเมตร และมีร้าวลูกกรงที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเที่ยบและส่วนที่ต่อกับสะพาน
ปรับระดับ

(3) สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง

ก. ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ทำให้ทิศทางการไหลของน้ำเปลี่ยนแปลง

ข. ต้องมีความสูงและความกว้างของช่องลอดให้สะพานตามที่อธิบดีกรมเจ้าท่า
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(4) ท่อหรือสายเคเบิล

ก. การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดของทะเลหรือชายฝั่ง ต้องฝังท่อหรือสาย
เคเบิลให้พื้นดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร โดยมิให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพื้นบนมาเหนือ
พื้นดิน

ข. การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันให้ปักเสาให้ชิด
แนวขอบฝั่งมากที่สุด เพื่อมิให้กีดขวางทางเดินเรือ

(5) เกื่อนกันน้ำชา

ก. ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่องน้ำ ต่ำสุด และบริเวณข้างเคียง

ข. ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวผ่องเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไป
ในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น

ค. ความลาดชันของเกื่อนกันน้ำชาไม่เกิน 1 : 3 โดยแนวสันเกื่อนด้านบนต้องอยู่
ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณล่างน้ำที่แคนหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ
เกื่อนต้องมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยืนออกมานา

(6) คานเรือ

แนวร่างรองรับเรือต้องยาวยื่นจากฝั่งเพียงพอที่จะชักลากเรือขนาดใหญ่ที่สุด
ที่คานเรือน้ำจะสามารถรับช่วงทำได้ในเวลาน้ำลงต่ำสุด

(7) โรงสูบน้ำ

ก. โรงที่ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ ต้องอยู่บนฝั่งหรืออยู่ใกล้ฝั่งมากที่สุด

ข. การต่อห่อสูบน้ำ เมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางนานกับแนวเสาของ
โรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินใต้น้ำ และปลายห่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลง
ต่ำสุด ไม่น้อยกว่า 1 เมตร

ข้อ 5 เจ้าท่าอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำที่ไม่มีลักษณะตามข้อกำหนดในข้อ 4 เป็นการเฉพาะรายได้ และเมื่อเจ้าท่าได้อนุญาตแล้ว ให้ประกาศลักษณะของอาคารหรือลักษณะของการล่วงลำแม่น้ำนั้นในราชกิจจานุเบกษาและให้ถือเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุญาตต่อไปได้

ข้อ 6 อาคารและการล่วงลำแม่น้ำนั้นออกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 4 และข้อ 5 จะอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่เป็นของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจและปลูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ 7 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำ มีดังต่อไปนี้

(1) ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ หรือทำให้ท่าน้ำเปลี่ยนแปลงไป หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(2) อาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องมีลักษณะของอาคารและการล่วงลำที่พึงอนุญาตได้ตามข้อ 4 และข้อ 5

(3) อาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีประกาศของกรมเจ้าท่าห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำ ประกาศดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(4) การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงลำแม่น้ำ ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร เนพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นได้ที่ล่วงลำแม่น้ำนั้น

(5) การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงลำแม่น้ำต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ข้อ 8 เมื่อเจ้าท่าได้รับคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำแล้ว ให้เจ้าท่าตรวจสอบว่าผู้ขออนุญาตยื่นหลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่ ก咽ในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต

ในกรณีที่เจ้าท่าเห็นว่าอาคารหรือสิ่งอื่นได้ล่วงลำแม่น้ำที่ขออนุญาตปลูกสร้างเป็นกรณีที่ไม่อาจอนุญาตได้ ให้เจ้าท่าแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาต

ในกรณีที่เจ้าท่าเห็นว่าผู้ขออนุญาตยื่นหลักฐานและเอกสารไม่ครบถ้วนหรือ ไม่ถูกต้อง และเป็นกรณีที่อาจอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตส่งหลักฐานและเอกสารให้ครบถ้วนหรือให้ถูกต้องภายในเวลาที่เจ้าท่ากำหนด

ให้เจ้าท่าตรวจพิจารณาและออกใบอนุญาตภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหลักฐานและเอกสารครบถ้วนและถูกต้องจากผู้ขออนุญาต

ข้อ 9 ให้เจ้าท่ากำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสมและจำเป็น เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือผลประโยชน์ของประชาชน

ข้อ 10 ผู้รับอนุญาตต้องเริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในสิบสองเดือน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตไม่เริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในเวลาดังกล่าว ให้ใบอนุญาตเป็นอันสิ้นผล

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่อาจเริ่มดำเนินการปลูกสร้างภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาเริ่มดำเนินการปลูกสร้าง ต่อเจ้าท่าตามแบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนดได้

เมื่อเจ้าท่าได้รับคำขอตามวรรคสองแล้ว ให้พิจารณาคำขอพร้อมเหตุผลในการขอขยายระยะเวลา เมื่อเท่านี้เป็นการสมควรให้เจ้าท่าอนุญาตให้ขยายระยะเวลาได้ครั้งละหนึ่งเดือนแต่ไม่เกินสองครั้ง

ข้อ 11 ผู้รับอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำ ผู้ใดประสงค์จะโอนสิทธิในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำ ให้ผู้นั้นหรือผู้รับโอนแจ้งให้เจ้าท่าทราบโดยยื่นหลักฐานการโอนสิทธิและหลักฐานและเอกสารตามข้อ 2 (1) และ (2) ต่อเจ้าท่าด้วย

เมื่อเจ้าท่าได้รับแจ้ง และตรวจสอบหลักฐานเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้ออกหนังสือรับทราบการโอนสิทธิดังกล่าว และเพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บค่าตอบแทนให้อีกผู้รับโอนสิทธิเป็นผู้รับอนุญาต

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับกรณีที่ผู้รับอนุญาตตายโดยอนุโภม

ข้อ 12 การยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำและการแจ้งการโอนสิทธิในการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำ ให้ยื่น ณ กรมเจ้าท่า หรือยื่นที่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค หรือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขา ซึ่งอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำที่ขอนุญาตปลูกสร้างตั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานเจ้าท่านนั้น ๆ ก็ได้

ข้อ 13 ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำดับแม่น้ำอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ถ้าได้เสียค่าปรับอย่างสูงตามกฎหมายและได้ยื่นคำขออนุญาตภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้เจ้าท่าพิจารณาอนุญาตได้โดยมิให้นำข้อ 6 และข้อ 7 (2) มาใช้บังคับ แต่ในกรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวมีลักษณะหรือสภาพเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ หรืออาจทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงไปหรือเกิดผลกระทบลั่น เจ้าท่าจะสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรื้อถอน ปรับปรุงหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นก่อนก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) พันเอก วินัย สมพงษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(สำเนา)

ประกาศกรมเจ้าท่า
ที่ 251/2541

เรื่อง ลักษณะของอาคารและการล่วงถ้ำแม่น้ำที่พึงอนุญาตได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่าน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 อธิบดีกรมเจ้าท่า ขอประกาศลักษณะของอาคารและการล่วงถ้ำแม่น้ำที่จะใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตดังต่อไปนี้

กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

ก. ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดกับกระชังต้องลอยสูงกว่าพื้นท้องน้ำ

ข. วัสดุที่ใช้พยุงกระชังต้องลอยพื้นน้ำ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา

ค. การปักเสาเข็มตัวกระชัง ต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร และห้ามผูกยึดกระชัง กับขอบฟาก

ง. ห้ามสร้างที่พักอาศัยหรือพื้นแผ่นที่บันกระชัง

จ. ต้องติดตั้งธงสีแดงและไฟสัญญาณเป็นระยะโดยรอบขอบเขตที่วางกระชัง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่

ประกาศ ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2541

(ลงชื่อ) จงอาชว์ โพธิสุนทร

(นายจงอาชว์ โพธิสุนทร)

อธิบดีกรมเจ้าท่า

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกุล สงค์ปรีดา)

เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๖

กุล/พิมพ์/ท่าน

ตัวอย่าง

- แบบที่ 1 คำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าลำนำ (กรณีเอกสาร)
- แบบที่ 2 คำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าลำนำ (กรณีเฉพาะส่วนราชการ)
- แบบที่ 3 ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงถ้าลำนำ
- แบบที่ 4 คำร้องขอทำการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

ตัวอย่างแบบที่ 1 คำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำสำน้ำ (กรณีเอกสารน)

แบบท. ๒๙

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
คำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำสำน้ำ

เจียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... นามสกุล.....

อายุ..... ปี สัญชาติ..... อายุบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ขอรับคำร้องขออนุญาต.....

โดยจะกระทำที่บริเวณริมฝั่ง.....

หน้าที่ดินของ..... โฉนดเลขที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ตามแผนผังสังเขปท้ายคำร้องนี้

ฉะนั้น ขอได้โปรดดำเนินการพิจารณาคำขอของข้าพเจ้า และข้าพเจ้ายินดีที่จะปฏิบัติตาม
ระเบียบของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ทุกประการ เมื่อไม่ขัดข้องประการใดแล้ว โปรดออก
ใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าด้วย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

สำหรับเจ้าพนักงานบันทึก

๑. เสนอ.....

ได้ตรวจสอบคำร้องและเอกสารต่าง ๆ แล้ว เห็นควรดำเนินการตามระเบียบได้ต่อไป

(ลงชื่อ).....

เจ้าพนักงานตรวจท่า

...../...../.....

๒. - สั่ง.....

ดำเนินการเรื่องค่าธรรมเนียมการตรวจ

- สั่ง.....

ตรวจและพิจารณาตามระเบียบแล้วรายงาน

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

...../...../.....

๓. รายละเอียด

๓.๑ - ใบสั่งเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจ เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

- ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการตรวจ เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

(ลงชื่อ).....

...../...../.....

๓.๒ - ใบสั่งเก็บเงินค่าใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

- ใบเสร็จรับเงินค่าใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

๓.๓ - ใบอนุญาต เลขที่.....

(ลงชื่อ).....

...../...../.....

แผนผังสังเขปแสดงสิ่งที่ขอนนูญาต

รายละเอียดจำเป็นที่ต้องแสดงไว้

๑. ความกว้างของหน้าที่ดินค้านติดกับขอบฟิต
๒. ขนาดของลิ่งที่ขอนนูญาตโดยประมาณ
๓. ระยะห่างจากขอบฟิตของสิ่งที่ขอนนูญาต
๔. สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้เคียง และระยะห่างโดยประมาณ

เอกสารที่ส่งมาด้วย

- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต
- สำเนาโฉนดที่ดิน
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้รับมอบอำนาจ
- หนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดิน
- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้ให้ความยินยอม
- หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- แบบพิมพ์เขียว
- อื่น ๆ

๑. _____

๒. _____

๓. _____

๔. _____

๕. _____

หนังสือให้ความยินยอม

ข้าพเจ้า..... นามสกุล

สัญชาติ..... ที่อยู่บ้านเลขที่ ซอย ถนน

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด

ขอรับรองว่าสิ่งล่วงถ่ายด้านนี้ที่ขอนุญาตปลูกสร้าง ซ่อมแซม หรืออัดแปลง ตามคำร้องข้างบนนี้ ตั้งอยู่ใน
เขตด้านน้ำหรือชายทะเล..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... หน้าที่ดินบนผังของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้ามีกรรมสิทธิ์ตาม โฉนดเลขที่.....

และผู้ขอนุญาตคือ..... ได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้าให้ทำการใน
หน้าที่ดินของข้าพเจ้าเพื่อการดังกล่าวข้างต้นตามเงื่อนไขที่กรรมการขันส่งท่านน้าและพาณิชยนาวี
อนุญาตได้ โดยข้าพเจ้าในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์หน้าที่ดินยอมรับภาระตามกฎหมายและระเบียบของ
ทางราชการในการที่ผู้ขอนุญาตได้ยื่นคำร้องขอทำสิ่งล่วงถ่ายด้านน้ำ และภายหลังได้รับอนุญาตแล้วไม่ว่า
กรณีใด ๆ

ถ้ามีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใดในหน้าที่ดินบนผังของข้าพเจ้า
เกี่ยวกับการดำเนินการในครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับผิดชอบตามกฎหมายและตามเงื่อนไขที่ทางราชการ
กำหนดทุกราย

อนึ่ง หากมีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ในที่ดินของข้าพเจ้าไปไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ข้าพเจ้า
จะได้แจ้งให้กรรมการขันส่งท่านน้าและพาณิชยนาวีทราบโดยพลัน หากข้าพเจ้าไม่แจ้งให้ถือว่าข้าพเจ้ายังคง
ยินยอมรับผิดชอบตามกฎหมายและเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดทุกราย

เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ตัวอย่างแบบที่ 2 คำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าถ้าสำนักงาน (เฉพาะของส่วนราชการ)

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

คำร้องขอทำสิ่งล่วงถ้าถ้าสำนักงาน

(เฉพาะของส่วนราชการ)

เจียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... นามสกุล.....

อายุ..... ปี สัญชาติ..... อายุบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ขอรับคำร้องขออนุญาต.....
.....
.....
.....

โดยจะกระทำที่บริเวณริมฝั่ง.....

หน้าที่ดินของ..... โฉนดเลขที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ตามแผนผังสังเขปท้ายคำร้องนี้

ฉะนั้น ขอได้โปรดดำเนินการพิจารณาคำขอของข้าพเจ้า และข้าพเจ้ายินดีที่จะปฏิบัติตาม
ระเบียบของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ทุกประการ เมื่อไม่ชักช่องประการใดแล้ว โปรดออก
ใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าด้วย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ขออนุญาต

สำหรับเจ้าพนักงานบันทึก

๑. เส้นอ.....

ได้ตรวจสอบคำร้องและเอกสารต่าง ๆ แล้ว เห็นควรดำเนินการตามระเบียบได้ต่อไป

(ลงชื่อ).....

เจ้าพนักงานตรวจท่า

...../...../.....

๒. - สั่ง.....

ดำเนินการเรื่องค่าธรรมเนียมการตรวจ

- สั่ง.....

ตรวจและพิจารณาตามระเบียบแล้วรายงาน

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

...../...../.....

๓. รายละเอียด

๓.๑ - ใบสั่งเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจ เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

- ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการตรวจ เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

(ลงชื่อ).....

...../...../.....

๓.๒ - ใบสั่งเก็บเงินค่าใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

- ใบเสร็จรับเงินค่าใบอนุญาต เล่มที่..... เลขที่..... วันที่.....

๓.๓ - ใบอนุญาต เลขที่.....

(ลงชื่อ).....

...../...../.....

แผนผังสังเขปแสดงสิ่งที่ขอนำเสนอ

รายละเอียดจำเป็นที่ต้องแสดงไว้

๑. ความกว้างของหน้าที่ดินด้านติดกับขอบฟิต
๒. ขนาดของสิ่งที่ขอนำเสนอโดยประมาณ
๓. ระยะห่างจากขอบฟิตของสิ่งที่ขอนำเสนอ
๔. สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้เคียง และระยะห่างโดยประมาณ

เอกสารที่ส่งมาด้วย

- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต
- สำเนาโฉนดที่ดิน
- หนังสือมอบอำนาจ
- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้รับมอบอำนาจ
- หนังสือยินยอมของเจ้าของที่ดิน
- สำเนาบัตรประจำตัว และทะเบียนบ้านของผู้ให้ความยินยอม
- หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- แบบพิมพ์เขียว
- อื่น ๆ

๑. _____

๒. _____

๓. _____

๔. _____

๕. _____

คำรับรอง

ข้าพเจ้า..... นามสกุล.....

สัญชาติ..... ที่อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ขอรับรองว่าสิ่งล่วงคำล้ำน้ำที่ขอนนูญาตปลูกสร้าง ซ่อมแซม หรือดัดแปลง ตามคำร้องข้างบนนี้ ตั้งอยู่ใน
เขตล้ำน้ำหรือชายทะเล..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... หน้าที่ดินบนฟักในขอบเขตความรับผิดชอบดูแลรักษาที่
สาธารณรัฐสัมบัติของแผ่นดินตามกฎหมายของข้าพเจ้า และผู้ขออนุญาตคือ.....

ได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้าให้ทำการบริเวณหน้าที่ดินดังกล่าวเพื่อปลูกสร้าง ซ่อมแซม หรือดัดแปลงตาม
เงื่อนไขที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีกำหนด และถ้ามีข้อโต้แย้ง เกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่
ของบุคคลใดในหน้าที่ดินบนฟักอันอยู่ในเขตความรับผิดชอบดูแลของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการ ดำเนินการครั้งนี้
ข้าพเจ้าจะเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายทุกประการ

ผู้ดูแลรักษาที่สาธารณรัฐสัมบัติของแผ่นดิน

ตัวอย่างแบบที่ 3 ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจสั่งล่วงล้ำอำนาจ

ເລີ່ມທີ

ເສດຖະກິ

ใบอนุญาตเลขที่ _____ /
วันที่ _____

กิริยาท่า

ในอนุญาตให้ปักกอสร้างสิ่งส่วนล้ำจำแม่น้ำ

อาทัยอ่านจากตามความคุณในมาตรา

ผู้อำนวยการกองตรวจสอบสิ่งทางน้ำ/เจ้าท่าภูมิภาคที่
จากอธิบดีกรมเจ้าท่า ออกใบอนุญาตให้.....

ผู้ได้รับมอบอำนาจเจ้าท่า

ชื่อผู้มีส่วนได้เสียที่
มาจาก/
ประเทศ _____ ถนน _____ ตำบล _____ อำเภอ/แขวง _____ จังหวัด _____ ประเทศไทย
_____ บ้านเลขที่ _____ หมู่บ้าน _____ ตำบล _____ อำเภอ/แขวง _____ จังหวัด _____ ประเทศไทย

ວັດຖຸປະສົງຄົມ

สถานที่ตั้งอยู่บริเวณ ตำบล/แขวง
หน้าที่ดิน อ่านออก/เขียน จังหวัด โควมເງື່ອນໄພທີ່ແນ້ນຫ້າຍ

© 2562 นิตยสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ခာဂေါ်/
နည်

ลงชื่อ.....
(.....)

ก่อนหน้า

ข้อ ๑	ผู้รับอนุญาตต้องเริ่มดำเนินการปูกรถร้างสิ่งสิ่งล้ำจำเป็นภายในสิบสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต หากผู้รับอนุญาตไม่เริ่มดำเนินการปูกรถร้างภายในเวลาดังกล่าว ให้ในอนุญาตเป็นอันสิ้นผล
ข้อ ๒	ในการณ์ผู้รับอนุญาตไม่อาจเริ่มดำเนินการปูกรถร้างภายในกำหนดเวลาผู้รับอนุญาตอาจยื่นคำขอขยายระยะเวลาเริ่มดำเนินการได้ตามแบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด เมื่อปรากฏในภายหลังว่าได้ออกใบอนุญาตโดยคลาดเคลื่อนหรือสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ เจ้าท่ามีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้อง หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้
ข้อ ๓	ถ้าการดำเนินการของผู้รับอนุญาตเป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงแก่สิ่งแวดล้อม หรือเป็นอุบัติร้ายอย่างร้ายแรงต่อการเดินเรือ หรือการกระทำดังกล่าวทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย หรือเดือดร้อนเกินกว่าที่จะคาดหมายได้ตามปกติ เจ้าท่ามีอำนาจสั่งให้หยุดการดำเนินการไว้จนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะจัดการแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายนั้นได้ และในการนี้ที่เจ้าท่าพิจารณาแล้วเห็นว่า หากให้มีการดำเนินการต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายเกินกว่าประ予以ชันที่จะได้รับจากการดำเนินการ เจ้าท่ามีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้
ข้อ ๔	ในการณ์ที่รับมาลต้องการใช้พื้นที่ในบริเวณที่ผู้รับอนุญาตปูกรถร้างสิ่งสิ่งล้ำน้ำเพื่อประโยชน์ส่วนตัวด้วยของทางราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของอิฐภารณะ ให้ผู้รับอนุญาตหรือก่อนสิ่งสิ่งล้ำน้ำออกไปภายใต้กฎหมายในเวลาอันควร และจะเรียกร้องค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจากทางราชการได้

- ข้อ ๕ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหน้าที่ได้รับอนุญาต หรือใช้สิ่งล่วงล้ำสิ่งเดียวกันไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับอนุญาต เจ้าท่ามืออำนวยเพิกถอนใบอนุญาตได้
- ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตหรือสำเนาใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในบริเวณที่ได้รับอนุญาต
- ข้อ ๗ เงื่อนไขอื่น ๆ

ข้อ ๘ ผู้รับอนุญาตจะต้องรับเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบรายละเอียดตามขั้นตอนที่กำหนดดังนี้
ขั้นตอนที่ ๑
ขั้นตอนที่ ๒
ขั้นตอนที่ ๓
ขั้นตอนที่ ๔

ผู้รับใบอนุญาตรับทราบ และยินดีปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กรมเจ้าท่ากำหนดข้างต้น ทุกประการ

ผู้รับใบอนุญาต

..... / /

บันทึกสำหรับเจ้าหน้าที่

การตรวจสอบตามขั้นตอนในข้อ ๘ ของเจ้าหน้าที่มีความเห็นดังต่อไปนี้
ครั้งที่ ๑

(ลงชื่อ)

..... / /

ครั้งที่ ๒

(ลงชื่อ)

..... / /

ครั้งที่ ๓

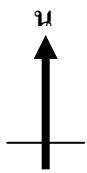
(ลงชื่อ)

..... / /

ครั้งที่ ๔

(ลงชื่อ)

..... / /

แผนที่สังเขปแบบท้ายใบอนุญาตเลขที่ / 25....

รายการอนุญาต

ผู้ขออนุญาต

บริเวณที่่อนุญาต ริมฝั่ง.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

มาตราส่วน 1:ตัวเลขเป็นเมตร พื้นที่ล่วงคำคำน้ำ.....ตารางเมตร

วันที่สำรวจ

(.....)

เจ้าหน้าที่ผู้สำรวจ

ตัวอย่างแบบที่ 4 คำร้องขอทำการบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

(แบบ ช.1)

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
คำร้องขอทำการบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

เจียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... นามสกุล.....

อายุ.....ปี สัญชาติ..... อัฐบ้านเลขที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ขอรับคำร้องเพื่อทำการบุคลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

บริเวณ..... หมู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... ขนาด กว้าง..... ยาว.....

ลึก..... ระยะห่างจากฝั่ง..... ตามแผนที่สังเขปที่แนบท้าย

- โดยใช้ 1. เรือ..... เลขทะเบียน.....
2. เรือ..... เลขทะเบียน.....
3. เรือ..... เลขทะเบียน.....
4. เรือ..... เลขทะเบียน.....

ฉะนั้น ขอได้โปรดส่งให้เจ้าพนักงานไปตรวจ เมื่อไม่เป็นการขัดข้องประการใดแล้วขอได้
โปรดออกใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าด้วย

ผู้ขออนุญาต

สำหรับเจ้าพนักงานบันทึก

1. ส่ง.....

เก็บเงินค่าธรรมเนียมการขุดลอกร่องนำทางเรือเดินตามกฎหมาย

(ลงชื่อ).....

.....

.....

2. เสนอ.....

ได้เก็บเงินค่าธรรมเนียมเป็นเงิน.....บาท ตามใบเสร็จรับเงิน

เดือนที่..... เลขที่..... ลงวันที่.....

(ลงชื่อ).....

.....

.....

3. ส่ง.....

ตรวจและพิจารณาแล้วรายงาน

(ลงชื่อ).....

.....

.....

4. เสนอ.....

ขอรายงานการตรวจดังนี้

รายการขออนุญาต.....

ผู้ขออนุญาต.....

ตำแหน่งที่ขออนุญาต.....

ความเห็นเจ้าพนักงาน.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

.....

.....

แบบรายละเอียดแบบคำขออนุญาตบุคลกรร่องน้ำทางเรือเดิน

เนื่องจากการบุคลกรร่องน้ำทางเรือเดินในแม่น้ำ จำเป็นต้องมีการควบคุมการบุคลอกอย่างไร้ชิด เพื่อมิให้เกิดความเสื่อมสภาพของแม่น้ำ จึงจำเป็นต้องขอทราบรายละเอียดในการประกอบการบุคลกรร่องน้ำทางเรือเดิน ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แม่น้ำที่จะขอบุคลอก กือ แม่น้ำ.....
2. ตำบลที่จะขอบุคลอก โดยละเอียด.....หมู่ที่.....
3. ความลึกที่จะบุคลงไป.....เมตร
4. ขนาด ความกว้าง ยาว ของพื้นที่ที่ขออนุญาตเมตร
5. ระยะห่างจากฝั่ง เมตร
6. ถ้ามีสะพานหรือสิ่งก่อสร้างของส่วนราชการให้บอกระยะห่างจากบริเวณที่จะบุคลอกด้วย ห่าง เมตร
7. แบบแผนที่บริเวณที่จะขออนุญาตบุคลอกและลงตำแหน่งบริเวณที่จะบุคลให้ชัดเจน
8. รายละเอียดบริเวณที่ทิ้งวัสดุที่บุคลอกได;
 - ตำบลที่ทิ้งวัสดุที่บุคลอกได.....
 - ขนาด ความกว้าง ยาว ลึก ของพื้นที่ที่ขออนุญาตทิ้งวัสดุที่บุคลอกได.....
 - ระยะห่างจากฝั่ง.....
 - แบบแผนที่บริเวณที่จะขออนุญาตทิ้งวัสดุที่บุคลอกได
 - แบบหนังสือยินยอมให้กองวัสดุที่บุคลอกไดจากเจ้าของที่ดิน (ถ้ามี)

ลงชื่อ

(.....)

เจ้าของหรือผู้จัดการ

หนังสือรับรอง

ของ

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี

เชื่อชาติ..... สัญชาติ..... อายุบ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....

ตรอก, ซอย..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ที่ทำงาน..... โทรศัพท์ที่บ้าน..... โทรศัพท์ที่ทำงาน.....

ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภท..... สาขา.....

ตามใบอนุญาตเลขทะเบียน..... และขณะนี้มิได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือขาดอายุให้
ประกอบวิชาชีพวิศวกร

ขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
หรือ 2542 โดยข้าพเจ้าเป็นผู้สำรวจสภาพพื้นท้องน้ำ คำนวณ โครงสร้าง ควบคุมงาน วางแผน ออกแบบและ
ทำการยงานการปฏิบัติงาน

เป็นงานชุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินชนิด.....

ขนาดกว้าง..... ม. ยาว..... ม. สูง..... ม.

เป็นสิ่งล่วงถ้ำดำเนินชนิด..... จำนวน.....

วัสดุประสงค์ของงานเพื่อ.....

ของ.....

กรรมสิทธิ์ของที่ดินบนฝั่งหรือสิ่งก่อสร้างที่ขอนุญาตอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่.....

เล่ม..... หน้า..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ตามแผนผังบริเวณแบบงานชุดลอก/ ก่อสร้าง
รายการคำนวณและการปฏิบัติงาน ที่ข้าพเจ้าได้ลงนามรับรอง ไว้แล้ว ซึ่งแนบมาพร้อมกับเรื่องราว

ขออนุญาตทำการบุคคลอกร่องน้ำทางเรือเดิน / ทำสิ่งล่วงลำด้าน้ำ ดังนั้น เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้าจึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ)..... วิศวกร

(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ขออนุญาต

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

(ลงชื่อ)..... พยาน

(.....)

คำเตือน

- ให้ขีดม่าข้อความที่ไม่ใช้ออก
- ให้วิศวกรแนบภาพถ่ายใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวแสดงว่าได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกร
- หากมีการเปลี่ยนแปลงวิศวกรตามหนังสือรับรองฉบับนี้ให้วิศวกรรับแจ้งให้กรรมการuhnส่งทางนำ้ และพาณิชยนาวีทราบเป็นหนังสือ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

“มาตรา 117 ทวิ ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่น ได้ตามมาตรา 117 ต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปีตามวิธีการและยัตราชีก์กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าตารางเมตรละห้าสิบบาท และถ้าเป็นอาคารหรือสิ่งอื่นใดซึ่งมีลักษณะหรือวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจให้เสียเป็นสองเท่าของอัตราดังกล่าว ในกรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นได้ดังกล่าวถูกปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้เสียค่าตอบแทนเป็นสามเท่าของอัตราดังกล่าว

การกำหนดค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสภาพแต่ละท้องที่และประโยชน์ที่ผู้ปลูกสร้างหรือผู้ครอบครองพึงได้รับ

ค่าตอบแทนที่เก็บได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ตกเป็นของกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลองค์กรบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แล้วแต่กรณีที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นอยู่ในเขต

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร จดออกกฎกระทรวงยกเว้นหรือหักลดหย่อนค่าตอบแทนให้หน่วยงานหรือบุคคลใดก็ได้”

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบกฎหมาย ฉบับที่ 64 (พ.ศ.2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช 2456

หลักการ

กำหนดวิธีการเสียค่าตอบแทน อัตราค่าตอบแทน และการยกเว้นหรือลดหย่อน
ค่าตอบแทนให้ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงคำダメ่น้ำ

เหตุผล

เนื่องจากมาตรา 117 ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือใน
น่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
(ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 บัญญัติให้วิธีการเสียค่าตอบแทน อัตราค่าตอบแทน และการยกเว้นหรือลดหย่อน
ค่าตอบแทนให้ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงคำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำ และใต้น้ำของ
แม่น้ำลำคลอง มีง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์
ร่วมกัน หรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว ต้องกระทำโดยกฎหมาย
จึงจำเป็นต้องออกกฎหมายนี้

กฤษฎีกา
ฉบับที่ 64 (พ.ศ.2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
พระพุทธศักราช 2456

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 117 ทวิ วรรคหนึ่งและวรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 และมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไข เพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

"ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า ผู้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไป เห็นอ่อนน้ำ ในน้ำ และได้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง มีง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันหรือทะเลภัยในน่านน้ำไทยหรือบนชายหาดของทะเลดังกล่าว

ข้อ 2 ให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนเป็นรายปีทุกปีตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้รับอนุญาตซึ่งปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ มีผลใช้บังคับ ให้เสียค่าตอบแทนสำหรับปีแรกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ สำหรับปีต่อไปให้เสียค่าตอบแทนไม่เกินวันที่ครบกำหนดรอบปีนับแต่วันที่เสียค่าตอบแทนในปีแรก

(2) ผู้รับอนุญาตซึ่งปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำภายน้ำที่ กฤษฎีกาฉบับที่ 64 ให้เสียค่าตอบแทนในวันที่ได้รับอนุญาต สำหรับปีต่อไปให้เสียค่าตอบแทน ไม่เกินวันที่ครบกำหนดรอบปีนับแต่วันดังกล่าว

การยื่นคำขอเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี ให้ใช้แบบที่อธิบดีกรมเจ้าท่ากำหนด

ข้อ 3 ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอเสียค่าตอบแทนเป็นรายปีต่อกรุงเทพมหานคร หรือ สำนักงานเขตเมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นอื่นซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แล้วแต่กรณี ที่อาคารหรือสิ่งอื่นในน้ำอยู่ในเขต

ข้อ 4 ให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนเป็นรายปีตามสภาพและประโยชน์ที่ผู้ปลูกสร้าง หรือผู้ครอบครองพึงได้รับตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) ทุ่นหรือหลักผูกเรือสำราญและกีพา	ตารางเมตรละ 1,000 บาท
(2) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำซึ่งมิได้ใช้ประโยชน์ในการขนส่งทางน้ำโดยตรง	ตารางเมตรละ 300 บาท
(3) ท่าเที่ยนเรือสำราญและกีพา	ตารางเมตรละ 250 บาท
(4) ทุ่นหรือหลักผูกเรือขนาดตั้งแต่ 500 ตันกรอสตันขึ้นไป	ตารางเมตรละ 200 บาท
(5) ทุ่นหรือหลักผูกเรือขนาดต่ำกว่า 500 ตันกรอสตัน	ตารางเมตรละ 100 บาท
(6) สถานที่สำหรับจอดและเที่ยบเรือสำราญและกีพา	ตารางเมตรละ 50 บาท

(7) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำนอกเหนือจาก (1) (2) (3) (4) (5) และ (6)

ตารางเมตรละ 50 บาท

ในการณ์ที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดตามวาระหนึ่งที่มีลักษณะหรือวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการ

ประกอบธุรกิจ ให้ผู้รับอนุญาตเสียค่าตอบแทนเป็นสองเท่าของอัตราในวาระหนึ่ง

ในการณ์ที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดตามวาระหนึ่งลูกปูลูกสร้างขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ปูลูกสร้างหรือผู้ครอบครองเสียค่าตอบแทนเป็นสามเท่าของอัตราในวาระหนึ่ง

ข้อ 5 ให้ผู้รับอนุญาตได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าตอบแทนเป็นรายปีสำหรับอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังต่อไปนี้

(1) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำที่กระทรวง ทบวง กรม กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แล้วแต่กรณี ปลูกสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(2) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำที่รัฐวิสาหกิจหรือองค์การอื่นของรัฐ ปลูกสร้างขึ้นโดยมิได้มีวัตถุประสงค์ในการหารายได้

(3) หลักผูกเรือหรือท่าเที่ยบเรือที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อประกอบกิจการประมงโดยเฉพาะตลอดจนเครื่องมือทำประมงทุกชนิด

(4) ท่อสูบน้ำเข้า-ออกที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อการเกษตรหรือใช้ในท่อระบายน้ำ

(5) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบศาสนกิจ

โดยเฉพาะ

(6) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำแม่น้ำที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อการสาธารณูปโภค

ข้อ 6 ให้ผู้รับอนุญาตได้รับลดหย่อนค่าตอบแทนโดยเสียค่าตอบแทนเป็นรายปี ตาราง เมตรละ 5 บาท สำหรับการปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำ ดังต่อไปนี้

- (1) ที่พักอาศัย สำพานทางเดิน หรือศาลาท่าน้ำ
- (2) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำน้ำที่ปลูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าหรือคนโดยสารทางน้ำ
- (3) อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำที่รัฐวิสาหกิจปลูกสร้างขึ้นเพื่อหารายได้

ข้อ 7 การคำนวนพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำ ให้คำนวนตามพื้นที่ที่ล่วงลำเข้าไปตามความเป็นจริง เศษของพื้นที่ไม่ถึง 1 ตารางเมตร ให้คิดเป็น 1 ตารางเมตร

ในการณ์ที่การปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำได้กระทำขึ้นครอบคลุมพื้นที่สาธารณะซึ่งบุคคลอื่นไม่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่สาธารณะนั้นได้ ให้คำนวนพื้นที่ตามขอบเขตที่อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงลำแม่น้ำนั้นครอบคลุมทั้งหมด

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) พันเอก วินัย สมพงษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ประพุทธศักราช 2456

“มาตรา 118 ดวี ในกรณีที่ไม่ชำระค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎหมายที่ออกตามมาตรา 117 ทว ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินค่าตอบแทนที่ค้างชำระ

(สำเนา)

คำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 320/2547

เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่มีคำสั่งกรรมเจ้าท่าที่ 7/2544 ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544 เรื่อง มอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยไปแล้ว นั้น

เพื่อ ให้การดำเนินการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นไปด้วยความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิกคำสั่งกรรมเจ้าท่าที่ 7/2544 ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544 และให้ใช้คำสั่งดังต่อไปนี้แทน

อธิบดีกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. มาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

2. มาตรา 118 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 เว้นแต่ในส่วนที่บัญญัติไว้เกี่ยวกับการอนุญาตตามมาตราดังกล่าว ซึ่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี สงวนไว้โดยจะเป็นผู้อนุญาตเอง

3. มอบหมายให้มีอำนาจแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน กรณีมีผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งจะต้องถูกลงโทษตามมาตรา ดังนี้

3.1 มาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

3.2 มาตรา 119 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

3.3 มาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

3.4 มาตรา 204 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

4. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตาม มาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2477 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ถึง ณ วันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) วันชัย สารทุลทัต

(นายวันชัย สารทุลทัต)

อธิบดี

กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวกุล สงค์ปรีดา)

เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๖

สาวกุล/พิมพ์/ทาน

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

“มาตรา 118 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 117 หรือผู้ใดได้รับอนุญาตตามมาตรา 117 แล้ว ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับโดยคำนวนตามพื้นที่ของอาคารหรือสิ่งอื่นใดในอัตราไม่น้อยกว่าตาร่างเมตรละห้าร้อยบาท แต่ไม่เกินตาร่างเมตรละหนึ่งหมื่นบาท”

“มาตรา 118 ทวิ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืน มาตรา 117 หรือผู้รับอนุญาตตามมาตรา 117 ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต ให้เจ้าท่ามีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวรื้อถอนหรือแก้ไขอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นให้เสร็จสิ้น โดยถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือ ผู้ครอบครอง ให้เจ้าท่าปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น และจะห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองนั้น ใช้หรือยินยอมให้ผู้ใดใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วนจนกว่าจะได้รื้อถอนหรือแก้ไข เสร็จด้วยก็ได้

ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าท่าตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของ หรือผู้ครอบครองและเจ้าท่าปิดคำสั่งไว้ ณ อาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้นครบสิบห้าวันแล้วให้เจ้าท่าร้องขอต่อ ศาลเพื่อมีคำสั่งให้มีการรื้อถอนอาคารหรือสิ่งอื่นใดนั้น ถ้าข้อเท็จจริงในทางพิจารณาฟังได้ว่ามีการฝ่าฝืน มาตรา 117 จริง ในกรณีที่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ให้ศาลมีคำสั่งให้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเป็นผู้รื้อถอน ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่วื้อถอนตามกำหนดเวลาใน คำสั่งศาล หรือในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มี การรื้อถอน

ในกรณีที่เจ้าท่าเป็นผู้จัดการให้มีการรื้อถอนตามคำสั่งตามวรรคสามให้เจ้าท่าใช้ความ ระมัดระวังตามควรแก่พุทธิกรณ์ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดจะเรียกร้องค่าเสียหาย ได้ ๆ จากเจ้าท่ามิได้และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใดต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสิ่งอื่นใด ไม่ยอมชดใช้ค่าใช้จ่ายตาม วรรคสาม ภายในระยะเวลาที่เจ้าท่ากำหนดตามควรแก่กรณีหรือในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคาร ให้เจ้าท่าโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม นำวัสดุที่ ถูกรื้อถอนรวมทั้งสิ่งของที่บนออกจากการหรือสิ่งอื่นใดส่วนที่มีการรื้อถอนออกขายทอดตลาดหรือขาย โดยวิธีอื่น เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นให้นำไปชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าได้จ่ายไปใน การจัดการรื้อถอนและค่าตอบแทนตามมาตรา 118 และถ้ามีเงินเหลือจากการชดใช้ค่าใช้จ่ายดังกล่าว ให้เจ้าท่าเก็บรักษาไว้ เพื่อก็นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีให้ตกเป็นของแผ่นดิน

ในกรณีที่เจ้าท่าจะดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และอาคารหรือสิ่งอื่นใดดังกล่าวมีลักษณะ ซึ่งอาจอนุญาตได้และเจ้าของหรือผู้ครอบครองยอมชำระค่าปรับตามที่เจ้าท่ากำหนดตามอัตรา 118 แล้ว เจ้าท่าจะออกใบอนุญาตให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองก็ได้ และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ เสียค่าตอบแทนเป็นสองเท่าของมาตรา 117 ทวิ”

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

(จ) ว่าด้วยการทิ้งอับเคลงในลำแม่น้ำ เขตท่า หรือในทำเลท่อสูบน้ำของเรือ

“มาตรา 119 ห้ามมิให้ผู้ใดเท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้หิน กรวด ราย ดิน โคลน อับเนา สิ่งของปฏิกูลใด ๆ ยกเว้นน้ำมันและเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย อันจะ เป็นเหตุให้เกิดการตื้นเขิน ตกตะกอน หรือสกปรก เว็นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวัง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้องชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่ ต้องเสียในการขัดสิ่งเหล่านี้ด้วย”

“มาตรา 119 ทวิ ห้ามมิให้เท ทิ้ง หรือทำด้วยประการใด ๆ น้ำมันและเคมีภัณฑ์หรือสิ่ง ใด ๆ ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบอันเป็นทางสัญจรของประชาชนหรือที่ประชาชน ใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย อันอาจจะเป็นเหตุให้เกิดเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิต หรือ ต่อสิ่งแวดล้อมหรือเป็นอันตรายต่อการเดินเรือในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ หรือทะเลสาบดังกล่าว ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และต้อง ชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการแก้ไขสิ่งเป็นพิษหรือชดใช้ค่าเสียหายเหล่านี้ด้วย”

๗๖๗

“มาตรา 204 ผู้ใดเท ทิ้ง หรือปล่อยให้น้ำมันปิโตรเลียม หรือน้ำมันที่ปนกับน้ำ รั่วไหล ด้วยประการใด ๆ ลงในเขตท่า แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย ต้องระวังโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยาม แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477

“มาตรา 13 บรรดาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ที่มิไทยปรับสถานเดียวไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ให้เจ้าท่ามีอำนาจเปรียบเทียบผู้ต้องหาได้มีอัตราเสียหายยินยอมและผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบทองเง้าท่าแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา”

แนวทางการพิจารณาอนุญาตให้ระบบยาน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

1. การยื่นขออนุญาต

ผู้ที่มีความประสงค์จะขอรับยาน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะยื่นหนังสือขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจขออนุญาต โดยมีเอกสารหลักฐานประกอบการขออนุญาต ดังนี้

- 1.1 สำเนาโฉนดที่ดิน หนังสือมอบอำนาจทำการแทน หนังสือรับรอง หนังสือบริษัทสันธิ
- 1.2 แผนผังโครงการแสดงรายละเอียดพื้นที่จัดสรร ระบบระบายน้ำ
- 1.3 แบบระบบบำบัดน้ำเสียพร้อมรายการคำนวณ ซึ่งรับรองโดยวิศวกรประเภทภาคีสมาชิก เป็นอย่างน้อย
- 1.4 ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งจะใช้เป็นที่ระบายน้ำทิ้ง โดยตรวจวัด

- 1.4.1 อุณหภูมิ
- 1.4.2 ความเป็นกรด – ด่าง
- 1.4.3 ปริมาณน้ำมันและไขมัน
- 1.4.4 ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ
- 1.4.5 ปริมาณความสกปรก (ค่า BOD)

- 1.5 ภาพถ่ายสถานที่ตั้งโครงการ ที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสีย และบริเวณที่จะระบายน้ำทิ้ง
- 1.6 รายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว (ในกรณีที่เป็นโครงการตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม)

2. การพิจารณา

2.1 พิจารณารายการคำนวณระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ ว่ามีวิศวกรลงนามรับรองถูกต้องและมีหลักฐานแสดงว่าวิศวกรผู้รับรองเป็นวิศวกรประเภทภาคีสมาชิกเป็นอย่างน้อย

2.2 พิจารณาระบบบำบัดน้ำเสียที่ผู้ขออนุญาตเสนอจะติดตั้ง ว่ามีขนาดและจีดความสามารถเหมาะสมกับรายการคำนวณของวิศวกรหรือไม่

2.3 ในกรณีที่โครงการที่ขออนุญาตเป็นหมู่บ้านจัดสรรที่มีพื้นมากกว่า 100 ไร่ หรือมีจำนวนพื้นที่จัดสรรมากกว่า 500 แปลง นอกจากจะมีระบบบำบัดน้ำเสียประจำบ้านแล้ว ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียรวมด้วย ส่วนโครงการที่มีพื้นที่หรือจำนวนแปลงน้อยกว่าที่กำหนดให้มีเฉพาะระบบบำบัดน้ำเสียประจำบ้านได้

2.4 โครงการต้องจัดให้มีบ่อคักน้ำสุดท้ายก่อนระบายน้ำลงที่สาธารณะ เพื่อใช้เป็นที่เก็บตัวอย่างน้ำสำหรับการตรวจสอบ

2.5 คุณภาพน้ำทึบที่ระบายน้ำทึบลงสู่ที่สาธารณะต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากประกาศกรมเจ้าท่า เรื่องการกำหนดคุณภาพน้ำทึบประเภทต่าง ๆ หรือประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม หรือประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี

2.6 พิจารณาให้อนุญาตได้ครั้งละ 12 เดือน

3. การกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต

ให้ผู้ขออนุญาตกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาต ดังนี้

3.1 ห้ามระบายน้ำทึบที่คุณภาพไม่เป็นไปตามมาตรฐาน หรือน้ำทึบที่ไม่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียทึบโดยตรงสู่แหล่งน้ำ

3.2 ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่เป็นไปตามแบบที่ยื่นขออนุญาตหรือเป็นแบบที่ปรับปรุงให้ดีกว่าแบบเดิม

3.3 มีระบบตรวจสอบคุณภาพน้ำทึบเป็นของตนเองเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันท่วงที

3.4 หากน้ำที่ระบายน้ำทึบก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน หรือเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตหรือสิ่งแวดล้อม ผู้ขออนุญาตต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

3.5 ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเข้าตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม ได้ตามความจำเป็น

3.6 หากผู้ขออนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข ผู้ขออนุญาตส่วนสหพันธ์ในการระงับหนังสืออนุญาตนี้

ในการนี้ที่ผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม ให้กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ดังนี้

- ให้ผู้ขออนุญาตตรวจสอบคุณภาพน้ำทึบ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยตรวจวัดค่า ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ปริมาณสารแขวนลอย (SS) ปริมาณสารที่ละลายในน้ำ (DS) ปริมาณน้ำและไบมัน (FOG) ปริมาณความสกปรก (BOD และ COD) และรวมผลการตรวจสอบให้ผู้ขออนุญาตทุกสามเดือน

รายชื่อแม่น้ำสายหลักในประเทศไทย

1. แม่น้ำเจ้า	จังหวัดชัยภูมิ, นครราชสีมา, ขอนแก่น, มหาสารคาม, กาฬสินธุ์, ร้อยเอ็ด, ยโสธร, อุบลราชธานี
2. แม่น้ำมูล	จังหวัดนครราชสีมา, บุรีรัมย์, สุรินทร์, ศรีสะเกษ, อุบลราชธานี
3. แม่น้ำยม	จังหวัดพะเยา, แพร่, สุโขทัย, พิษณุโลก, พิจิตร, นครสวรรค์
4. แม่น้ำป่าสัก	จังหวัดเลย, เพชรบูรณ์, ลพบุรี, ประจวบคีรีขันธ์
5. แม่น้ำน่าน	จังหวัดน่าน, อุตรดิตถ์, พิษณุโลก, พิจิตร, นครสวรรค์
6. แม่น้ำปิง	จังหวัดเชียงใหม่, ลำพูน, ตาก, กำแพงเพชร, นครสวรรค์
7. แม่น้ำแม่กลอง	จังหวัดตาก, กาญจนบุรี, ราชบุรี, สมุทรสงคราม
8. แม่น้ำวัง	จังหวัดกำแพง, ตาก
9. แม่น้ำயวน	จังหวัดแม่ฮ่องสอน, ตาก
10. แม่น้ำเจ้าพระยา	จังหวัดนครสวรรค์, ชัยนาท, สิงห์บุรี, อ่างทอง, พระนครศรีอยุธยา, ปทุมธานี, นนทบุรี, กรุงเทพฯ, สมุทรปราการ, กาญจนบุรี
11. แม่น้ำท่าเจ็น	จังหวัดชัยนาท, สุพรรณบุรี, นครปฐม, สมุทรสาคร
12. แม่น้ำอิง	จังหวัดเชียงราย, พะเยา
13. แม่น้ำสังคโลก	จังหวัดหนองคาย, หนองคาย, ศักดินทร์
14. แม่น้ำตาปี	จังหวัดสุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช
15. แม่น้ำสายบุรี	จังหวัดปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส
16. แม่น้ำเลย	จังหวัดเลย
17. แม่น้ำน้อย	จังหวัดปทุมธานี, พระนครศรีอยุธยา, อ่างทอง, สิงห์บุรี, ชัยนาท
18. แม่น้ำปัตตานี	จังหวัดปัตตานี, ยะลา
19. แม่น้ำเพชรบุรี	จังหวัดเพชรบุรี
20. แม่น้ำกอก	จังหวัดเชียงราย, เชียงใหม่
21. แม่น้ำปราณบุรี	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
22. แม่น้ำบางปะกง	จังหวัดฉะเชิงเทรา, ปราจีนบุรี
23. แม่น้ำترัง	จังหวัดตรัง
24. แม่น้ำปราจีนบุรี	จังหวัดฉะเชิงเทรา, ปราจีนบุรี
25. แม่น้ำน่านครนายก	จังหวัดฉะเชิงเทรา, นครนายก
26. แม่น้ำชุมพร	จังหวัดชุมพร
27. แม่น้ำปากพนัง	จังหวัดนครศรีธรรมราช, สงขลา
28. แม่น้ำลพบุรี	จังหวัดสิงห์บุรี, ลพบุรี, พระนครศรีอยุธยา
29. แม่น้ำหลังสวน	จังหวัดชุมพร
30. แม่น้ำตากแಡด	จังหวัดอุทัยธานี, นครสวรรค์
31. แม่น้ำประแตร์	จังหวัดระยอง
32. แม่น้ำบางนรา	จังหวัดราชบุรี
33. แม่น้ำสะแกกรัง	จังหวัดนครสวรรค์, อุทัยธานี
34. แม่น้ำระยอง	จังหวัดระยอง
35. แม่น้ำป่า	จังหวัดกาฬสินธุ์

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

1278 ถนนโยธา แขวงตลาดน้อย เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

โทร. 0 2233 1311-8

โทรสาร 0 2238 3017, 0 2235 7632

E-mail Address : marine@md.go.th

Website : www.md.go.th

สอบถามเรื่อง การกระจายอำนาจ

ติดต่อ กองนิติการ

โทร. 0 2235 7630 , 0 2233 1311-8 ต่อ 292, 252

โทรสาร 0 2234 7630

สอบถามเรื่อง การอนุญาตให้ปูกลสร้างสิ่งสิ่งก่อสร้างแม่น้ำ

ติดต่อ สำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ

โทร. 0 2233 3780 , 0 2234 1070, 0 2233 1311-8 ต่อ 227, 228, 283

โทรสาร 0 2238 2309

E-mail Address : hm@md.go.th

สอบถามเรื่อง การขุดลอกร่องนำขนาดเล็ก

ติดต่อ สำนักพัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำ

โทร. 0 2266 7990 , 0 2233 1311-8 ต่อ 340, 346

โทรสาร 0 2266 7990

ติดต่อ สำนักสำรวจและวิศวกรรม

โทร. 0 2234 3593 , 0 2233 1311-8 ต่อ 268, 291

โทรสาร 0 2234 3593